

Kansanääni

Nro 6/08

**Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja
Joulukuu 08 - Tammikuu -09 kansanvallan puolesta**

Irtonumero 1,70 e
7. vuosikerta

NATO suurin turvallisuusuhka

Suuren enemmistön mielipiteestä huolimatta eliitti ajaa Suomea Nato:n jäseneksi. Yleisen mielipiteen kääntämiseksi rahamiespiirit junailivat Ahtisaaren Nato-lobbariksi. Sotaliiton tehtävänä on kuitenkin turvata kapitalistipiirien edut rajojensa ulkopuolella. Naton jäsenenä olisimme osallisia kapitalistien interventio-sodissa ja syyllisiä kansanmurhiin. Se myös uhkaa nostaa Suomen ja Venäjän vastakkainasettelun uudelleen ajankohtaiseksi. Ensijainen tehtävämme on torjua Nato- jäsenyys.

Sivut 4,5 ja takasivu

Tukea Miina Äkkijyrkälle hädän torjumiseksi

Laukossa toteutettiin 102 vuotta sitten torpparihäädöt. Helsingin kaupunki uhkaa käyttää nyt Miina Äkkijyrkkää kohtaan. Laukon kartanonomistajien valtaa häätämällä hänet ja arvokkaan kyyttö- karjan Uutelan Skatan tilalta. Itsenäisyyspäivän aattona Helsingissä Senaatintorilla järjestettiin 10-tuntinen kansalaistapahtuma Miinan ja kyyttöjen puolesta hädän torjumiseksi.

Sivu 11

Suomi kansakuntien joukkoon 200 vuotta sitten Porvoossa

Ensi maaliskuussa tulee 200 vuotta Porvoon valtiopäivistä, jossa Suomen alueesta tuli autonominen osa Venäjää. Autonomian avasi mahdollisuuden Suomen kehitykseen, kansalliseen heräämiseen ja pitkäaikaiseen rauhaan, mikä vaihe päättyi vasta v. 1899 Nikolai II:n sortomanifestiin. Suomen itsenäisyyden perusteet loi ensimmäinen kenraalikuvernööri Yrjö Maunu Sprengporten.

Sivut 12-13

Sivu 2:

*Vaalien tulos tappio työkansalle

Sivu 3:

*Islannin romahdus

Sivu 4:

*Autuaita ovat rahantekijät

Sivu 5:

*Suomi ajaa NATOa YK:n tilalle?
*Myös ay-liike on kriisissä

Sivu 6:

*Marxilainen maailmankuva ja kosmos (3)
*Irlannin dioksiinipossut

Sivu 7:

*Puolueiden vallasta yhteisöjen valtaan

Sivu 8:

*Sovittamaton ristiriita i kenen joukossa seisot

Sivu 9:

*Mieleton Sala-komitea

Sivu 11:

*Kyyttökarja säilytettävä

Sivu 12:

*Yrjö Maunu Sprengporten

Sivu 14:

*Korean demokraattinen kansantasavalta 60 v.

Sivu 15:

*Kiina kehittää sosiaaliturvaansa

Sivu 16:

*Obamalla on edessään Rubikin kuutio

Sivu 17:

*Yleismaailmallinen kriisi: näkemys Moskovasta

Kaikkien maiden proletaarit - liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki joulukuuta 2008

Maailmantalous kriisissä

USA:n subprime-luotoista alkanut lama on nyt saavuttanut globaalit mittasuhteet. Kapitalistien viidensadantuhannen miljardin dollarin arvopapereihin on puhallettu ilmaa. Syntyi katteen kupla, joka nyt vuotaa. Kukaan ei tiedä kuinka suuri tuo kupla on, mutta se ravistelee koko maailmaa.

USA:ssa pankkeja on päätetty pelastaa valtion eli veronmaksajien varoilla. Samoin autoteollisuus USA:ssa on konkurssin partaalla. General Motors, Chrysler ja Ford ovat konkurssikypsiä. Ne kerjäävät tukseen veromiljardeja. Voitot kahmineet omistajat jätetään rauhaan, pitkään miljardeja. Näiden tehtaiden meneminen konkurssiin olisi kova isku USA:n niin työläisille, korviaan myöden velkaiselle valtiolle kuin koko kansantaloudellekin. USA:ssa vain aseellisuus voi hyvin.

Suomessa on sanottu, että globaali finanssikriisi ei ulotu Suomeen tai jos ulottuu, se ei ole niin paha kuin 1990-luvun kriisi. Viime päivinä äänensävyt ovat muuttuneet totisemmiksi. Suomen talous on vapaakaupan seurauksena vakavasti yksipuolistunut. Viennin osuuden kaksinkertaistuminen ja tuonnin osuuden lähes kaksinkertaistuminen ovat tehneet maan täysin riippuvaiseksi ulkomaankaupasta. Kotimarkkinoilla on kuristettu hengiltä. Siksi, kun finanssikriisi puree maailman tuotantoon, Suomen vientiteollisuus joutuu heti vaikeuksiin, kriisin hampaisiin ja vaikeudet ulottuvat välittömästi koko kansantalouteen.

Myös nobelisti Milton Friedman tuntee nämä meidän moneen kertaan toistamamme tosiasiat. Hänkin on jo sitä mieltä, että pääomien, tavaroiden, työvoiman ja palveluiden liikkumisen vapaus on tullut tiensä päähän. Kapitalismi perustuu ahneudelle ja keinottelulle. Se johtaa kuplatalouteen, jolla ei enää ole mitään tekemistä reaalityöelämän kanssa. Pankit kehittivät uusia huijaustuotteita, jotka perustuivat valtavien voitto-odotuksiin. Monet ihmettelevät, mihin sadattuhannet miljardit dollarit ovat kriisissä kadonneet. Osa niistä on hujauksen alkutaipaleella valunut suursijoittajien ja pankkien omistajien taskuihin, mutta merkittävässä osassa kasvaneesta arvoparivarallisuudesta niitä ei ole koskaan ollutkaan. Ne ovat vain mielikuvituksen ja harhaisten voitto-odotusten synnyttämää numeroita tietokoneissa, ne ovat ilmaa. Kun tämä valtava pyramidihuijaus paljastui, odotukset ja numerot muuttivat arvottomiksi. Arvon katoaminen aiheutti tappioita mm. niitä omistaville pankeille. Siksi ne huutavat valtioita tappioidensa maksajiksi.

Maailmalla levävä talouspula, on paitsi finanssikriisi, myös Marxin osoittama suhteellisen liikatuotannon pula. Tavaraita tuotetaan ylis, mihin ihmisillä on varaa. Työn tuottavuus on noussut ja nousee edelleenkin huomasti. Samaan aikaan teollinen tuotanto hakeutuu muihin, joissa työvoima on halpaa, ay-liike on heikko, eivätkä sotumaksut rasita. Automatisoitu teollinen tuotanto keskittyy vain muutamiin paikkoihin maailmassa. Kapitalistien kannalta autoja, tietokoneita jne. ei ole kannattavaa rakentaa jokaisessa maassa. Seurauksena on työttömyyden lisääntyminen ja ostovoiman väheneminen.

Millaiseksi laman ja finanssikriisin jälkeinen maailma muodostuu, sitä ei tiedä kukaan. Selvityksen ehdoksi, jonkinlaiseksi ratkaisuksi, nähdään paluu säännöstelltyyn kapitalismiin. Voi olla. Ehkä kapitalisteilla - kapitalismilla - ei ole enää muuta keinoa, jolla se voisi lisätä elinpäiväänsä.

Tulevaisuudessa tuotantorakenteen on perustuttava yhä enemmän kotimarkkinoille ja julkiseen palvelutuotantoon. Tuotantoon, joka olisi lähellä ihmistä. Nykyinen piittaamaton globaali teollisuus on pantava vastaamaan myös ihmisten hyvinvoinnista. Turhaa tavaroiden rahtaamista ympäri maailmaa on pakko vähentää. Jossakin vaiheessa, jonkun kriisin jälkeen, eteen tulee välttämättömyys kaikkien finanssien ja tuotannon ottamisesta yhteiskunnan haltuun. Se olisi jo nyt ajankohtainen i tahto enää puuttuu.

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15e.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 e
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttua

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki

Puhelintilaukset 040-5643205 tai 050-5884159

Vaalien tulos tappio työkansalle

Kunnallisvaalien alla voimistuivat maailmalta yhä synkkenevät uutiset tulossa olevasta talouskriisistä. Liekö vaalien syytä se, että kaikki eivät halunneet kertoa siitä totuutta? Kriisi ylti Suomeenkin huomattavasti ennen vaaleja. Asuntokauppa alkoi hidastua. Vaikeuksiin joutuivat metsä- ja puunjalostusteollisuus. Vaalien jälkeen uutisia lomautuksista, yritysten lopettamisista ja YT-menettelyistä on kuultu tihevään tahtiin.

Eläkerahastot kärsivät tappioita jopa 6 miljardia. Tapahtui kuten olimme vuosia osanneet ennustaa: globaalinen USA:sta alkanut talouden lama on leviämässä koko maapallolle, myös Suomeen.

Vuosikaudet kireää politiikkaa

Tämä ei ole ollut maamme ainoa päänvaiva. Nousukauden aikana työttömyyttä ei haluttu panna kuriin ja päätösten määrä lisääntyi. Yksityistämällä heikennettiin julkisen alan toimintoja ja palveluja. Yrityksiä siirrettiin ulkomaille suurempien voittojen toivossa. Viime vuodet merkitsivät jatkuvaa kiristämistä yhteiskunnan kaikilla osa-alueilla. Kuntien mahdollisuuksista vastata lakisääteistä velvoitteistaan vaikeutettiin ja nuorten sijoittuminen työ-elämään oli hyvin vaikeata. Suuriin kysymyksiin, kuten kuntien valtion- osuukien leikkauksiin, palvelujen yksityistämisiin, yhteiskunnalliseen tulonjakoon yms. ei puuttutu. Syrjätetty ihminen kokee tällaisessa tilanteessa vaikutusmahdollisuutensa lähes mahdottomaksi.

Vaalien tulos näyttää nurinkuriselta

Vaalien tulos oli meille pettymys. Tilanteessa, jossa kova markkina-johtoinen talous ajautuu syvään kriisiin, saivat oikeistovoimat ilmapukin jatkua harjoittamaansa politiikkaa. Runsaasta 4,2 miljoonasta äänioikeutetusta äänioikeutetaan käytti 2,57 miljoonaa ja 1,62 miljoonaa köyhää jätti äänestämättä. Nämä köyhät, työttömät, pätikätyläiset ja osattomat ihmiset jättivät äänestämättä, koska he kokivat mahdollisuutensa vaikuttaa nykyiseen lähes mahdottomaksi.

Oikeistolaisimmat puolueet, kuten Kokoomus, Vihreät ja Perussuomalaiset lisäsivät huomattavasti kannatustaan eikä eduskuntavaaleissa otettu suunta näytä muuttuvan. Sellaiset poliittiset ryhmät kuten SKP, KTP, STP ja IPU, jotka vaativat muutosta nykyiseen pärjäsivät entistäkin huonommin saaden vain alle 1 % äänistä ja vain 11 valtuustopaikkaa. On aiheellista selvittää mistä tällainen yhteiskunnallinen ilmiö voi johtua?

Kansa kokee tulleen petetyksi

Pitkä kovan oikeistolaisen politiikan jakso merkitsi, että asemansa säilyttääkseen niin Kepu, Vasemistolitto, kuin demaritkin häveliäästi tukivat harjoitettua politiikkaa. Tämä on merkinnyt kovia aikoja näiden puolueiden kannattajille, viljelijä- ja palkan-saajaväestölle. Edellisissä vaaleissa he purkivat kiukkuun jättämällä äänestämättä, mutta tukivat nyt Perussuomalaisia. Koska eduskuntapuolueiden linjat eivät juuri eroa toisistaan, on tämä tilanne antanut oikeiston puolueille mahdollisuuden esiintyä perinteisillä työväen tunnuksilla. Sitä Kokoomus käytti härskesti hyväkseen ja varsinkin demareiden ja Kepun äänestäjät siirtyivät PerSu:n, Kokoomuksen ja Vihreiden kannattajiksi.

Demareiden ongelma

Jo eduskuntavaaleissa esittämme demarien tappion osalta arvioin, että keskustasuuntaa ihannoivan, monopolien politiikkaa tukevan linjansa johdosta he eivät enää kykene nousemaan. Nykytilanteessa jonkinlainen ivasemistolaan restauraatio tuntuu demareiden kohdalla järkevältä, koska ei mitenkään voi ymmärtää, että he voisivat kilpailla porvareiden alueella. Sillä suunnalla he näyttävät Urpilaisten johdolla puoluettaan kuitenkin pysyvän.

Miksi muutos ei kelpaa?

Todellista politiikan suunnan muutosta vaativat puolueet eivät kyetä nostamaan kannatustaan. KTP ja SKP menettivät asemiaan jonkin verran. Samoin oma puolueemme STP menetti asemiansa

siitä, mihin ylsimme esim: eduskuntavaaleissa. Eron kommunistipuolueisiin nähden selittää se, että meillä ei ole KTP:n ja SKP:n tapaan paljoakaan perintöäänestäjiä. Siksi myös me menetimme ääniämme Perussuomalaisille. Kuitenkin on sanottava, että kaikkien todelliseen muutokseen pyrkivien ryhmien yhteinen kannatus ei ole lähelläkään muutokseen vaadittavaa marginaalia. Kyse ei kuitenkaan ole siitä, etteikö kansa tuntisi tavoitteitamme. Kyllä äänestäjät varmasti haluavat muutosta. Mutta tässä vaiheessa näyttää siltä, että he kokevat turvallisemmaksi sellaisen muutoksen, joka säilyttää nykyisen elämäntavan ennallaan ilman suurta uhkia milään suunnalta. Siksi he kokevat vaihtoehdoksi Perussuomalaiset.

Emme kuitenkaan voi valehdella äänestäjille antamalla heille katteettomia lupauksia. Äskettäin pidetyssä G-20 maiden kokouksessa osanottajat vanhoivat edelleen ivapaaseen markkinalouteen perustuvan kapitalismin nimeen. Tavoitteekseen he hakivat ivapaan kapitalismin korjaamista niin, että nykyinen kriisi ei toistu. Me tiedämme tämän olevan mahdollista. Nykyinen kriisi on luonut tilanteen, jossa ensisijaisen tavoitteen tulee olla yhteiskunnan demokratisoiminen, vallan ottaminen takaisin kansalle ja hyvinvointiyhteiskunnasta huolehtiminen.

Vain laaja työväen rintama on vaihtoehto

Kansan äänen julkaisijajärjestöt ovatkin esittäneet, että todellisen muutoksen lähtökohdaksi tulee olla sitä haluavien voimain liittoutuminen yhdeksi poliittiseksi liikkeeksi. Olemme vakuuttuneet siitä, että vain yhteinen kansan rintama suuren pääoman rintamaa vastaan voi muodostaa uskottavan vaihtoehdon mm. näille 1,7 miljoonalle äänestämättä jättäneelle. Perussuomalaiset edustavat aivan päinvastasta vaihtoehtoa. Kaikki tämä meidän tulee kyetä sanomaan kansalle ja vain tähän voi perustua kannatuksemme kasvu.

Suomen Työväenpuolue STP
Hallituksen kokous, 18.11.2008

Oi tähti kirkas läntinen, me demarit tiedämme sen. Sun valo loistaakaikille ja voitot takaa pääomalle. (Tämä Antin piirros on Kansan äänen numerosta 6-03, mutta sen ajankohtaisuus ei ole kadonnut mihinkään.)

Islanti. Romahdus muovaa kapinatietoisuutta

Islanti kärsii rosvokapitalismista, niin Suomikin. Kuva Kemijärvilleen mielenosoituksesta.

Vähän yli 300 000 asukkaan Islantia odottaa sosiaalinen ja taloudellinen katastrofi. Maan talous on käytännössä romahtanut. Islannin kaikki kolme liikepankkia ovat konkurssikypsiksi ja kruunun arvo on pudonnut virallisesti yli 70 prosenttia, käytännössä paljon enemmän. Paljon puhuttu IMF:n tuen taso osoittautuu mitättömäksi ja sen asettamat ehdot ovat kestäättömiä kansan elintason kannalta.

Useat tuhannet ihmiset ovat

osoittaneet mieltään Reykjavikissa. Kansan viha hallitusta ja pankkeja kohtaan kasvaa viikosta toiseen. Taistelumuodot radikaalisoituvat ja vaatimusten sisältö laajenee. Ei ole vaadittu vähemmän kuin hallituksen välitöntä eroa ja rangaistusta pankkisektorin syyllisille. Mielenosoittajien kantamissa kylteissä luki ñRoskat ulos.

Kapitalismin yleismaailmallinen romahdus on puhkaimassa ennen muuta pankkikuplia kaikkialla maailmalla. Islannin tapauksessa paljastui, että pankkien pääomataseet ylittivät BKT:n

kymmenkertaisesti. Aikaisemmin Islannin pankit suosivat spekulatiivisia investointeja ja yrittivät kaapata suuria osuuksia yrityksistä mm. Suomessa. Islannin pankkien tarjoamat korot usein olivat puolta suurempia kuin muilla kilpailijoillaan. Islannissa kansan elintaso rakennettiin lainarahan varaan suuremmassa mittakaavassa muihin Pohjoismaihin verrattuna. Tämä pyramidijärjestelmäksi rakennettu velkataakka nyt ñkostaa syövyttämällä useampia kymmeniä prosentteja kansan elintasosta.

Ulkomaisten velkojen tap-

piot on arvioitu tähän asti olevan 40 miljardia dollaria. Esimerkiksi Landsbanki online-pankin Icesave -yksikkö on onnistunut houkuttelemaan enemmän kuin 6,75 miljardia euroa Iso-Britanniasta ja 1,5 miljardia euroa Alankomaista. Molemmat maat vaativat nämä summat palautettaviksi. Pankkien velka on suurempi kuin Islannin koko BKT. Islannille on luvattu apua uusien lainojen muodossa seuraavasti: IMF: n taholta kaksi miljardia ja Pohjoismailta lupauksia 2,5 miljardista. Kyseessä on siis murusia, jotka riittänevät vanhojen ja uusien lainojen vain hoitokulujen rajun nousun kattamiseen. Lainojen hoitokulut ovat nousseet jyrkästi kruunun menetettyä suurimman osan arvostaan. Tämä on ensimmäinen kerta, kun kehittynyt maa saa tällaista apua sitten vuoden 1976 jälkeen, jolloin Iso-Britannia tuettiin samalla perusteella.

Islannin BKT on laskenut 15 prosenttia reilusti devalvoitulla kruunulla laskettuna. Muilla valuutoilla arvioituna BKT on laskenut peräti 65 prosenttia. Inflaatio on noussut 17,1 prosenttiin. Se kasvoi 1,74 prosenttia ainoastaan yhden kuukauden aikana. Sitäkin nopeammin ovat nousseet elintarvikkeiden hinnat, 30 prosentilla. Kansalaiset ovat menettäneet lähes kaikki säästönsä ja kruunulla on mahdollonta käydä minkäänlaista kauppaa ulkomailla.

Gallupeissa kolmasosa kansasta vastasi, että ratkaisu on löydet-

tävissä torikokouksista käsin. Toinen kolmasosa vastasi harkitsevansa muuttoa pois maasta. Kansan yhä kasvava viha huolestuttaa valtemediala. ñKuka olisi voinut ennustaa vallankumousta Islannissa?ö, kirjoittelee Max Keizer Huffington Post -lehdessä. Vallankumous on kuitenkin päivänjärjestyksessä joka paikassa. Investointipäiväkirja FallStreet.com herättää kysymyksen, ñKuka olisi koskaan kuvitellut, että Islannissa vallitsi virtuaalinen valtio, talousanarkia ja vallankumous?ö

Unkari on jo neuvotellut 16 miljardin euron laina IMF:ltä ja 8 miljardia dollaria EU:lta, mikä vaatii valtavia leikkauksia palveluista, työpaikoista ja eläkkeistä. Työläisten on kärsittävä palkkojen jäädyttämisestä ja menetettävä vuosittain ainakin kahdeksan prosenttia palkasta. Samassa veneessä Islannin ja Unkarin kanssa ovat Ukraina (16,5 miljardia IMF:ltä), Valko-Venäjä, Serbia, Romania, Latvia, Viro ja Liettua. Irlanti on myös kulkemassa Islannin tiellä ja perästä tulee maailman viidenneksi suurin talous, Iso-Britannia. 22.11. Times -lehdessä Patrick Hosking ihmetteli: ñOnko Iso-Britannia vain isompi versio Islanti -tapauksesta?

Kapitalismin romahdus muovaa vallankumouksellista tietoisuutta maailmanlaajuisella tasolla.

Dimitris Mizaras

Hiilijalanjälki

Sanovat, että sinä kulutat, suorastaan törssäät niin, että maailma hukkua paskaan ja ilma pilaantuu.

Kulutatko? Tuskin. Asut ja syöt kuten ennenkin, vaatetukseenkaan ei riitä kolikoita niin kuin joskus ennen. Sähköä ja bensaa kuluu ruokottoman hinnan vuoksi vähemmän kuin aikaisemmin ja lomailukin on muuttunut noja-tuolimatkailuksi. Eikö niin? Kaikesta huolimatta, hallitusherrat etunenässä, kehtaavat väittää, että saastuttava hiilijalanjälkesi on kasvanut sietämättömän suureksi, vaikka kulutuksesi on pienentynyt. Herrat tietävät tasan tarkkaan, että niin on käynyt sinulle, minulle ja enemmän kuin neljälle viidesosaa koko kansasta.

Tuloerojen valtava kasvu, tehtyjen työtuntien väheneminen, pätkätöiden i sanalla sanoen työttömyyden i ja leipäjonon kasvu, näkyvät kulutuksessa. Vuonna 1990 pienituloisia oli enemmän kuin kahdeksan kymmenestä tulonsaajasta. Loput kaksi kuuluivat suurituloisiin. Vuonna 2006 kahdeksalla kymmenestä kulutus väheni 10,8 prosenttia, mutta kahden kulutus, hiilijalanjälki, kasvoi 34,0 prosenttia!

Rikkaat ja suurituloiset ovat varsinaisia ökykuluttajia. Pienituloiset, halusivat tai ei, kuluttavat entistä vähemmän. Siitä huolimatta pienituloiset kuluttajina syyllistetään, että maailma pelastuisi. Vaatimuksia tehostetaan mm. energian verotuksella ja maksuilla, päästökaupoilla, tuulimyllyillä, ydinenergialla jne., joista koituvan laskun maksavat pienituloiset tuloista ja kulutuksesta riippumatta.

□ □ □

Ilmastonmuutos näyttää olevan tosiasia, vaikka sen syistä ei olekaan kiistatonta, täyttä yksimielisyyttä. Olkoon miten tahansa ilmasto näyttää muuttuvan. Samalla siitä on tehty suuri poliittinen asia, mutta myös valtava bisnes. Jos ilmaston muutos on ihmisen aikaansaannos ja todella uhkaa koko maapalloa, silloin on käytävä teollisten ja suurten saastuttajien, ei tavallisen ihmisen kimppuun.

Globalisaatio on aiheuttanut mm. sen, että tavaraa rahdataan laivoilla ja lentokoneilla ja tarpeettomasti maapallon toiselta puolelta toiselle. Esimerkiksi Suomessa tuotannon omavaraisuudesta vapaakauppa on leikannut kaksi kolmannesta. Leikkaus on korvattu tuomalla tavarat kaukomailta. Rahtaus maksaa maltaita ja hiilijalanjälki kasvaa.

Näitä vakavampi asia on asevarustelut ja sodat. Maailman

suurimman hiilijalanjäljen täällä Yhdysvallat. Muun lisäksi sillä on maailman suurin asetuotanto armeija. Sen laivasto seilaa kaikkialla maailman merillä. Sillä on sotilastukikohtia 129 eri maassa. Laivasto, ilmavoimat ja maasotakalusto, jotka ñpuolustavat vain ja yksin sen **kansallisia** etuja, saastuttavat ympäristöä ja ilmaa kaikkialla maailmassa.

Vasta kun ylikansallisten, globaalien monopolien toimintaa rajoitetaan ja tuodaan tuotanto takaisin lähelle ihmisiä ja ihmisten itsensä tehtäväksi, tarpeettomat päästöt vähenevät. Vasta kun ökyrikkaiden saastuttavat tolkuttomat huvijahdit ja yksityiset suihkarit sidotaan maahan, tarpeetonta lento- ja laivahuvimatkailla kaukomaille rajoitetaan, päästöt vähenevät. Vasta kun lopetetaan kaikkien maiden tolkuton asetuotanto ja asekauppa tehdään rikolliseksi, pidetään sota-alukset satamissa, lentokoneet maassa, tankit ja muu kalusto varikoilla i vasta sitten hiilijalanjälki pienenee ja maailma pelastuu!

Utopiaa i tietysti, tietysti kunnese

□ □ □

Olisikohan parempaa tiedossa, kun markkinatalous on konkurssin partaalla. Surkea tilanne ei johdu muutamasta USA:n suurpääoman

pankista, jotka kehittivät ñuusia tuotteitaö, joilla höynäytettiin pienempiä ja yksityisiä ihmisiä. Uusilla pankkituotteilla pumpattiin ilmaa arvopaperipörssien (osakkeet, erilaiset velkakirjat, johdannaiset jne.) arvoihin. Samaa tehtiin myös tavarapörssiseissä (futuuri, johdannaiset, optiot jne.), joissa puhallettiin ilmaa tavaroiden hintoihin. Syntyi kaksi kuplaa, jotka ovat nyt alkaneet vuotaa.

Vaikeudet eivät johdu siitäkään, että samanaikaisesti pörssien kaksoiskuplan kanssa USA:n taloudessa on suorastaan elämää suurempi kaksoisvajaus, kun valtion talous ja ulkomaankauppataase ovat rajusti alijäämäisiä.

Kaikki vaikeudet johtuvat itse kapitalismista, joka aika ajoin häveliäisyyden vuoksi puetaan erilaisilla hämäävillä raakuutta piilottavilla kaapuilla. Fasismi, reaganismi, thatcherismi, monetarismi, uusliberalismi, markkinatalous jne. ovat noita julmaa kapitalismia piilottavia kaappuja.

Kapitalismin luonteeseen kaikessa kuuluu kaksijakoisuus mm; totuus kutistuu i valhe paisuu, harvat rikastuvat i useimmat köyhtyvät. Kapitalismissa talous pulat seuraavat toinen toistaan kiihtyvällä vauhdilla. Jokaisen pulan jälkeen lähtötaso on edeltänyttä tasoa alempi. Vieläkään Suomessa ei ole saavutettu vuoden

1990 eli edellisen ilamanö työtuntien määrää, vaikka työvoima on lisääntynyt ja työtuntitilastoja väärennetty. Jokaisen pulan jälkeen kapitalistit ovat entistä rikkaampia i köyhtyneiden ja köyhien määrä entistä suurempi.

□ □ □

Viimeaikoina on häpeilemättä avoimesti ja röyhkeästi selitetty, että jokaisen yrityksen ainoa tehtävä ja velvollisuus on tuottaa omistajilleen voittoa. Nyt, kun ruuan arvonnalisäveron alennuksesta on päätetty, on samalla kapitalisteille turvattu mahdollisuus kasvattaa voittojaan. Kukaan ei enää muistelee, miten EU:n piti alentaa ruuan hintaa. Sen sijaan kapitalistit saivat vuoden aikaa nostaa hintoja, kasvattaa voittoja. Vasta sen jälkeen alennetaan ruuan arvonnalisävero.

Syyttömän syyllistäminen kuuluu sekä kapitalismin kaksijakoisuuteen; samaan aikaan vaaditaan kuluttamaan, muuten elinkeinoelämä kärsii ja työllisyys lisääntyy, ja sitten haukutaan kun köyhän on pakko asua ja syödä, kuluttaa, jonka vuoksi maailma hukkua paskaan ja ilma pilaantuu!

On aikoihin elettyä

Kai Kontturi

Autuaita ovat rahantekijät

Kimmo Jylhä

Artikkelin kirjoittaja on Voima-lehden vastaava päätoimittaja. Artikkelin on julkaistu Voima-lehden marraskuun numerossa 9/08.

Rahantekijä Martti Ahtisaari ei ole tullut kuuluisaksi puolueettomuuspolitiikallaan i päivävastoin. Hän uskoi siihen, että Suomen täytyy olla mukana Natossa, Ahtisaari sanoi Ylen haastattelussa 11. lokakuuta, vuorokausi Nobelin rauhanpalkinnon julkistamisen jälkeen. Juttu on julkaistu Voiman numerossa 9/2008. [10.11.2008]

Nobelin rauhanpalkinto myönnettiin vuonna 2008 presidentti Martti Ahtisaarelle. Ahtisaarta kiitettiin hänen nityöstään useilla mantereilla yli kolmenkymmenen vuoden aikana kansainvälisten konfliktien ratkaisemisessa.

Nobel-komitean mukaan Ahtisaari edisti Namibian itsenäistymistä vuosina 1989-1990, rauhaa Indonesian Acehissa vuonna 2005, Kosovossa vuonna 1999 ja jälleen vuosina 2005-2007 Kosovon itsenäistymisessä. Vuonna 2008 Ahtisaari auttoi Irakin ongelmien ratkaisemisessa.

Acehissa apuna rauhaan pakotamisessa oli tsunami ja Kosovossa Naton pommitukset. Kaikissa tapauksissa Ahtisaari on edistänyt länsimaiden intressien toteutumista. Kaikissa tapauksissa Ahtisaaren toimintaa ohjaa vahvempi voimapolitiikka. Samalla Ahtisaari edistää johdonmukaisesti talouspoliittisesti vahvemmän intressin.

Ahtisaari ymmärtää rahan arvon

Kun toimittajat tiedustelevat Nobel-palkinnon tiedotustilaisuudessa 11. lokakuuta 2008, mihin Ahtisaari aikoo käyttää rauhanpalkinnosta saamansa miljoona euroa, Ahtisaari suuttuu. Hän ei lottovoittajalukua kysyttyä mihin hän rahansa käyttää, Ahtisaari ojentaa. Hänköhän minä löydä reikä, joita tällä rahalla täytän.

Kun tilaaminen jatkui, Ahtisaari joutui ojentamaan toimittajia uudelleen: "Älkää huolehtiko, tämä ei ole valtava rahasumma. Olen nyt kaupungissa päättämässä palkinnosta, joka on viisi miljoonaa dollaria. Ahtisaari viittasi Ibrahim-palkintoon, joka annetaan vuosittain afrikkalaiselle valtiopäämiehelle.

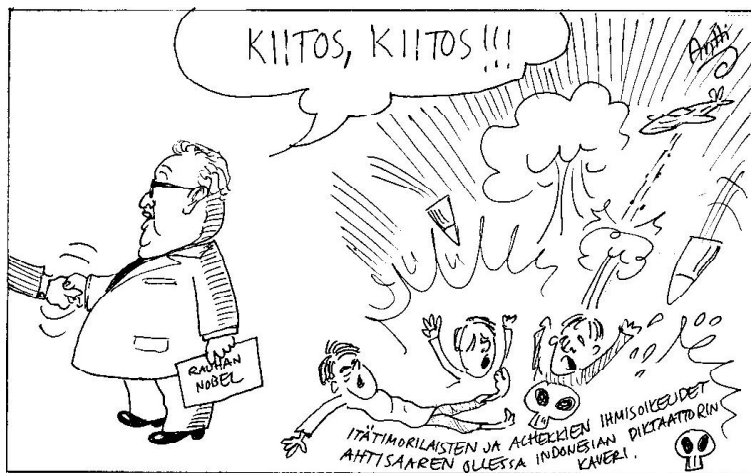
Myöhemmin Ahtisaari ilmoitti antavansa palkintorahat johtamalleen järjestölle, rauhankonsultointia harjoittavalle CMI:lle, jonka hän on perustanut vuonna 2000. Ahtisaari vihjaisee julkisuudessa palkinnon myöntämisen jälkeen, että CMI saisi enemmän aikaa, jos sen perusrahoitus helpottuisi.

Kymmenen päivää lausunnon jälkeen, 21. lokakuuta, Suomen hallitus myönsi CMI:lle lisäbudjetistaan 100 700 euroa.

Ahtisaari toimii lännen yhteistoimintamiehenä.

Ahtisaari luotsasi vuosina 1989-1990 YK:n Namibian itsenäistymiseen johtavaa operaatio Unctag. Sittemmin Namibian presidentiksi tullut Sam Nujoma syyttää Ahtisaarta länsimaiden yhteistoimintamieheksi.

Namibian rauhanprosessin lopus-

sa Ahtisaari antoi Etelä-Afrikalle luvan hyökätä swapon PLAN-sisessä vastaan. Sen seurauksena verisissä taisteluissa kuoli arvioista riippuen 100 300 SWAPO:n sissiä.

Presidentti Nujoma ei ollut antanut tätä anteeksi vielä vuonna 2001 ilmestyneessä kirjassaan: "Kun tekaistut todisteet PLAN-sotureiden hyökkäyksestä oli saatu valmiiksi, Ahtisaari nieli valheen ja salli Etelä-Afrikan taisteluvallimudessa olleen 101. pataljoonan uudelleensijoittamisen. Tällä pirullisella, salaisella suunnitelmalla oli Reaganin ja Thatcherin täysi tuki.

Ahtisaari vaikenee tupakkateollisuuden vaalituesta.

Vuonna 1995 presidentti Ahtisaaren lehdistöpäällikkö Jussi Lähde kävi keskustelua ryhmäkanteesta Philip Morrisin pääkonttorissa. Heikki Hiilamon Voimassa 9/2002 julkaistun artikkelin mukaan treilu kaksi kuukautta aikaisemmin Jussi Lähde oli ollut New Yorkissa tutustumassa Philip Morrisin toimintaan. Philip Morrisin sisäisen muiston mukaan yhtiön tavoitteena oli opastaa Lähdetä Yhdysvaltojen ryhmäkanteesta. Lähde kertoo perehtyneensä myös yhtiön riviestinnällisiin haasteisiin, ryhmäkanteen mukaan lukien.

Hiilamon mukaan Amer-yhtymän tupakkalobarina työskennellyt Lasse Lehtinen oli keskeinen hahmo Ahtisaaren vaalikampanjan suunnittelussa ja rahoituksen keräämisessä. Ahtisaari ei halua kommentoida osallisuuko tupakkateollisuus hänen vaalikampanjansa rahoittamiseen. Ahtisaari ei myöskään halua sanoa, mikä on hänen kantansa ryhmäkanteeseen.

Ahtisaari kaveeraa diktaattorin kanssa

Lama-Suomessa presidentti Ahtisaari ottaa tehtäväkseen suomalaisen viiteollisuuden edistämisen. Hänestä se on presidentin tärkein tehtävä. Hän tuli erinomaisesti toimeen Indonesian diktaattorin, presidentti Suharton kanssa.

USA auttoi kenraali Suharton valtaan vuonna 1968. Hän on vastuussa satojen tuhansien ihmisten kuolemasta ja maan puhdistamisesta kommunisteista. USA takasi kiitokseksi vuosikymmenien investoinnit Indonesiaan.

Vuonna 1995 vieraillessaan Indonesiassa, Ahtisaari kiittelee isäntänsä: "Teillä indonesialaisilla on hyvä syy olla ylpeitä maanne

edistyksestä ja saavutuksista. Viimeisten 30 vuoden aikana, herra presidentti, kehitys on tapahtunut teidän johtajuudellanne."

Ahtisaarta ei kiusaa Suharton ongelmallinen politiikka puhumattakaan Itä-Timorin ihmisoikeusrikkomuksista. "Ymmärrämme että Suomi ei ole kovin suuri tekijä Indonesian markkinoilla, mutta erällä yrityksillä ja tuotteilla on tärkeä rooli sellaisilla erikoismarkkinoilla ja teknologialla, joilla olemme johtavassa asemassa maailmassa."

Ahtisaari ymmärtää suuryhtiöiden intressit ja oman

Vuonna 1998 presidentti Ahtisaari myönsi Suomen leijonan ritarikunnan komentajamerkin Indonesian metsäministerille Djamiludin Suryohadikusumolle. Indonesialla on maailman kolmanneksi suurimmat trooppiset metsävarat. Suomen vienti Indonesiaan lisääntyi 1990-luvulla 700 prosenttia.

Suomalainen metsäjähti UPM-Kymmene sopi indonesialaisen April-yhtiön kanssa yhteistyöstä, jonka seurauksena UPM:stä tuli kolmanneksen osuudella Aprilin hienopaperiyhtiön omistaja. Kymmenet ympäristöjärjestöt ja indonesialaiset ihmisoikeusaktivistit vaativat UPM:ää vetäytymään hienopaperiliitosta, koska April hakkaa Indonesian sademetsiä ja polkee ihmisoikeuksia.

Leena Krohn kritisi Ahtisaarta: "Kunniamerkin myöntämisellä ajetaan ennen kaikkea suuryhtiöiden taloudellisia etuja. Niiden intressejä edistetään viemällä mm. sotatarvikkeita, osallistumalla paikallisten asukkaiden oikeuksien polkemiseen ja tuhoamalla Indonesian metsäluontoa ja eläimistöä. Matikan kääntöpuolelta löytyvätkin sellaiset suomalaiset suuryhtiöt kuin Jaakko Pöyry, UPM-Kymmene, Enso-Gutzeit, Ahlström, Vapo, Valmet, Sisu, Nokia, Vientiluoto ja Merita."

Presidenttinä ollessaan (1994-2000) Ahtisaari arvosteli yritysjohdon optioita eettisesti sopimattomina: "En voi hyväksyä sitä, että työläisiä vaaditaan tyytymään maltillisiin palkkaratkaisuihin, mutta samaan aikaan johdolle tehdään kaiken maailman optioratkaisuja, annetaan hirveät palkankorotukset ja kultaista kädenpuristuksia."

Ottuuan heti presidenttikautensa päätyttyä vastaan Ekoteqin

hallituspaikan hän hamusi jo sisään astuessaan satojen tuhansien markkojen arvoisen optioedun.

Ahtisaari puolustaa sotaa

Ylen haastattelussa 28. helmikuuta 2003, kolme viikkoa ennen Irakin sotaa, Ahtisaari moitti Hans Blixin johtamaa YK:n asetarkastajia siitä, että Irakin joukkotuhoojaseita ei löydy. "Hans Blixin ja hänen tarkastajien tehtävä oli valvoa, että ne tuhoetaan. Nyt tästä on tullut semmoinen etsivätoimisto, tästä Blixin joukosta. Minä kyllä uskon, että se ei ollut alun perin tarkoituksena."

Neljä päivää ennen sotaa, 16. maaliskuuta MTV3 kertoi, että presidentti Martti Ahtisaari puolustaa voimakkaasti Yhdysvaltain toimintaa Irakin kriisissä. Ahtisaaren mukaan Yhdysvallat on ainoa valtio, joka on saanut aikaan niin paljon sotilaallista uhkaa, että Irak on tehnyt jotain aserisurien eteen. Sen sijaan Blixin johtamat asetarkastajat eivät Ahtisaaren mukaan ole onnistuneet, he ovat

etääntyneet tehtävänsä hälkuperäisestä tarkoituksesta.

Maaliskuun 17. Ahtisaari harmiteli Helsingin Sanomissa, että neurooppalaiset ovat livenneet yhteisestä Irakin-vastaisesta painostusrintamasta. Saddam Hussein hyötyy siitä. "HS:n mukaan Ahtisaari arvostelee myös Yhdysvaltoja siitä, että tämä olisi voinut konsultoida liittolaisiaan paremmin."

Ahtisaari edustaa valtaa ja rahaa

Kriittikojensa mukaan Ahtisaari on saanut palkintonsa nimenomaan länsimielisen ratkaisun saamisesta Kosovon ensin vuonna 1999 ja sitten vuonna 2005-2007 Kosovon itsenäistymisen avittamisesta. Ahtisaaresta tuli 1999 amerikkalaisten luottomies.

Ahtisaari on kuuluisa tehokasta, hyvin pohjustetuista ja kovia neuvotteluotteistaan. Gregory Elchin artikkelissa "How the Nobel Peace Prize Was Won" Slobodan Milosevicin liittolainen Ljubisa Ristic kertoo, että kun Ahtisaari ja Venäjän entinen pääministeri tulivat 2. kesäkuuta 1999 rauhanneuvottelijoiltaan Kosovoon, he eivät antaneet Naton tekemälle rauhanhankintakokoukselle ja Serbian pommitamisen lopettamiselle neuvotteluvuoraa.

Milosevic kysyi, mitä tapahtuu, jos rauhaan ei suostuta. Ahtisaari vastasi Milosevicille pyyhkimällä käsielellä pöydän: "Belgradista tulee kuin tämä pöytä. Aloitamme välittömästi mattopommitukset. Pienen hetken jälkeen Ahtisaari lisää, että puoli miljoonaa kuolee viikossa.

Guardianin mukaan Ahtisaari kiteytti myöhemmin Kosovon itsenäisyysargumentin tavalla, joka ei jätä tulkinvaraa Ahtisaaren arvoista: "Ei ole juurikaan väliä onko Paraguay tunnustanut Kosovoa. Yli 65 prosenttia maailman varallisuudesta on tunnustanut Kosovon. Sillä on merkitystä."

Pääoman operaatio Ahtisaari

Presidentti Ahtisaaren Kosovo-neuvotteluiden yhteydessä saamista lahjuksista kiertää huhuja, joiden todenperäisyyttä ei ole todistettu tai kumottu. Vuoden 1994 presidentinvaalien alla toimittaja Pentti Sainio kirjoitti kirjan "Operaatio Ahtisaari", joka sekä vaiettiin. Tosiasiaksi kuitenkin jää, että kyse on pääoman omasta juoksupajasta. Ennen kuulumatonta oli, että demareiden presidenttiehdokkaaksi nostettiin Ahtisaari, kun puoluekäytännöstä poiketen demareiden puolueäänestykseen sai osallistua kuka tahansa. Niinpä ääripolvareiden äänillä demareiden puolueäänestyksessä syrjäytettiin Kalevi Sorsa ja SDP:n presidenttiehdokkaaksi valittiin Ahtisaari.

Silloisesta presidentinvaalikampanjasta jäi se kuva, että vaikeita yhteiskunta- ja talouspoliittisia asioita julkisissa keskusteluissa kiertettiin, koska silloin Martti olisi joutunut paljastamaan todellisen tietämättömyytensä näissä asioissa. Vaikeaksi tilanne muodostui, kun piti junailla toiselle kierrokselle vastakkain Rehn ja Ahtisaari. Vaihtoehtona olisi ollut, että Ahtisaari joutuu julkiseen väitelyyn Väyrysen kanssa ja meidän tiedämme miten siinä oli Maralle käynyt. Vaalipäivän alkupuolella kävimin ovensukuselyiden perusteella ilmeiseksi, että toiselle kierrokselle pääsevät Ahtisaari ja Väyrynen. Operaatio Ahtisaaren taustavoimille tuli nipissat housuihin. Asia hoidettiin niin, että tiedotusvälineille näytettiin valheellinen tieto, jonka mukaan Rehn olisi menossa Ahtisaaren kanssa toiselle kierrokselle. Tällä tavalla osa äänestäjistä saatiinkin äänestämään Rehnin, jolla turvattiin hänen menonsa toiselle kierrokselle. Miksi sitten tarvittiin tällainen "Operaatio Ahtisaari"? Se oli välttämätöntä "Suomen niskuroivan kansan" oivalluttamiseksi suopeaksi EU-jäsenyydelle. Mutta Suomen kansa ei ole taipunut vielä NATO-jäsenyydelle. Siksi Ahtisaaresta tehtiin nyt Nobel-palkinnon turvin "Nato-Mara" houkuttelevaan Suomea NATO-jäsenyyden kannalle. Ja tämän tehtävänsä toteuttamisen Nato-Mara aloitti välittömästi tiedon Nobel-palkinnosta tulua julki. Ilman Suomea ja maamme suurta Venäjän vastaista maa-aluetta Nato uhkaa jäädä torsioksi ja on siksi rahapiirin yksi tärkeimmistä tavoitteista. Meidän tavoitteemme on nousta voimalla vastustamaan tätä hanketta.

Suomi ajaa ñNATOa YK:n tilalle?

Suomen NATO-kiimaiset ja hölynpölytiedemaakarit ajavat ñYK:n korvaamista NATOilla. Oheassa kommentointi Tampereen yliopiston kansainvälisen politiikan professori Vilho Harlen alakerta-artikkelia aiheesta Aamulehdessä 07.04.2008 otsikolla ñei aivan tuulesta temmattu ajatus, jolla hän tarkoittaa, ei enempää eikä vähempää kuin YK:n korvaamista NATOilla. Harle toteaa:

ñ Nato ei vielä palvele koko kansainvälistä yhteisöä, mutta lupaus YK:ta toimivammasta turvallisuusjärjestelmästä ei ole täysin tuulesta temmattu. Naton retoriikan mukaan Nato on siirtynyt ñjoidenkin puolustamisesta monien turvaamiseen eli muuttunut ñpuolustusliitosta turvallisuusmanageriksi. Tuo väite pitää Nataa uuden kansainvälisen sotilaallisen järjestäytymisen toteutusmuotona, yhteisöllisen turvallisuuden takajana. Jos Nato nimittäin olisi yhteisöllisen turvallisuuden edistäjä, kysymyksessä olisi historiallisesti ainoa tällainen tilanne. Sotilaallinen voima olisi siirtynyt palvelemaan kansallisen turvallisuuden sijasta koko kansainvälisen yhteisön turvallisuutta. ñ Mahdollisuus näyttäisi yhdistävän

ikuista rauhaa haaveilevan idealismia ja sotilaallisen voiman realismia yhdeksi rintamaksi sotaan vastaan. ñ

Risto Koivula: Aivan ensimmäiseksi on todettava, että kansainvälisen turvallisuusjärjestelmän on oltava paitsi toimiva myös ja ennen kaikkea LAAILINEN, joka voidaan tässä yhteydessä määritellä ñdemokraattisesti muutettavissa oleville kansainvälisille laeille perustuvaksi. YK:ssa Turvallisuusneuvoston edustaman ñsotilaallisen järjestyksen yläpuolella on Yleiskokouksen edustama poliittinen järjestelmä, jonka demokraattisesti säätämille laeille sotilaallisen järjestyksen pitää perustua. NATO:n (?) ñsuuren ajatuksenä todellinen idea on päinvastainen, siirtyminen kansainvälisestä POLIITISESTA järjestyksestä, jonka organisaatio on YK, SOTILAALLISEEN MAAILMANJÄRJESTYKSEEN, joka olisi NATO:n/USA:n pyssyvaltaa. Kansainvälinen oikeus korvattaisiin USA:n lailla. Harle puhuu (aivan liian aikaisin!) YK:sta menneessä aikamuodossa:

Harle: ñ ñ YK:n perustamisanasto pyrkii rajoittamaan valtio-

den keskinäisiä sotia korostamalla maailmanrykkyä. YK ottaa vallan myös ei-jäsenvaltioiden yli. Hyökyssodan kielto koski kaikkia, ei vain järjestön jäseniä. Käytännössä YK jäi heikoksi toimijaksi. Hyökyksen torjuminen oli YK:n oikeus ja velvollisuus. Maailmanjärjestö ei saanut siihen tarvittavaa sotilaallista voimaa. Valtioiden oikeus itsepuolustukseen jätti sotilaallisen voiman edelleen kansalliseen käyttöön. Valtiot eivät osoittaneet halua aseidenriisuntaan. YK:n turvallisuusneuvosto ei kylmän sodan alettua muutenkaan kyennyt siihen yhteistoimintaan, mitä olisi tarvittu. Toiveet kansallisten armeijoiden muuttamisesta YK:n poliisivoimaksi säilyivät silti elinvoimaisina 1980-luvun Palmien komission raporttiin asti. YK-armeijan epärealistisuus on kuitenkin ajan myötä muodostunut välttämättä totuudeksi. ñ

YK ei ole asettanut tehtäväkseen YK-armeijan luomista, eikä se omaa armeijaa välttämättä tarvitsekaan. Se voi koota tarvitsemansa joukot projektikohtaisesti puolueettomista jäsenmaiden joukoista.

Harle: ñ YK oli varsin pitkälle amerikkalaisten (ja heitä tukenneiden brittien) luomus. Sodan

voittanut Yhdysvallat valitsi viisaan politiikan ja asetti itselleen toiminnallisia rajoituksia, sellaisia joihin sodan voittajat eivät ole yleensä ryhtyneet. Presidentti George W. Bush irrotti Yhdysvallat näistä rajoitteista aloittaessaan sodan Irakia vastaan vuonna 2003. Irtautuminen epäonnistui: Yhdysvallat tarvitsee YK:ta Irakin-sodan jälkihoitoon ja sen kunnialliseen lopettamiseen. ñ Natoa ei tarjota YK:n syrjäyttäjäksi vaan sen täydentäjäksi. YK:n rauhanturva- ja kriisinhallintatoiminta on edelleen aktiivista. ñ

RK: Tässä Harle puhuu kuin YK olisi ñUSA:n omaisuutta ja tarjoaa NATOa nimenomaan sen syrjäyttäjäksi. YK on Kansainliiton perillinen kansainvälisen yhteisön poliittisena organisaationa, ja sen perustamista valmisteltiin sopimuksilla Liittoutuneiden kesken jo II maailmansodan kestäessä USA:n, NL:n, Kiinan, Britannian, Ranskan jne. taholta. KL:n lait, joita YK ei muuttanut, siirtyivät YK-lakiin.

Harle jatkaa: ñ Naton lupaus YK:ta toimivammasta turvallisuusjärjestelmästä ei ole ihan tuulesta temmattu. ñ

ñ On kuitenkin kokonaan eri asia, ollaanko kehityksessä todella näin pitkällä. Naton kehittyminen YK:n sotilaalliseksi elementiksi on vielä liitettävän kaukainen haave. ñ

ñ YK:n oma kehitys kaatui suurvaltojen itsekäisyyteen etuihin ja kylmään sotaan. ñ

ñ Myös Nato nojaa liiaksi yhden supervallan, Yhdysvaltojen, ja siitä tukevien valtioiden etujen varaan. ñ

RK: YK EI TARVITSE NATOA ñomaksi sotilaalliseksi elementiksi (ñsotilaalliseksi isäntä-engliseksi...) eikä minkään muuhunkaan tarkoitukseen.

NATO ei tuo mitään ñturvallisuuksiäarvoa siihen, että sen jäsenmaat toimivat YK:n joh-

dolla. YK:n ñoma kehitys ei ole kaatunut, kuten Harle luulee, vaan jatkuu... ñUhattuna onkin (kuvitteellinen) ñUSA:n voimamonopoli:

Edelleen Harle: ñTällä hetkellä eletään vielä itsekäiden kansallisten etujen reaali maailmassa. Yhdysvaltojen ylivoima taistelukentällä on kiistaton, mutta sekä Irakin että myös Afganistanin tapaukset osoittavat, että sodan voittaminen ja päättäminen on edelleen vaikeaa. Kriisinhallinta näyttää johtavan ikuisen rauhan sijasta ikuisen sotaan. Jos sotilaallinen voima moninapaistuu edelleen ja uudeleena, on mahdollista, että mukaan tulevat myös uudet poliittiset-sotilaalliset eturistiriidit. ñ Maailmanpolitiikassa tulisi tapahtua voimakas muutos kansainvälisen yhteistyön ja kansainvälisen yhteisön normien vahvistumisen suuntaan.

ñ Tai sitten Naton jäsenyyssopijan pitäisi muuttua yhtä kattavaksi kuin YK:n. ñ

RK: Harle ei näe, että se on YK, joka kv. yhteisön POLIITISENA organisaationa SÄÄTÄÄ mahdollisimman DEMOKRAATTISESTI kansainvälisen normiston. NATO sotilaallittoma sellaista ei voisi tehdä, vaikka olisi kuinka laajapohjainen. Harle vaatii, että ñNATOn pitäisi tehdä YK:ssa sotilasvallankaappaus!

Todellisuudessa pahimmat turvallisuusuhat ovat sellaisia, joiden kanssa NATOlla ei ole mitään tekemistä, mutta YK:n erityisjärjestöllä siinäkin enemmän, kuten esimerkiksi AIDSin, lintuinfluenssan, ilmastomuutosten ja nälänhätien jne. uhat.

Se on NATO, joka on syrjäytymässä oleva turha järjestö.

Risto Koivula

Myös ay-liike on kriisissä

Amerikan yhdysvalloista alkanut rahoitus- ja liikatuotantokriisi on rantautunut Suomeen. Se näkyy päivittäin uutisista joissa kerrotaan uusista yritysten aloittamista YT-neuvotteluista. Eräiden arvioiden mukaan irtisanotuna tai lomautettuna on tällä hetkellä (12.12-08) 35.000-50.000 työlläistä. Saman verran porukkaa on uusien YT-neuvottelujen piirissä.

Tuon kokoinen työttömien massa on sellainen, että se alkaa itse ruokkia itseään ja kasvaa kuin lumipallo. Saamme seuraavan vuoden aikana lukea lehdistämme yhä uusia YT-neuvotteluista ja konkurssista. Edellyttäen, etteivät lehdet mene itse konkurssiin. Työttömillä kun ei ole varaa kalliita lehtitilauksia maksella.

On suorastaan surkuhupaisaa miten talousoppineet vielä pari viikkoa sitten väittivät, ettei lama Suomeen tule ja että tämä on aivan eri tilanne kuin 90-luvun alussa, koska pankkien ja yritysten taseet ovat hyvässä kunnossa. Mitä niille kouluissa opetetaan? Jokainen

asioita seuraava duunari tajusi ettei maa, jonka teollisuus ja kansantalous on vientiteollisuuden varassa, voi selviä ilman ongelmia kun koko muu maailma on syöksykierteessä.

Suomen työväenliikkeen kriisi

Kapitalismin kriisi aiheuttaa väistämättä kriisin Suomen työväen- ja ay-liikkeelle. Tämä johtuu siitä, että sen johto on hyvinä aikoina viimeisen parin vuosikymmenen aikana, muuttanut sen työläisten oikeuksien puolesta taistelevasta liikkeestä toivovaksi, anehevaksi ja matelevaksi ñliikkeeksi. Enää ei esitetä jyrkkiä vaatimuksia. Hallitukselta toivotaan sitä, työnantajilta tätä.

Esitetään hurskaita toiveita yritysten yhteiskuntavastuusta, jota niillä ei lain perusteella ole. (Osakeyhtiölain 5 pykälä kuuluu näin: Osakeyhtiön tarkoituksena on tuottaa voittoa omistajille, ellei yhtiöjärjestyksessä toisin määrätä. Se siitä yhteiskuntavastuusta.) Työläinsäädäntöön on päässyt ñlipsahtamaan useisiin kohtiin lupa poiketa työehtosopimuksella

kyseisistä määräyksistä.

Ja poikettu on. Ja työehtosopimuksessa on uusi määräys - ja maininta: Ellei paikallisesti toisin sovita! Niiden paikallisten sopimusten kanssa ovat duunarit luottamusmiestensä kanssa olleet kuseissa pitkän aikaa ñhyvinäkinä aikoina. Ei ole vaikea arvata mitä tapahtuu nyt, kun lama pukkaa päälle. Työnantajat vaativat, ja ay-liikkeen johto kehottaa paikallisesti laskemaan työvoiman hintaa kustannustehokkuuden parantamiseen ja kilpailukykyyn vedoten. Demari poliitikot nöyrykkäilevät hyväksyvästi vakavan näköisinä. Kilpailukykyä palkan alennukset eivät paranna, eivätkä estä konkurssia. Kapitalisti kuitenkin voittaa, koska Ay-liike menettää jäsenistön silmissä sen viimeisenkin uskottavuuden riippessä joka sillä vielä on jäljellä.

Onko mitään tehtävissä

Paljonkin. Ensiksi, duunareiden on itse ryhdyttävä, ei toivomaan, vaan vaatimaan Ay- pampulilla etteivät he suostu kaikkeen mitä työnantajat keksivät esittää, ja vaadittava että yritykset todellakin kantavat yhteiskuntavastuunsa. Jos

ne eivät tee sitä vapaaehtoisesti, niin työläiset kyllä kantavat vastuunsa. On vaadittava että yritykset eivät jaa osinkoja, vaan nekin varat käytetään palkkojen maksuun. On vaadittava työllistämishaluttomia työnantajia tilille! Hallitus on kaadettava ja vaalit järjestettävä ja pidettävä huoli siitä, että eduskuntaan ja hallitukseen valitaan sellaiset puolueet ja ihmiset, joilla on todellinen kyky ja halu pitää huolta

perustoimeentulosta. Tällä hetkellä ei eduskunnassa sellaisia puolueita ole. On vaadittava ihmisiä kohdeltavan ihmisinä, ei tuotantovälineinä.

Nämä toimet näin aluksi. Aikaa ei ole hukattavaksi yhtään ja siitäkin on puolet mennyt. Mietittävä jatkotoimia sitten vuodenvaihteen jälkeen.

Markku Nieminen

SAK:n johto on lhalaisen aikana kuunnellut tarkemmin työnantajien ja hallituksen ääntä, mutta unohtanut omien jäsentensä kuuntelemisen.

Marxilainen maailmankuva ja kosmos (3)

Tässä artikkelisarjassa pyrimme marxilaisen filosofian ja nykytieteen keinoin lähestymään kysymystä: mikä on sivilisaation paikka maailmassa ja mikä merkitys tällä tiedolla on meidän yhteiskunnalliselle toiminnalle ja tavoitteille. Edellisillä kerroilla tarkastelimme maailman kehitystä ja viimeksi tarkastelimme materian biologista kehitystä. Nyt jatkamme tästä. Tarkastellemme materian yhteiskuntakehityksen asteelle johtavaa kehitystä ja sekä yhteiskunnan paikkaa maailmassa.

Materian biologisen evoluution dialektiikasta ja mekanismista

Materian biologinen evoluutio kulkee nykytiedon mukaan seuraavasti: Luonnossa eri eliöeläin välillä sekä lajin yksilöiden välillä vallitsee kilpailu (olemassaolon taistelu) elintilasta, ravinnosta yms. Jokainen eliölaji kantaa kromosomeissaan suurta, mutta äärellistä määrää perintötekijöitä (geenejä, DNA:ta).

Lajin yksilöillä on jokaisella hieman toisestaan poikkeava perintötekijöiden yhdistelmä t. kombinaatio. Dialektisesti tässä on kyse määrästä. Ne yksilöt jotka lajin sisällä omaavat vallitsevaan tilanteeseen nähden suotuisimmat perintötekijöiden kombinaatiot, kykenevät tuottamaan eniten selviytymiskykyisiä jälkeläisiä ja selviävät luonnon valinnassa parhaiten. Näin nämä ominaisuudet muuttuvat lajin sisällä vallitseviksi ja laji saa uusia piirteitä, ominaisuuksia. Koska lajin perintötekijöiden määrä on äärellinen, niin lajin sisällä voi syntyä vain äärellinen määrä muuttuviin olosuhteisiin sopeuttavia yksilöitä. Ulkoisten olosuhteiden muuttuessa radikaalisti eliölaji ei kykene äärettömästi mukautumaan. Tämä merkitsee biologisen evoluution alueella ristiriidan kärjistyksiä.

Tällöin tulee kuvaan mukaan ns. **geenimutaatio**. Se on perintötekijöissä tapahtuva sattumanvarainen muutos, jollaisia tapahtuu säännöllisesti. Kun laji on sopeutunut hyvin ympäristöönsä, mutaation kautta ei helposti synny kilpailu-

kykyisiä perintötekijöitä. Mutta siinä vaiheessa kun olemassaolon taistelu esim: ravinnosta, elintilasta, sopeutumisesta muuttuviin olosuhteisiin kärjistyy, geenimutaation kautta voi syntyä uusia perintötekijöitä, jotka sopeutuvat olemassa olevia lajeja paremmin tilanteeseen.

Mutta näin syntyykin sitten avain uusi eliölaji. Dialektisesti katsottuna tapahtuu laadullinen muutos. Juuri tästä syystä tapaamme toisilleen hyvinkin läheisiä lajeja esim. ahven, kuha ja kiiski sekä lajin sisäistä muuntelua. Mutta toisaalta näin biologinen evoluutio synnyttää toisistaan täysin erilaisia lajeja. Syntyvät esimerkiksi kasvisyöjät ja lihansyöjät.

Kaikki ns. nekologiset lokerot löytävät asukkinsa. Samasta syystä kehittyi biologisessa aikajärjestyksessä koko kasvi- ja eläinkunta esimerkiksi vaikkapa kalat, matelie, linnut, sammakot, nisäkkäät. Saman periaatteen mukaisesti toimii ihmisten harjoittama kasvien ja eläinten jalostus.

Ekosysteemi, työ ja tajunta

Materian biologisen evoluution eri vaiheiden, määrän ja laadun lukusten vaihtumisten kautta syntyy ympärillämme oleva kasvi- ja eläinkunta, koko ekosysteemi t. biosfääri Maapallomme ekosysteemiä voidaan pitää yhtenä kokonaisuutena, jossa kaikki osat ovat kokonaisuuden kannalta välttämättömiä. Tämä seuraa siitä, että sen yhä mutkikkaammat rakenteet voivat syntyä vain entisten rakenteiden varaan.

Mutta jokaisella kehitysvaiheella äärellinen määränsä, jossa kehitys kohtaa syveneviä ristiriitoja. Ekosysteemin huipulla uusien eläinlajien syntyminen ei ollut enää mahdollista, koska vapaana ei ollut uusia ekologisia lokeroita. Ekosysteemin rakenne alkoi saavuttaa pakostakin äärellisen huippunsa, josta kehitys saattoi edetä vain laadullisen hypäyksen kautta.

Tässä uudessa laadullisessa vaiheessa lajin joukosta erottui ryhmä, joka oli kehittänyt muista poiketen uuden toimeentulotavan. Näillä ns. **kädellisten** lajeilla eturaajojen liikkeet yhdistyivät silmien liikkeisiin. Nämä lajit etsivät eturaajojensa avulla ravintoa, hyönteisiä, hedelmiä yms. Ne esiintyivät sosiaalisena

laumana. Näillä lajeilla syntyi uusi toimintatapa, **työ**, joka alkoi muuttua **valintaa** ohjaavaksi tekijäksi.

Tässä vaiheessa kaikki perinnölliset ominaisuudet, jotka vahvistivat näiden lajien ominaisuuksia vaikuttaa työn avulla ympäristönsä, antoivat mahdollisuuden selviä luonnon valinnassa parhaiten. Tällaisia ominaisuuksia olivat esim: käden rakenteen kehittyminen; pystykäynnin kehittyminen, joka vapautti kädet työhön; käden ja silmien yhteistyön tuloksena työkalujen valmistuksen ja käytön omaksuminen.

Tällainen toiminta edellyttää kuitenkin asioiden oppimista ja säilyttämistä muistissa. Niinpä asioille tuli kehittää ilmaisu, joka jokainen lauman jäsen ymmärsi. Työhön soveltuvan anatomian kanssa samanaikaisesti tuli kehittyä aivojen rakenne ymmärtämään ja muistamaan puhekielen ilmaisu.

Kaikki tämä saattoi tapahtua vain ilaumanä (yhteiskunnan) sisällä, koska ainoastaan yhteisössä puhekielen ilmaisu säilyivät muistissa ja rikastuivat määrällisesti. Tutkijat ovat selvittäneet ihmishuonon kehitystä hyvin tarkkaan. Nykyihmisen kehitys alkoi n. 3-4 miljoonaa vuotta sitten. Selkeästi voidaan nähdä, että tänä aikana eläneet ihmislajit muistuttavat aikakaudella yhä enemmän nykyihmistä em. ominaisuuksiensa osalta. Viimeiset ihmislajit: Gro Magnonin ihminen ja Neanderthalin ihminen elivät n. 100000-30000 vuotta sitten ja muistuttivat hyvin läheisesti nykyihmistä. Nykyihminen ilmaantui n. 50000 vuotta sitten ja eli todennäköisesti Neanderthalin ihmisen kanssa rinnakkain vuosituhansien ajan.

Materian yhteiskunnallinen liike

Alku-yhteiskunta muodosti sen ympäristön, jossa pystykäynti, työ, puhekieli, aivot yms. kehittyivät nykyihmisen tasolle. Mutta samalla tapahtui näiden synteinä merkityksellisen asia. Aivojen rakenteen, työmenetelmien, puhekielen sanojen määrällinen kehitys yhdessä yhteisön määrällisen rakenteen kehityksen kanssa johtivat tajunnan synty-miseen. Ihmiselle kehittyi ajattelu, rationaalinen tajunta, jonka turvin

ihminen kykeni käsittelemään ja suunnittelemaan asioita ennakoon.

Tajunnan ja työn kehittyminen merkitsi suurta laadullista harppausta materian kehityksessä. Ihminen kykeni rakentamaan ympäristönsä, mukautumaan ulkoisiin muutoksiin nopeammin, kuin biologinen evoluutio kykeni tuottamaan uusia lajeja. Ihminen kehittyi viimeisenä vaiheena ekosysteemissä yhteiskunnallisen ja biologisen evoluution vuorovaikutuksessa.

Ihmisen tajunnan syntyminen oli riippuvainen täysin yhteiskunnan kehityksestä, koska ainoastaan sosiaalinen yhteisö kykenee tallentamaan ja lisäämään työtapoja ja sille välttämättömiä ilmaisuja. Ihmisen jälkeen biologinen kehitys ei enää tuota uusia korkeampia lajeja. Dialektiikasta kuitenkin tiedämme, että kehitys on kaiken materian ominaisuus, eikä se voi pysähtyä.

Tässä tapahtuikin kehityksessä laadullinen harppaus. Totesimme jo, että yhteiskunta oli välttämätön ympäristö siinä biologisessa evoluutiassa, joka johti nykyihmiseen. Jo Marx totesi, että ihminen on yhteiskunnallinen eläin. Ihminen ei voi olla olemassa yhteiskunnan ulkopuolella. Biologinen evoluutio ihmisen kohdalla on päättynyt, mutta yhteiskunnallinen evoluutio jatkuu. Samoin kuin nelämä on aminohap-pojen ja nukleonihappojen olemassaolotapa on yhteiskunta ihmisen olemassaolotapa.

Engelsillä oli suuri oivallus se, että yhteiskunnallinen liikunta on materian liikunnan yksi laadullinen muoto. Yhteiskunnassa ihminen kehittyi tietojensa ja taitojensa osalta ja samalla kehittyi yhteiskunnan rakenne ja materian kehitys on näin noussut uudelle tasolle. Samoin kuin ihmisen tiedot kehittyivät dialektiikan lakien mukaan, kehittyi myös yhteiskunta dialektiikan lakien mukaan. Yhteiskuntakehitystä ja yhteiskunnallista liikettä tutkimme mm. kansantaloustieteen, historia-tieteen ja historiallisen materialismin filosofian kautta. Näiden kautta voimme erottaa mm. yhteiskuntakehityksen eri vaiheet: alkuyhteisöllisen, orjanomistusyhteisöllisen, feodalistisen, kapitalistisen sekä kommunistisen (sosialistisen) yhteiskuntamuodon.

Ŧtarkoituis ei ole pelkästään selittää maailmaa vaan muuttaa sitä

Tänään elämme ihmiskunnan kapitalismissa sosialismin siirtymisen vaihetta. Sosialismin kehitys koki meillä n. 20 vuotta sitten taantumavaiheen. Kansan äänen johtajien piirissä olemme tehneet johtopäätöksen, että nykyinen aika on kuitenkin luokkataistelussa työväenliikkeen uudelleen järjestäytymisen aikaa. Historian murros-vaiheille on ominaista, että muutoksille löydetään teoreettiset ja maailmankatsomukselliset perustelut. Näiden kautta syntyy se tieto- ja arvokäsittely, joka vakuuttaa ihmiset muutoksen välttämättömyydestä.

Työväenliikkeelle oli ominaista, että nämä maailmankatsomukselliset perustelut saivat tieteellisen sisällön. Näin tapahtui kun Marx ja Engels löysivät dialektisen ja historiallisen materialismin työväenluokan teoreettiseksi aseeksi. Samoin tapahtui, kun Lenin ennen Lokakuun vallankumousta täydensi marxilaisen filosofian vastaamaan aikansa tieteellisiä saavutuksia. Marxilaista filosofiaa ei ole kehitetty 30-40 vuoteen. Tiede on tänä aikana ajanut siitä ohi. Reaalisen sosialismin aikana ihmisen hyvinvointi ja kulutus nähtiin sosialistisen ja kommunistisen yhteiskunnan keskeiseksi sisällöksi. Yhteiskuntakehitys nähtiin materian liikkeen laadullisena muotona, mutta siitä ei tehty kosmologiaa johtopäätöksiä. Kommunistisen yhteiskuntamuodon rakennetta ja laadullista merkitystä ei tarkasteltu juuri lainkaan. Oikeastaan marxilaista filosofiaa kehitettiin siitä mihin Marx, Engels ja Lenin päätyivät hyvin paljon määrällisesti. Klassikkojen perintö tutkittiin tarkkaan. Mutta uusia ja ajalle välttämättömiä johtopäätöksiä, jotka olisivat edellyttäneet muutoksia luokkataistelutaktikassa, niitä ei uskaltanut tehdä, vaan pitäydettiin vanhoissa arvioissa.

Seuraavissa artikkeleissa käsittelemme näitä kysymyksiä ja arvioimme mitä johtopäätöksiä niistä on tehtävä yhteiskunnallisten tavoitteidemme ja toimintamme osalta.

Heikki Männikkö

Irlannin dioksiinipossut kapitalistisessa maataloudessa

Irlantilaisesta sianlihasta löydetty ympäristömyrky, dioksiini, tuli julkisuuteen reilu viikko sitten. Löydöksen vuoksi jouduttiin vetämään markkinoiltavaltavat määrät irlantilaisista sianlihaa ja sianlihatuotteita. Kriisi oli taas osoitus teollismaisen maataloustuotannon haavoittuvuudesta kapitalistisessa yhteiskunnassa.

Viikko sitten julkisuuteen nousut Irlannin dioksiinikohu ei ollut ensimmäinen laatuaan. Kansan äänessäkin on raportoitu erilaisia ruokakriiseistä säännöllisesti, viimeksi tämän kaltaisen ongelma dioksiinin kanssa lienee ollut Hollannissa vuosituhannen vaihteessa.

Dioksiinia jätapaistoöljyistä

Dioksiini (eli PCB) on ympäristömyrky, jonka päätyminen tuotantoketjuun lienee seuraavanlainen. Rehunvalmistuksessa on käytetty elintarviketeollisuudesta peräisin olevaa jätapaistoöljyä. Paistoöljyä, joka sisältää suola-

ruuanvalmistuksen jäljiltä, kuumentamassa tapahtuu suolan takia kloorautuminen, jonka seurauksena muodostuu dioksiinia. Tämän vuoksi jätapaistoöljyt pitäisi hävittää eikä kierrättää takaisin tuotantoketjuun. Sioista mitatut dioksiinipitoisuudet olivat 80-200 kertaa yli turvallisen raja-arvon.

Käytännössä kriisi syntyy niin, että joku markkinamies keksii kierrättää jätööljyt takaisin ruuan-tuotantoketjuun. Teollisuudelle joka öljyä käyttävät, hävittäminen maksaa, joten niistä pyritään pääsemään eroon mahdollisimman halvalla. Rehuntuotannon keskitymisen vuoksi kriisi laajenee käytännössä nopeasti. Myös suuret yksikkökoot ja pyrkimys mahdollisimman halvan rehun käyttöön edesauttavat asiaa. Irlannissa tämä kriisi koetteli 10 % siantuottajia, mutta tuotantomäärästä kriisi koski 80 %:a. Kyse oli siis tavattoman suurista tiloista.

Lasku jää veronmaksajien maksettavaksi

Kerrannaisvaikutukset olivat Irlannissa hyvin suuret. Liha-tuotteita jouduttiin tuhoamaan suuria määriä, yli 100 000 sikaa jouduttiin tueraamaan ja hävittämään, monet maat asettivat irlantilaisen sianlihan tuontikieltoon, välttämättä jouduttiin lomaut-tamaan 1000 henkilöä lihateollisuudesta jne. Saastunutta rehua havaittiin myös nautailoilla, mutta naudat eivät olleet vielä päättäneet elintarviketekijä, joten siitä osin kriisi ei päässyt pahentumaan. Kokonaiskustannukset noussevat 500 miljoonaan euroon. Viimekädessä suuri osa tästä jää veronmaksajien maksettavaksi, myös meidän suomalaisten, sillä EU osallistuneet Irlannin tukemiseen tässä asiassa.

Kriisi osoittaa jälleen kerran kapitalistisen maatalouden haavoittuvuuden. Tuottavuuden parantamiseksi yksikkökokoja kasvatetaan, samoin pyritään käyttämään mahdollisimman halpoja rehuja. Viranomaiset ja valvonta eivät koskaan voi pysyä täysin perillä mitä käytännössä tapahtuu. Vastuun pitäisi olla koko tuotan-

toketjussa, mutta koska kaikki tuotantoketjun osat pyrkivät maksimoimaan lyhyet tähtäimen voitot, kriisit ovat tosiasia, joista ei koskaan tässä yhteiskuntajärjestelmässä päästä eroon. Ja laskun maksavat viime kädessä veronmaksajat.

Suuret tuotantoyksiköt eivät sovi kapitalistiseen maatalouteen

Suuret tuotantoyksiköt sopivat ainoastaan suunnitelmatalouteen,

Tässä ei ole possuja vaan lehmii. Dioksiini voi myrkyttää myös nautojen lihan. Parempi olisi tuottaa liha kotimaassa.

Juha Kieksi/KÄ

Puolueiden vallasta yhteisöjen valtaan

Matti Laitisen esitys osallistuvasta demokratiasta palauttaa mieleen Thomas Mooren Utopian. Kuitenkin nykyinen edustuksellinen demokratia on osoittanut toimimattomuutensa. Se on silkkää rahan valtaa. Toisaalta osallistuvaa demokratiaa jo kehitellään latinalaisen-amerikan maissa.

Äänestämättä jättäneiden kansalaisten suuri määrä Suomen kunta- ja eduskuntavaaleissa on vakava viesti edustuksellisen demokratian toimimattomuudesta ja ihmisten vieraantumisesta politiikasta. Edustuksellisen demokratian avulla on hyvin vaikea muuttaa suomalaista yhteiskunnallista todellisuutta, koska siihen ei sisälly taloudellista demokratiaa.

Se on luonteeltaan taantumuksellista ja muodollista, koska kansanedustajilla ja kunnanvaltuutetuilla on itse asiassa hyvin vähän valtaa päättää enää yhtään mistään mitään. Heille on parem-

minkin sälytetty vain vastuuta tehtyjen päätösten seurauksista ja niiden oikeutuksen selittämisestä. EU:n kanssa tehdyn valtiosopimuksen myötä eduskunnan päättävä valtaa on lisäksi karannut Brysseliin. Virkamiehet ja hallitus ovat syrjäyttäneet eduskunnan, jonka pitäisi edustaa päätöksenteossa Suomessa kansaa.

Tosiasiaa mikään ei muutu Suomessa niin kauan, kuin kukkuvien puolueen ja kolmen valtionhoitajapuolueen yhteinen äänimäärä muodostaa ehdottoman enemmistön kaikissa vaaleissa.

ratifioineiden maiden ei tarvitse korvaansa lotkauttaa, koska lakiteksiin oli kirjoitettu, että lain sisältöä voi vapaasti muuttaa ilman parlamenttikäsittelyä!

Tshekki aloittaa EU-isäntänä

EU-puheenjohtajuus siirtyy parin viikon kuluttua Tshekin harteille. EU kapteeniksi siirtyy EU-skeptikko presidentti **Václav Klaus**. Klaus ei ole luvannut allekirjoittaa Lissabonin sopimusta ainakaan ennen samanmielistä Irlantia. Viimeistään sen voimaantulua EU:sta tulee hänen mukaansa kansallista suvereniteettia olennaisesti heikentävä liittovaltiokurjimus, jolla on kaikki valtiolliset tunnusmerkit maantieteellisestä alueesta omaan väestöön, kansallishymniin, perustuslakiin ja autojen rekisterikiilpiin.

Tshekin virallinen *ñ*Eurooppa ilman rajoja -motto sopii heikosti itsemääräämis oikeuttaan korostavalle maalle.

Miksi ihmiset eivät äänestä?

Yhteiskunnan demokraattisuus ilmenee siitä, että kuinka paljon valtaa ja vastuuta sen jäsenelle on annettu päättää omasta elämästään ja elinympäristöstään. Liian monen kansalaisen motivaatio äänestämiseen loppuu nimenomaan siihen turhauttavaan tosiasiaan, ettei hän voi päättää edustuksellisen demokratian vallitessa edes omasta elämästään. Kaikkialla, missä esiintyy valtaa, on puute demokratiasta. Vastuu on niin ehtymätön luonnonvara, että sitä riittää yllin kyllin jokaiselle. Miksi valtaa ei jaettaisi?

Vallankäyttö

Vallankäyttö on ihmisen tietoisista valtaa hallita toista ihmistä, hänen tahattomien ja tahallisten tekojen valvomista ja tarpeen vaatiessa myös niiden tukahduttamista. Päämäärä ja keinot sanelevat tietoisien tahitoiminnan arvolutauksen eli onko toimenpide oikein vai väärin. Suomessa vallankäyttö on järjestään kilpailuksi nimetty yksisuuntaista vuoro-vaikutusta, jossa rikkaat alistavat ja köyhät alistuvat. Edustuksellinen demokratia palvelee tätä samaa asiaa.

Yksilöllisen vallan määrä on sidoksissa yhteiskunnalliseen luokka-asemaan, yksilön kykyihin ja taitoihin (sekä psyykkisiin että fyysisiin) sekä sukupuoleen, etniseen taustaan ja kuulumiseen johonkin marginaaliryhmään (vammaset, vajaakuntoiset lapset ja vanhukset).

Vastuullinen yhteiskunta

Vastuu on ihmisen kiinnostusta ja etenkin halua vastata puheidensa ja tekojensa aiheuttamista seuraamuksista. Vastuullisuus liittyy suhtautumiseen toisiin ihmisiin,

omaan itseensä, muihin elollisiin olentoihin, ympäristöön, työhön, esineisiin ja omaisuuteen. Rehellinen ja vastuunsa kantava ihminen seisoo puheidensa ja tekojensa takana.

Yhteiskunnan jäsenet on saatava tuntemaan ja kokemaan, että he kuuluvat yhteisöön, jossa heidän ihmisarvoaan ja yksilöllisyytään kunnioitetaan. Heidän mielipiteitään ja ehdotuksiaan on kuunneltava, ja ne on huomioitava myös käytännön yhteiskuntaelämän toteutuksessa. Kaikkia on kohdeltava tasa-arvoisesti yhdessä sovitujen sääntöjen mukaisesti. Kenellekään ei pidä suoda mitään erikoisemaa.

Edustuksellisen demokratian tilalle osallistuva demokratia

Vanhat valtiohoitajapuolueet ja niiden edustukselliseen demokratiaan perustuva poliittinen valta pitäisi korvata yhteisövaltaan perustuvalla osallistuvalla ja osallistumista kannustavalla demokratialla, joka soisi kansalaisille mahdollisuuden päättää kaikista oman elinympäristönsä asioista i mukaan lukien taloudesta. Valta ja vastuu siirtyisivät tässä järjestelmässä puolueilta kansalaisten muodostamille yhteisöille.

Alueelliset kotitaloudet

Kaupunginosan eri asuinalueitten kotitalouksista muodostetaan 1 000:2 000 hengen yhteisöjä, jotka valitsevat vaaleilla keskuudestaan 10 edustajaa naapuruyhteisöön. Vaalit järjestetään neljän vuoden välein. Sama henkilö voi olla naapuruyhteisön jäsen vain yhden edustuskauden kerrallaan.

Naapuruyhteisö

Naapuruyhteisöön 10 henkilöä koostuva hallintoelin vastaa asuinalueensa hallinnoinnista, asukasdemokratiasta, kunnallistek-

niikasta ja palveluista. Sillä on lisäksi valta tehdä alueensa kehittämiseen liittyviä taloudellisia ratkaisuja. Naapuriyhteisön ehdottamien päätösten hyväksyminen tapahtuu kansanäänestyksellä sähköisessä muodossa. Kukin naapuruyhteisö valitsee keskuudestaan edustajan kaupunginosayhteisöön.

Kaupunginosayhteisö

Kaupunginosayhteisöille sälytetään valta ja vastuu koko kaupunginosaa koskevista asioissa. Sen tehtäviin lukeutuvat alueen sosiaali- ja terveydenhuolto, koululaitos, rakentaminen ja kunnallistekniikka. Kaupunginosayhteisön ehdottamien päätösten hyväksyminen tapahtuu kansanäänestyksellä sähköisessä muodossa. Kukin kaupunginosayhteisö valitsee keskuudestaan edustajan kuntayhteisöön.

Kuntayhteisö

Kukin kaupunginosayhteisö valitsee keskuudestaan oman edustajan kunnan yhteisöön. Kuntayhteisö muodostaa keskuudestaan hallituksen. Kuntayhteisö vastaa koko yhteisödemokratiajärjestelmän rahoituksesta, tulojen hankkimisesta valtiolta ja eri yhteisöjen välisestä yhteistyöstä

Kaikilla eri yhteisötasoilla on käytettävissään eri alojen asiantuntijoita, joilla ei ole kuitenkaan päättävä valtaa yhteisöjen päättävissä elimissä.

Osallistuva demokratia rahoitetaan progressiivisella kunnallisverolla, pääomaverotuksella ja valtion rahoituksella.

Matti Laitinen

EU-demokratiaa

Irlanti äänesti 12.6.08 EU militarisointia ja markkinatalouden ylivaltaa vastaan: Irlantilaiset hylkivät EU perustuslain eli *ñ*perussopimuksen. Kansan Äänen viime numerossa totesimme: *ñ*On mahdollista, että EU kikkailee Lissabonin sopimuksen voimaan; kiertää äänestystuloksen tavalla tai toisella. EU paljastaa taas luonteensa.ö

Brysselissä 11.-12.12. pidetyssä EU-huippukokouksessa päätettiin mitätöidä Irlannin kansanäänestyksen tuloksen ja Irlanti ilmoitti järjestävänsä 2009 uuden kansanäänestyksen. Irlannille annettiin *ñ*öyönnitysö jokaisella EU-maalla on jatkossakin oma komissaari! Suomessakin joku on pitänyt komissaarin säilymistä hyvänä asiana. Itse en ymmärrä, mitä iloa meillä on erkkiliikasista ja ollirehneistä tähän asti ollut.

Ihanaa liittovaltion ajajien kansalta oli, että perustuslain jo

EU aikoo hyväksyä Lissabonin sopimuksensa vaikka väkisin. Kansan ääntä ei aiota kuunnella. EU:n vastustajilla siis riittää marssittavaa jatkossakin.

Lissabonin sopimuksen ratifiointi on Tshekin osalta yhä jäissä. Aloittaessaan puheenjohtajakautensa Tshekki onkin ainoa valtio, joka ei ole äänestänyt Lissabonin sopimuksen hyväksymisestä ja siinä mielessä maan presidentti on paljon vartijana, että hänen puumerkinsä todella tarvitaan siihen.

Kaikki on vinksin vonksin tai ainakin heikun keikun.

Juhani Tanski

STP asettaa täyden listan EU:n parlamenttivaaliin

Hallituksensa joulukuun kokouksessa STP teki päätöksen osallistua EU:n parlamentin vaaliin. STP tulee alkukevällä EU-vaaleihin liittyen järjestämään seminaarin ja käymään asiaan liittyen selventävää keskustelua mm. Kansan äänen palstoilla. STP:n hallitus päätti kysyä tässä vaiheessa puolueen ehdokkaiksi ensi kesän EU:n parlamenttivaaliin mm. seuraavia tovereita: Antti Siikaho, Tampere; Kalevi Wahrman, Porvoo; Pekka Tiainen, Helsinki ja Esko Koivisto, Tuusula. Myös monien muiden ehdokaskandidaattien kanssa on asiasta keskusteltu.

STP tulee asettamaan täyden ehdokaslistan siten, että kaikista vaalipiireistä on vähintään yksi ehdokas. STP torjuu ajatuksen EU-vaalien boikotista. Edellisen vuoden 2004 parlamenttivaalin alla boikotiasiaa käsitelimme laajasti. Niitä, jotka haluavat tutustua tarkemmin asiaan, kehotamme katsomaan mm. artikkelia *ñ*Vastine Jönssonilleö EU:n vastaisen Kansanrintaman kotisivuilta <http://www.euvrk.com/erityis.html>.

Sovittamaton ristiriita i kenen joukossa seisot

Maailman on vajoamassa taantumaan, talouspulaan. Tuotannon kasvu hidastuu ja kuten voi pelätä, sen määrä joko pienentyy. Kun samaan aikaan tuottavuuden kasvu jatkuu, työttömyys lisääntyy enemmän kuin tuotannon kasvu hidastuu tai supistuu. Tuotantoon tarvitaan entistä vähemmän työtä, työtunteja. Työttömyys lisääntyy ja tulot supistuvat.

Suomen asema on tässä tuotannon ja pääoman globaalissa maailmassa todella huonossa asemassa. Paljon huonommassa kuin virallisesti halutaan myöntää. Vaikka finanssikriisi ei vaikuttaisi meihin samalla tavalla kuin muualla maailmassa, niin omavaraisuuden romahdaminen vaikuttaa sitäkin kovemmin.

Kaudella 1990'i 2007 EU:n ennakkoehtojen vaatima vapaa-kauppa aiheutti tuotannon rakennemuutoksen, jonka seurauksena tuotanto kasvoi tänä aikana 57,3 prosenttia. Sen sijaan pääomavaltainen tuotanto väheni kasvoi 269,0 ja tuonti 154,2 prosenttia. Tuloksena oli, että työvoimavaltaisen tuotannon kotimaan-tuotannon osuus, omavaraisuus romahti 53 prosentista viimevuoden 8,3 prosenttiin. Aiemmin vieni ja tuonti ovat tasapainoilleet 23/24 prosentin molemmin puolin. Niinpä kun vieni taantui, hillittiin myös tuontia ja korvattiin se omalla tuotannolla. Se tasapainotti taloutta. Enää se ei ole mahdollista.

Jokaisen, itse aiheutetun tai muuten syntyneen, talouspulan

jälkeen alkanut ja alkava uusi kasvu merkitsee aina alkua entistä alemmalta tasolta. Vuonna 1990 tehtiin 4 287,1 mutta viimevuonna 4 262,2 miljoonaa työtuntia, siis edelleen vähemmän kuin ennen lamaa, määrätietoisesti tehtyä talouden rakennemuutosta. Näin on virallisten tuntien mukaan. Todellisuus on synkempi, sillä vuoden 1998 työvoimatutkimuksella työtunteihin ututettiin tekemättömiä, haamutunteja 245,6 miljoonaa tuntia. Siksi tänään ollaan todella kaukana ilmamaa edeltäneestä työn määrästä. Samaan aikaan työvoiman määrä on kasvanut 125 000 hengellä.

Tähän asti on suurella har-taudella lähestulkoon päätöksellä selitetty kuinka työttömyys laskee. Väitettään, että työttömyysaste painuu kuluvaan vuonna alle kuuden prosentin. Viimevuonna virallisen tiedon mukaan työtunteja puuttui 9,8 prosenttia käytettävissä olleista tunneista, mutta todellisten, siis haamutunneista puhdistettujen tuntien mukaan työn puute oli lähes miljardi työtuntia, 19,4 prosenttia käytettävissä olevista tunneista.

Todellisten työtuntien mukaan 1 452 700 henkeä (51,3 % työvoimasta) teki erilaisia pätkä-toita, joista kertyi vuoden aikana 6,4 täyttä säännöllisen työajan työkuukautta. Heiltä haaskaantui 5,6 kuukautta palkattomaan vapaa-seen, työttömyyteen. Tämä joukko on jatkuvassa työn ja työttömyyden kiertäessä. Sen keskipalkka vuoden jokaiselle kuukaudelle oli tasan 900 euroa. Meille on syntynyt pätkätyön sukupolvi!

Viime vuonna sai palkkaa 2 807 880 henkeä. Työsuhteiden perusteella näyttäisi kiistattomalta, että alle 35 000 euroa vuodessa tienanneet kuuluvat työväenluokkaan. Heitä oli 2 067 639 henkeä (73,6 % palkansaajista). Heillä keskipalkka oli 1 366 euroa kuukaudessa. Lisäksi 352 871 henkeä (12,6 %) sai palkkana 35 055 euroa, keskimäärin 2 921 euroa kuukaudessa. Yrittäjiä oli 292 700 henkeä (10,4 %). Heidän palkkatulonsa oli keskimäärin 49 101 euroa, 4092 euroa kuukaudessa. Suurkapitalistienä oli 94 616 henkeä (3,4 %). Heidän vuosipalkkansa oli 83 882 euroa, 6990 euroa kuukaudessa.

Näillä perusteilla näyttää siltä, että työväenluokkaan kuuluisi palkansaajista 86,2 prosenttia. Osa heistä lienee sivistyneistöä joten työvoimasta myyjinä heitä voi pitää työväenluokan ääliittinä. Joka tapauksessa he ovat myyneet työvoimaansa kapitalisteille joko suoraan tai epäsuorasti.

Mitä tulee yrittäjiin ja muihin 13,8 prosenttiin, heitä voisi pitää kapitalisteina. Tosin pienyrittäjästä noin kaksi kolmasosaa (6,8 % palkkaa saaneista) oli tavallisten työläisten kaltaisia pienyrittäjiä, joiden keskimääräinen kuukausipalkka oli vain 2 278 euroa. Tämä joukko on taloudellisen asemansa ja vastuidensa vuoksi työläisiä tukalamassan asemassa. Konkursit vaativat heitä joka päivä. Sen sijaan yrittäjien kolmasosa (3,6 %) oli ihan oikeita kapitalisteja, joiden keskipalkka oli 7 461 euroa, jonka lisäksi heillä oli merkittävät pääomatulot. Todella oikeat kapitalistit (3,4

%) saivat palkkaa keskimäärin em. 6 990 euroa ja sen lisäksi pääomatuloja 5 407 euroa. Tosin heilläkään ei mene onnen lahjat tasan, sillä pieni kapitalistien ydinporukka (0,2 %) sai palkkaa keskimäärin 18 040 ja pääomatuloa 48 745 eli yhteensä huikeat 66 785 euroa kuukaudessa.

Viimeisten vuosikymmenten aikana työläisten luokkakäsitys, luokkatietoisuus ja luokkataistelu ovat rämetetty. Työväenliikkeessä yleensä ja kommunistisessa liikkeessä erityisesti työväenluokasta ei vallitse kovinkaan suurta yksimielisyyttä. Vaikuttaa siltä, että työväenluokan ajattelun pienevän, vaikka käy päinvastoin. Itse asiassa erilaiset näkemykset työväenluokasta ja luokkataistelusta ovat johtaneet työväenliikkeen, tahtoen tai tahtomatta, kapitalistisen luokkayhteiskunnan kieltämiseen. Sen seurauksena työväenluokka on kurjistunut ennätysmäisen nopeassa tahdissa.

Edellä olevien tietojen perusteella nähdään, että työväenluokassa on yksiselitteisesti, vähintään 74 prosenttia palkansaajista, mutta samansuuntaisten etujen vuoksi jopa 86 prosenttia. Työläisten kannalta sillä, onko työväenluokan koko 60 tai 80 prosenttia, ei sellaisenaan ole merkitystä. Se lienee selvää, että kukaan ei ole enää turvassa. Siksi on oleellista, että ihmiset tunnistavat ja tunnustavat luokka-asemansa, toimivat etujensa puolesta luokkatietoisina, yhdessä.

Luokkataistelua käydään joka päivä, vaikka nyt yksipuolisesti. Työläisten kustannuksella kapitalisti kasvattavat voittojaan yhä nopeammin ja nopeammin. Samalla yhteiskunnallisesti vaikuttavat pääomat keskitetään yhä harvempiin käsiin. Tätä kehitystä taantumat tai lamat vain kiihdyttävät.

Maailman on vajoamassa toisen maailmansodan jälkeen syvimpään lamaan. Sen kourissa työväenliike on täysin avuton. Siltä puuttuu yhtenäisen luokkavoima. Siitä johtuu, että laman todella kovan hinnan työläiset joutuvat maksamaan viimeistä senttiä myöden. Kuten edellä nähtiin, niin jokainen lamasta toipuminen alkaa entistä alemmalta tasolta ja kurjuus lisääntyy, mutta kapitalistien pienenevä joukko rikastuu rikastumistaan.

Laman jälkeen mahdollisen uuden kasvun kaudella työläiset eivät kykene mittaamaan menetyksiään takaisin ja koko väestön elämä kurjistuu kurjistumistaan. Vain työläisten luokkatietoisuuden lisääntyminen kasvattaa luokkavoimaa. Vain kasvava luokkavoima luo mahdollisuudet laman menetysten ulosmittaamiseen. Kansakunnan tulevaisuus vaatii, että työläiset ymmärtävä luokka-asemansa ja sen, että kapitalistien ja työläisten edut ovat sovit-tamattomassa ristiriidassa keskenään.

Kai Konturi

Touhulan tarinoita

Suomen eduskunta on tällä haavaa aika omituinen: sen sisällä ei ole yhtään puoluetta, joka olisi oppositiosissa noudatettavaa uusliberalistista politiikkaa vastaan. Torstaisia eduskunnan kyselytunteja ja silloin tällöin järjestettyjä välikysymyskeskusteluja kuunnellussa herää ajatus, että olisiko kiintoisampaa, jos katsojat voisivat äänestää tuosta talosta joka viikko jonkun ulos niin kuin telkkarin BB-talosta, Idols- ja Huippumalliohjelmissa.

Vihreiden puheenjohtaja Tarja Cronberg vaati hiljan eräässä seminaarissa työelämää monimuotoisuutta... yritysten tulisi puolivuosittain tarkistaa, että sen palkkalistoilta löytyy eri sukupuolia, eri ikäryhmiä, kieliä, perhe-taustoja, etnisii ryhmiä, sukupuolista suuntautumista, vammaisuutta, vakaumusta ja uskontoja (Satakunnan Kansa 14.9.). Lau-sunto on vastoin maamme lakeja ja yleistä oikeuskäytystä. Kysynkin, onko sen esittäjä vastuullinen teostaan ja olisiko syytä tarkistaa ministerien terveydentila esimerkiksi kerran vuodessa.

Sdp:n puheenjohtaja Jutta Urpilainen kutsuu puolueen historian kehnoimpiin kuuluvaa vaalitulosta äärituntavoitoksi. **Erkki Tuomioja** kuvaa Urpilaisen vaalistrategiaa äänemahdotuksi. En käsitä, miten roima paikkojen

menetys on voitto. Tarkoittaako Jutta, että demarien tappio oli voitto maan edistyksellisille voimille vai että puolueen hallituspolitiikka huomioiden tappion olisi pitänyt olla paljon suurempi? Jos näinoa keskustapuolue v. 2011 vaaleissa menettä loputkin kansanedustajapaikkansa olisiko se **loistava torjuntavoitto?**

Vasemmistoliiton väelle taasen on kiusallista, että sen entinen johtaja **Suvi-Anne Siimes** käy lääketoimisuuden toimitusjohtajana USA:n suurilähettilään rinnalla kamppailua lääkkeiden halpoja kaksoisvalmisteita vastaan. Pikku-lotta, Nato-fani, keisarinna on tehnyt täyden pesäeron entiseen puolueeseensa. Vasemmistoliiton vaalitunnuksen vuoden 1991 vaaleissa oli ösydän on vasemmällä Siimek-sellä sydän on oikealla, avojen alapuolella ja peräpeilin yläpuolella i lähellä rahakukkaroa.

Matti Vanhanen tapasi marras-kuussa Moskovassa kollegansa **Vladimir Putinin**, joka yllätti ilmoittamalla heti kätelessä, että Venäjän puutullien voimaantulo lykkääntyy ainakin ensi syksyyn, mahdollisesti vuoden 2010 alkuun. Putin perusteli päätöstä huolella suomalaisten työllisyydestä. Edus-kunnassa usein esiintyvä taiteilija **Mikko Alatalo** (kesk) kirjoitti Aamulehdessä Vanhasen ja Putinin käymättä jääneestä puutullikes-

kustelusta: **ñMatti Vanhanen** osoitti kekkosmaisest neuvottelu-taitonsa Moskovassa **Vladimir Putin** joutui taipumaan. Venäjä lykkäsi puutullien käyttöön ottoa ainakin vuodelle. ñ Eipä tullut Mikko valituksi Tampereen por-mestariksi, mutta jospa johonkin muuhun virkaan ruskea kieli tuntuu laulajapojalla olevan!

Kokoomus kampanjoi viime vuonna naisvaltaisten alojen palkankorotuksen ja lapsiperheiden hyvinvoinnin puolesta. Luvattu lapsilisen sitominen indeksiin ei ole budjetissa. Indeksit aiheuttavat inflaatiota. Sen sijaan hallitus aikoo sitoa päivähoitomaksut indeksiin, jota ei edes luvattu! Vaalilupauksen uskottavuuden inflaatio ei kokoo-muksen mielestä ole vaarallista.

Kokoomus on arvopuolue, joka edustaa kaikkia mahdollisia arvoja. Se on olevinaan yhtä aikaa konser-vatiivinen, liberaalinen, kansallinen ja kansainvälinen puolue, jota työväenpuolue. Sen sanastoon kuuluvat myös sosiaalinen ja solidaarinenkin; ehkä jatkossa vielä sosialistinenkin i ympäsihän Hitlerkin tuon sanan puolueensa nimeen lisukkeeksi.

Ministeri Jyrki Katainen isän syntymäkodin pihalta Lapinlahdelta on löytynyt neljän ihmisen joukkohauta: neljä pääkalloa ja kasa ihmisen luita löytyi puolen metrin

syvyydestä pihasaunan edustalta. Iltä-Sanomien mukaan ei ole varmuutta, onko sukutilan löydös punaisten joukkohauta. No, selvii ainakin, mitä ne lapiot ja hakut luurangon tapaan aseteltuina ja Kataisen kuvaan liitettyinä tarkoittavat.

Kuntavaaleissa tapahtui isoja siirtymiä, koska suomalaiset ovat perin kyllästyneet uusliberalistiseen peruspalveluiden yksityistämisiin, alasajoon sekä rahojen siirtoon tarpeettomiin investointeihin ja sapelinkalisteluun.

Perussuomalaisten Helsingin vaaliohjelmassa todetaan: ñHelsingin on karsittava omaa palvelutarjontaa ja siirrettävä sitä kasvavassa määrin yksityisen sektorin jyyden ja kolmannen sektorin hoidettavaksi.

Valtuutettu Olli Sademies perustelee Helsingin perussuomalaisten aloitetta ampumaraadan saamiseksi Helsinkiin: ñTässä on pääkaupunkiseudulla mahdollisuus tehdä EU:n mallirata, jossa kaikki ympäristötekijät on otettu huomioon ja hakea siihen vaikka EU-tukirahaa mallioppilaina kunnostautuen.ö

Perussuomalaisten puheenjohtaja, eduskunnan turvallisuus- ja puolustuspoliittisen selontekoa valmistelevan seurantarhythmän

jäsen **Timo Soini** on valmis vie-mään Suomen Naton jäseneksi (www.uusisuomi.fi/kotimaa/ 20353-soini-onkin-nato-mies): - Sotilaalliset turvatakuut voi saada vain Natossa. ..

Puolueella on eri kanta. Uskoiko kukaan? (*latojan huom.*).

Vantaan perussuomalaisten mainoksessa luvataan seitsemän hyvää ja kahdeksan kaunista; lopuksi todetaan, että veroihin ei kosketa.

Näin vaalivoittajat.

Obama voitti McCainin USA:n presidentinvaaleissa. Republikaanit käyttivät vain 150 000 \$ **Sarah Palinin** vaatekaapin täydentämiseen. Heidän kampanjansa parhaiten palkattu henkilö oli Palinia ehostava meikkitaiteilija Amy Strozzi, jolle maksettiin lokakuun alkupuoliskon aikana palkkioita kuitenkin vain 22 800 \$. Pakkelia ja rimpsuja olisi tarvittu enemmän. Nuukailu näissä - vaikkakin ulkoisissa - asioissa voi olla kohtalokasta vaalin tuloksen kan-nalta.

Linnan juhlien naispolitiik-kojen pukuloisto todistaa, että salaillevasta politiikan teosta on siirrytty paljastavaan.

Hauskaa Joulua ja Onnellista Uutta Vuotta!

Tv. Touhula

Mieletön, mieletön Sala-komitea

Matti Vanhasen hallitus hallitus nimesi 14.6.07 sosiaaliturvauudistusta kehittämään ns. Sata-komitean. Komitean tavoitteet määriteltiin. Hallitusohjelman mukaisesti sotu-uudistuksen tavoitteena on työn kannustavuuden parantaminen, köyhyyden vähentäminen sekä riittävän perusturvan tason turvaaminen kaikissa elämäntilanteissa.

Yleiseksi periaatteeksi todettiin järjestelmän nykysinkertaistaminen ja selkeyttäminen arvioimalla verotuksen, perusturvan ja työttömyysturvan kokonaisuutta yhteistyössä työmarkkinajärjestöjen kanssa. Tehtävänänsä todetaan, ettei uudistus saa lisätä sosiaaliturvan kustannuksia.

Uudistus koskettaa jossakin elämän vaiheessa jokaista suomalaista iästä, sukupuolesta, koulutuksesta tai työmarkkina-asemasta riippumatta.

Vanhasen hallitus luo aivan uutta poliittista kulttuuria. Ennen asioita valmisteltiin asiantuntijaryhmissä ja parlamentaarissa komiteoissa. Asiantuntijaelin Satakopla ei ole, se on pullollaan **Ilkka Oksalan** (kok) ja **Terttu Savolaisen** (kesk) kaltaisia valtiosihteeriä. Parlamentaarinen se ei ole, koska hallituspuolueet ohjaavat sitä. Eduskuntakauden tärkeimmässä komiteassa mutta siinä ei ole yhtään hallituksen politiikkaa tukevan oppositioedustajaa: vasuria, demaria, perussuomalaista tai kristillistä. Luulen, että demarien johto on hyväksynyt omituisen menettelyn: heidän on helpompaa kannattaa komitean esityksiä seuraavien vaalien jälkeen, kun heidän ei ole tarvinnut vastustaa niitä komiteavaiheessa.

Sata-komitean puheenjohtaja on eläköitynyt sosiaali- ja terveysministeriön kansliapäällikkö **Markku Lehto** (kesk). Komitean toimikausi päättyy 2009 lopussa.

Salakomitea

Tiedotuslinjakin on Vanhasen hallituslinjan mukainen - kesken-eräisistä asioista ei saa puhua (ja on turha puhua jo päättyistä asioista). Komitea on työskennellyt

Sata-komitea yrittää "parantaa" ihmisen perusturvaa niin, ettei siihen satsata yhtään lisää rahaa. Pääomien voittojahan siinä on tarkoituksena turvata.

määrätietoisesti julkisuuden valokeilan ulottumattomissa. Salamyhkäinen valmistelu on suututtanut yliopistoväkeä ja kansalaisjärjestöjä. Alan johtavat professorit ovat nousseet vaatimaan avointa ja laajapohjoista keskustelua. Turun yliopiston sosiaalipolitiikan professori **Veli-Matti Ritakallio** ihmettelee, miksei asiantuntemusta käytetä hyödyksi. Uudistuksen valmistelijoista löytyy vain yksi yliopistoa edustava henkilö, sosiaalipolitiikan professori **Asko Suikkanen** Lapin yliopistosta. Lehto puolustautuu toteamalla, ettei ole mitään järkeä keskustella yksittäisistä asioista ennen kuin suuret linjat ovat selvillä. Niitä ei vielä ole. Oma kokemukseni projekteista puhuu sen puolesta, että nimenomaan alkuvaiheessa asiantuntijoiden kuuleminen on tärkeää. Jos alkuvaiheessa mennään pöpelikköön, asioiden oikaiseminen on hidasta ja kallista.

Koristeeksi komiteaan on nimetty yksi tutkija ja muutama ay-liikkeen immeinen, joille ilmeisesti on teroitettu, että jos he saavat tietää, mitä komitean jäsenet puuhaavat, siitä ei saa kertoa julkisuuteen.

Hallituksen linja on: kesken-eräisistä asioista ei tiedoteta (ja päättyistä asioista kannata keskustella). Niinpä komitean päätöksistä ja ehdotuksista on tihkunut vähän tietoja, mikä on herättänyt arvostelua salailusta. Komitean työn salamyhkäisyyden takia se on

saanut nimen **Salakomitea**. Kysytään, miksi komitea haluaa työnsä keskusteltavan.

Komitea on kohta istunut puolitoista vuotta ilman näkyviä tuloksia. Kuntavaaleihin mennessä komitea oli istunut yli 16 kuukautta, mutta sieltä ei ollut kuulunut hiiskaustakaan. Muutama päivä kuntavaalien jälkeen salapomo Lehto vuodatti Hesariin puheenjohtajan esityksenä. Sitä oli valmisteltu hallituspuolueiden edustajien kanssa i ilmeisesti komitean jäseniltäkin salaa! Näyttää siltä, että Lehto on valmistellut asioita kepin ja kokoomuksen pampujen kanssa komitean istuntojen ulkopuolella.

Sata-komitea työttömien rahapussilla

HS tietojen mukaan Sata-komitea on uudistamassa työttömyysturvan rakennetta kovalla kädellä. Työttömyysaika jaettaisiin työnhakukausiin ja ns. aktiivintakausiin. Työnhakukausien yhteenlaskettu pituus voisi olla vuosi, mikä tarkoittaisi ansiosidonnaisen työttömyysturvan keston puolittamista. Nyt ansioturva saa 500 arkipäivää eli kaksi vuotta. Lehdon esityksen mukaan työttömiä kannustettaisiin esimään aktiivisesti myös työvoimakoulutusta. Aktiivitoimenpiteiden aikana maksettava tuki olisi parempi kuin työnhakutuki.

Esitys merkitsee työttömyysturvan heikennyttä, jos

aktiivitoimille ei anneta takuuta. Jos työttömälle vuoden ansiosidonnaisen kauden jälkeen voidaan osoittaa aktiivitoimia vain lyhyiksi jaksoiksi, hänen turvansa heikkenee. Syrjäseuduilla voi olla vaikeaa keksiä työllistämistoimia koko ajaksi. Lehto haluaa vähentää ansiosidonnaisen työttömyysturvan korvaustasot kahteen. Lisäksi työelämästä poistumisen ikäraja nousisi 60 vuoteen. Edelleen suunnitelmassa on työttömyysturvan työssäoloehdon pidentäminen. Vaaditaan nykyistä pitempi työhistoria ennen kuin saa tukea.

Lipposen ajoista lähtien temmi aktiivintähti on ollut työttömien sosiaalisten ja aineellisten etujen kurjistamista. On yleisesti tiedossa, että työttömyyskorvausten polkeminen aiheuttaa sen, että työttömän hermoenergia kuluu ruoan, vaatteiden, asumisen jne. ongelmiin ja sosiaaliluokulla kerjulla käynteihin.

OECD:n raportti ennakoii Sata-komitean esityksiä

OECD:n uunituoreessa 1.12. julkaistussa raportissa arvioidaan Sata-komitean työtä: tämän uudistuksen perimmäisenä tarkoituksena on käyttää paremmin hyväksi niiden henkilöiden työpotentiaali, jotka eivät ole tällä hetkellä työmarkkinoilla ja jotka ovat edunsaajia; uudistuksen yksityiskohdat eivät ole vielä tiedossa. Tämä pyrkimys johtanee muutoksiin työttömyysasetuukissa, ehkä maksujen pienentämiseen työttömyysjakson aikana, kuten monissa OECD-maissa on tullut tavaksi. Raportin mukaan päätavoite on öyön kannustavuuden parantaminen.

2. tavoitetta (ö köyhyyden vähentäminen) edistetään pikku parannusta pienimpiin kansaneläkkeisiin. Tuloksena on työttömien aktiivintähtikepin ja porkkanan avulla sekä köyhimpien kansaneläkeläisten aseman vähäinen parantaminen.

Ay-liike vastustaa heikennyksiä

Lehdon hahmotelmassa perusturva ja ansiosidonnainen turva

erottaisiin toisistaan. Näin perusturva voitaisiin korottaa ilman, että samalla ansioturva nousisi. Kun työttömyysturvaan ei ole tulossa lisää rahaa, perusturvan mahdollinen korottaminen otettaisiin pois heikentämällä ansioturva, Palkansaajajärjestöt ja työnantajien EK ovat tätä linjaa vastaan. Nykyisin voimassa oleva perusturvan ja ansioturvan yhteys on ollut voimassa vuodesta 1985 lähtien ja järjestöjen mukaan se on osoittautunut toimivaksi.

- Kaavailun mukaan valtio ei jatkossa rahoittaisi yhdenvertaisesti kaikkien työttömien päivärahaa, kuten nyt on laita. Valtion velvollisuus on rahoituksessa kohdella yhdenvertaisesti kaikkia työttömiä riippumatta siitä, ovatko nämä vakuuttaneet itsensä työttömyyskassoissa tai eivät.

Kepu ja ay-liike törmäyskurssilla

Työttömyysturvaa ei tule heikentää Lehdon esitysten mukaisesti. Mikäli komitean johto päättää pysyä tällä linjalla, se johtaa ay-liikkeen ja hallituksen väliseen konfliktiin. Ammatilliset keskusjärjestöt ovat vakuutelleet, etteivät ne hyväksy työttömyysturvan heikentämistä ja haavevat parannuksia sosiaaliturvaan.

Komitean pitäisi antaa vuoden loppuun mennessä esityksensä uudistuksen päälinjoista: se on kuukauden riidellyt Lehdon esityksestä, mutta asiassa ei ole edistytty.

Konniin kukkaron vartija

Komitea haluaa syventää kuluja perusturvan varassa elävien ja muun väestön välillä sekä jatkaa harkinnanvaraista ja kontrolloivaa köyhyyspolitiikkaa. Komitea tähtää hyvinvointivaltion alasajon jatkamiseen seuraavien eduskuntavaalien jälkeen. Tuloroja halutaan entistään kasvattaa: rikkaiden ahneudella ei ole rajaa. Taistelua tätä mielettömyyttä vastaan perusturvan kehittämisen puolesta on käytävä jo nyt.

Juhani Tanski

Pekka Tiainen 6.12.2008 Punaisten muistomerkillä Helsingissä

102 vuotta sitten Laukon torpparihädät pantiin tuomioistuimen perusteella pakotoimin täytäntöön tammi-kuussa 1907 keskellä talvea vain muutama kuukausi ennen Suomen ensimmäisiä eduskuntavaaleja. Huhti-toukokuussa häädettiin 76 perhettä väkivalloin asumiskelvottomiksi rikkomalla ikkunat, ovet ja uunit.

Talvihäädön jälkeen monet torpparit olivat itsepäisesti muuttaneet takaisin koteihinsa: nyt tämän estettiin. Jos sen ajan päättäjät olisivat tehneet välttämättömät yhteiskunnalliset uudistukset ja tsaari olisi ne hyväksynyt, kansalaissota 11 vuotta myöhemmin olisi vältetty. Kansalaissodan jälkeisillä torpparilaeilla vuokramiesten oikeudet turvattiin ja torppareille tuli oikeus lunastaa torppiensa maat.

Jäljet näkyvät edelleen nykyisessä maanvuokralaissa, jonka mukaan vuokralaisella on korvattava vuokralaiselle tämän tekemät parannukset. Miina Äkkijyrkän kohdalla näitä lain kohtia ei ole sovellettu, vaikka hän on uhrannut tähän omaisuutensa ja työnsä tulokset. Vuokranantaja käyttää tässä asiassa tsaarin valtaa Laukon ajan kartanon omistajien valtaa. Historiaa on meille opettanut, että tekemällä tarpeelliset yhteiskunnalliset uudistukset, yhteiskunnan sisäisten ristiriitojen kärjistyminen kansan ryhmiä jakavaksi vastakkaisuudeksi voidaan välttää ja viedä kehitystä myönteisellä tavalla eteenpäin. Laukko 102 vuotta sitten ja Uutelan Skatan tila tänään: emme voi palata asioiden hoitoon 100 vuoden takaisin keinoin vaan meidän on katsottava eteenpäin, tulevaisuuteen, tekemällä asiat viisaammin ja paremmin.

Pekka Tiainen puhumassa Kansallisella Punaisten muistomerkillä viime Vappuna.

Työtä, rauhaa, turvallisuutta - STP

Uudenvuoden tervehdykset 2008

Kommunistien Liitto ry

EU:n Vastainen Kansanrintama ry
Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry
Suomen Työväenpuolue rp
KTP:n Helsingin Piirijärjestö ry
Kommunistien Hermannin-Vallilan osasto ry
KTP:n Itä-Helsingin osasto ry
Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistys ry
Hermannin Naiset ry
Juche-aatteen Opintoyhdistys
Hämeenlinnan Sivistos- ja Kulttuurityö ry
Kominform

Helsingin

Betoniraidoittajat, RL:n os. 280

Oskari Lahtinen
Reino Lahtinen
Keijo Savolainen
Esko Auervuolle
Jouko Pääkkö
Osmo Kuusisto
Kimmo Tiikkainen

Sodan ja Fasismien Vastainen Työ ry

Timo Kangasmaa
Esko Auervuolle
Reijo Katajaranta
Heikki Männikkö
Juho Haavisto
Seppo Harjunpää
Esko Koivisto

Helsinki

Rauno Soukka
Ari Kukkonen
Irja Kukkonen
Jesse Kukkonen
Juhani Jussipoika
Kaarlo Kettula ja vaimo
Oiva Lavonen
Raili Naskali
Martti Salomaa
Eino Nummiranta
Antero Nummiranta
Tauno Pirttilä
Mämmiveikko
Heikki Sipilä
Tauno Wallendahr
Sirpa Mittilä
Harri Jalo
Paavo Heikkinen
Kaarina Heikkinen
M. L.
Heli Hartikainen
Eino Lindros
Eila Pulkkinen
Larmo Lehtola
Salaneuvos
Ville Rahikainen
Pekka Tiainen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Bertta Laine
Ingrid Hämäläinen

Hannele Salava
Liisa Paakkolanvaara
Rosa-Maria Keskivaara
Pipsa Valo
Juhani Valo
Raika Kontturi
Kai Kontturi
Mark Rumbin
Matti Orava
Timo Jokinen
Kaija Jokinen
Santeri Jokinen
Matti Laitinen
Aarni Mietala
Sakari Kuusmin
Janne Rahikainen

Espoo

Teuvo Vikman
Hannu Kautto

Espoo, Otaniemi

Jaakko Laurikainen
Jaakko Muilu
Katja Sissi
Heikki Männikkö
Elina Kämppe
Haagan Flikka
Mischka
Paavo & Elvis
Kata Nurminen
Jaana Nurmi
Laura Jussila
Pentti Kytö
IPE tervehtii kaikkia
ennen VTT:llä olleita

Maija-Liisa Numminen
Pekka Tiainen

Vantaa

Lyyli Kivivirta
Eira Kärki
Marja-Liisa Juvonen
Juha Kärki
Ulla Hämäläinen
Heikki Uusimäki
Teemu Heinämäki
Juha Koivisto
H. Koivisto

Galina Rintala
Mauri Rintala

Raisio

Matti Järvinen
Rauha Helenius
Soile Lahti
Olga Grigorieva
Jukka Kaunas

Rauma

Hiski Henttula

Kirsti Manninen
Seppo Peltola

Kotka

Jari Rantanen
Teresia Engström
Niko Rantanen
Jyri Rantanen

Lahti

Anja Saarikko
Timo Saarikko
Juha Forss

Urjala

Vuokko Kangas

Vaasa

Lauri Rintala

Kuopio

Juhani Tanski

Oulu

Paavo Junttila
Saara Lehtomaa

ASBESTKAMP 85.

Wäinö Pietikäinen
Pentti Katainen
Heikki Rajamäki
Edit Pönttynen
Riitta Vainionpää
Anita Salvén
Aune Jakola
Rainer Andersson
Kjell Bygdén
Paulina Collao
Ritva Toimi
Johan Wiman
Mary Andersson
Hannu Kukkonen
Jorma Talikka
Toivo Hakkarainen
Anna-Liisa Räsänen
Reino Halttu
Seppo Keränen
Arvo Keiskander
Mats Nordlund
Espanjalainen toveri
Taina Tarvonen

Göteborg

Eija Tolonen
Eero Saareinen
Merja Andersson
Elma Joensuu

Tanska

Mauri Johansson

K. Petäjämäki
Ida Koivisto

Tuusula

Esko Koivisto

Karkkila

Timo Nieminen

Porvoo

Kaija Siippainen
Matti Wahrman
Pekka Kokkinen
Yrjö Nieminen
Hannu Henttonen
Pirkko Nokkala
Heikki Leinonen
Pertti Pitkänen
Aune Manelius
Kalevi Wahrman
Hannu Hämäläinen
Tommi Wahrman
Teresia Ollas
Keijo Aaltonen

Turku

Esko Luukkonen
Aanne Luukkonen
Veera Eloranta
Ines Mäkilä
Silja Molkänen
Marja-Terttu Artiola
Risto Lajunen
Teuvo Turunen
Timo Turunen

Loimaa

Juha Kieksi
Soile Turkulainen

Hämeenlinna

Pasi Ranki
Erkki Ranki
Maire Ranki

Janakkala

Jorma Talikka

Tampere

Risto Koivula
Vejas Koivula
Zhemyna Koivula
Antti Siika-aho
Matti Linna
Olli Nordling
Maiju Hämäläinen
Ari Ranta

Nokia

Erno O.A. Laitinen

Jämsänkoski

Reino Welling
Mirja Welling
Erkki Flyktman

Mäntsälä

Ari Kivivirta
Merja Kivivirta
Saana Kivivirta
Salla Kivivirta

Kyyttökarja säilytettävä

Vetoomus toimimaan kuvanveistäjä Miina Äkkijyrkän ja itäsuomalaisen alkuperäiskarjan, kyyttöjen, hättämistä vastaan Helsingin Uutelan Skatan tilalta

Helsingin Senaattorilla 5.12. klo 12 alkaen 10 tuntia jatkuessa kansalaistapahtumassa ja mielenilmauksessa puolustettiin Miina Äkkijyrkkää ja hänen tekemäänsä arvokasta työtä. Tapahtumassa tuotiin esiin alkuperäiskarjan merkitys. Tapahtumassa puolustettiin Uutelan ja sitä lähellä olevan Mustavuoren ja siihen liittyvien alueiden kehittämistä virkistysalueena sekä Skatan tilan kehittämistä kulttuurisesti ja maisemallisesti arvokkaana maatilakokonaisuutena, jota kehitetään perinnetilana, joka on koti kyyttöille. Tällaista toimintaa tarvitaan viereissä olevan Vuosaaren uuden sataman edustaman nykyaikaisen tehokkuuden rinnalle.

Syynä kansalaistapahtumalle ja mielenilmaukselle on, että Helsingin kaupungin lakiasian

yksikkö vaatii oikeudelta Skatan tilaa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomista ja sen toimeenpanoa. Tilaisuudessa vastustettiin tätä ja esitettiin rakentavaa tapaa edetä asiassa.

Tapahtumassa tarjottiin yhteistyötä Helsingin kaupungille vuokrasopimusten jatkamiseksi ja hankkeen rahoittamiseksi ja kehittämiseksi. Tapahtumaan kuului musiikkia: **MANumminen, Pedro Hietanen, Mikko Perkoila, Sibelius Akatemian ryhmät, Karolina Kantelinen, Louna, Adora työttötrio, Tomi nLaudö Österholm & Kimmo Salminen, Suho Superstar, Hidria Spacefolk, Trio Karuselli, Amoc, Jontti & Jeppe.**

Suomessa on uhanalaista alkuperäiskarjaa jäljellä enää

muutamia satoja yksilöitä. Itäsuomalaiset kyytöt ovat tästä keskeinen osa. Pelson vanliklan sulkeminen on uhka siellä olevalle Lapinkarjalle. Lisäksi on länsisuomalaisia karjaa. Kyytöt ovat Miina Äkkijyrkän kuvanveiston ja kuvataiteen sekä luomisvoiman lähtökohta. Alkuperäiskarjan suojeleminen on samalla arvokasta eläinsuojelutyötä ja työtä sen puolesta, ettemme menetä pysyvästi sellaista arvokasta, mitä ei ole enää korvattavissa.

Kansalaisliike asiassa on samalla suomalaista kansalaisoikeusliikettä. Kansalaisliike näkee, että kun estämme oikeuksien loukkauksen yhden kohdalla, se on samalla viesti siitä, että puolustamme kaikkia muita, joiden oikeuksia loukataan. Siksi asia on yhteinen.

Vastaavasti alkuperäiskarjat ovat olleet keskeisiä ihmisten elämälle eri puolilla maailmaa. Alkuperäiskarjat voivat tulevaisuudessa olla arvossaan arvaamattomassa, kun ylijalostettujen eläinten tautiriskit kasvavat. Kyyttö tarjoaa uusia eläinystävällisiä mahdollisuuksia maataloudelle pohjoisilla leveysasteilla sillä se kestää pakkasta ja voi liikkua ulos ja sisään kesät talvet esimerkiksi erityisissä pihattonavetoissa, joissa liikkuminen helpottaa hoitoa. Vähärasvaisuus ja korkea proteiiniarvot tarjoavat mahdollisuuksia karjanpidolle. Uutelan Skatan tila edustaa samalla toiminta-ajatus, jossa maaseutua ja kaupunkia voidaan lähentää, ja jossa perinnetoimintaan voidaan yhdistää opetusta, lasten tutustumista eläimiin, tutkimusta ja kulttuuri-toimintoja samalla kun tuleville sukupolville annetaan käsitys siitä, miten elämää on rakennettu maaseutumaisemmassa yhteiskunnassa.

26.11.2008 lähetystö jätti Helsingin valtuustoryhmille kirjelmän, jossa esitetään, ettei Skatan vuokrasopimuksen irtisanomista panna toimeen. Asiassa on erikseen vedottu Helsingin kaupungin virkamiesjohtoon. Näemme, että Helsingin maine kulttuurikaupunkina ja Suomea edustavana kaupunkina maailmalla edellyttää, että tällainen luova toiminta Helsingissä hyväksytään ja sen arvo ja merkitys ymmärretään ja Skatan tilan ja Uutela kehittämistä aletaan rahoittaa lähtien ensin välittömimmistä tarpeista.

Kansalaistapahtuma vetosi asiassa tasavallan presidenttiin, Suomen hallitukseen sekä eduskuntaan toimenpiteisiin ryhtymiseksi.

Tapahtumassa vedottiin tarpeeseen rahoittaa kyyttöjen suojelua ja alkuperäiskarjahankkeen aikaansaamiseksi siten, että sen olemassaolo ja rahoitus turvataan. Tilaisuudessa vedottiin myös Helsingin ETYJ-kokouksen 4.-5.12.2008 osanottajiin kannan ilmaimiseksi asian puolesta.

Valitus Helsingin käräjäoikeuden päätöksestä lähti hovioikeuteen 8.12.2008. Käräjäoikeus kumosi merkittävän osan kaupungin irtisanomisperusteista. Käräjäoikeus ei kuitenkaan mm. hylännyt haasteen väitettä, että Äkkijyrkkä olisi laajentanut laidunluetta yli sopimuksen 0,8-hehtaaria 7,7 hehtaaria. Kuitenkin vuokrasopimusta oli tarkistettu 8,7 hehtaariin ja ylitysväite on virheellinen. Käräjäoikeus ei myöskään hylännyt irtisanomisen toimeenpanoa, vaikka kaupungin missään elimessä ei ole tehty päätöstä irtisanomisesta.

Kansalaistapahtumaa valmistelevalle tiimiryhmään kuuluivat Ritva Hartzell, Pekka Tiainen, Nina Sarasalo, Jussi Saastamoinen, Ilmari Majuri, Seppo Harjunpää, Louna Widenius, Aulis Junes ja Miina Äkkijyrkkä ja monia järjestysmiehinä ja muilla tavoin.

Pekka Tiainen

Ihmisoikeudet Suomessa?

Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry:n kutsumana kokoontui, vuoden 2008 marraskuun viimeisenä lauantaina, väkeä pohtimaan Suomen ihmisoikeuskysymyksiä. Aiheen ihmisoikeuskysymyksen pohtimiseen antoi YK:n ihmisoikeuksien yleismaailmallisen julistuksen tutustuminen. Tulihaan 10.12.2008 kuusikymmentä vuotta sen antamisesta.

Keskustelussa, joka käytiin ihmisoikeusjulistukseen tutustumisen jälkeen, nousi esille muutamia, ehkä yleiselle mielipiteelle merkittäviä asioita. Asioita, jotka eivät ole itse asiassa olleet tavallisille työssäkäyville mitenkään tuntemattomia.

Eräs syy pohtia aihetta on, että mitä ihmisoikeudet itse asiassa ovat? Ovatko kaikki ihmis-oikeudet sitten maassamme kunnossa? Valtamedian uutisoinnista päätellen voisi päätellä, että kaikki meillä on kunnossa, koska tasavallan pääministerikin pautui muun muassa Kiinan ihmisoikeuksiin.

Tilaisuudessa todettiin, että tämä YK:n ihmisoikeusjulistus antaa tukevan pohjan käsitellä kysymystä mitä ihmisoikeudet ovat ja mikä on niiden YK:n asettama tavoite. On muistettava,

että Suomikin YK:n jäsenenä on hyväksynyt nämä ihmisoikeuspolitiikan pohjaksi niin Suomessa kuin muualla maailmassa.

YK:n ihmisoikeusjulistuksen johdannossa sanotaan muun muassa: Ään ihmiskunnan kaikkien jäsenten luonnollisen arvon ja heidän yhtäläisten ja luovuttamattomien oikeuksiensa tunnustaminen on vapauden, oikeudenmukaisuuden ja rauhan perustana maailmassa.

Kun ihmisoikeuksia on väheksytty tai ne on jätetty huomiota vailla, on tapahtunut raakalais-tekoja, jotka ovat järkyttäneet ihmiskunnan omaatuntoa, ja kun kansojen korkeimmaksi päämääräksi on julistettu sellaisen maailman luominen, missä ihmiset voivat vapaasti nauttia sanan ja uskonnon vapautta sekä elää pelosta ja puutteesta.

Kun on välttämätöntä, että ihmisoikeuksien turvaaminen oikeusjärjestyksellä, jotta ihmisten ei olisi pakko viimeisenä keinona nousta kapinaan pakkovaltaa ja sortoa vastaan.

Kun on tähdellistä edistää ystävällisten suhteiden kehittämistä kansojen välillä.

Kun Yhdistyneiden Kansakuntien kansat ovat peruskirjassaan vahvistaneet uskonsa ihmisten

perusoikeuksiin, ihmisyksilön arvoon ja merkitykseen sekä miesten ja naisten yhtäläisiin oikeuksiin ja kun ne ovat ilmaisseet vakaan tahtonsa edistää sosiaalista kehitystään ja parempia elämisen ehtojen aikaansaamista vapaammissa oloissa.

Kun jäsenvaltiot ovat sitoutuneet edistämään, yhteistoi-minnassa Yhdistyneet Kansakunnat I järjestön kanssa, ihmisoikeuksien ja perusvapauksien yleistä kunnioittamista ja noudattamista.

Kun yhteinen käsitys näiden oikeuksien ja vapauksien sisällöstä on mitä tärkein tämän sitoumuksen täydelliselle toteuttamiselle.

Niin sen vuoksi YLEISKOKOUS antaa TÄMÄN IHMISOIKEUKSIEN YLEISMAAILMALLISEN JULISTUKSEN kaikkien kansojen ja kaikkien kansakuntien tavoiteltavaksi yhteiseksi ohjeeksi, jotta kukin yksilö ja kukin yhteiskuntaelin pyrkisi, pitään alati mielessään tämän julistuksen, valistamalla ja opettamalla edistämään näiden oikeuksien ja vapauksien kunnioittamista sekä turvaamaan jatkuvasti kansallisen ja kansainvälisen toimenpitein niiden yleisen ja tehokkaan tunnustamisen ja noudattamisen sekä itse jäsen-

valtioiden kansojen että niiden oikeuspiirissä olevien alueiden kansojen keskuudessa.

Näin lausuttin 10.12.1948 YK:n yleiskokouksessa ihmisoikeusjulistuksen johdannoksi. Mutta tarkastelkaamme mitä julistuksen artikloissa on määritelty. Olen lisännyt, tarvittaessa, aina artiklan jälkeen SFT:n tilaisuudessa esitetyt mielipiteet, että onko artikla toteutunut Suomessa vai ei.

1. artikla

Kaikki ihmiset syntyvät vapaina ja tasavertaisena arvoltaan ja oikeuksiltaan. Heille on annettu järki ja omatunto, ja heidän on toimittava toisiaan kohtaan veljeyden hengessä.

2. artikla

Jokainen on oikeutettu kaikkiin tässä julistuksessa esitettyihin oikeuksiin ja vapauksiin, ilman minkäänlaista rotuun, väriin, sukupuoleen, uskontoon, poliittiseen, kansalliseen tai yhteiskunnalliseen alkuperään, omaisuuteen, syntyperään tai muuhun tekijään perustuvaa erotusta.

Mitään erotusta ei myöskään pidä tehdä sen maan tai alueen valtiollisen, hallinnollisen tai kan-

sainvälisen aseman perusteella, johon henkilö kuuluu, oipa tämä alue itsenäinen, huoltohallinnossa, itsehallinnossa vailla tai täysivaltaisuudeltaan minkä tahansa muun rajoituksen alainen.

3. artikla

Kullakin yksilöllä on oikeus elämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen turvallisuuteen.

Tilaisuudessa esitettiin kommentti edellä olevaan artiklaan: Toteutuuko todella maassamme nämä artiklassa mainitut oikeudet? Säilyykö ihmisellä oikeus vapauteen jos hänestä tulee pitkäaikaistyön? Säilyykö silloin ihmisen oikeus täyspäätyönsä elämään? Entä säilyykö henkilökohtainen turvallisuus ihmisillä koska on nähtävissä, että aina taloudellisen laman aikana ovat rikostilastot näyttäneet rikollisten tekojen nousun?

Tässä oli vasta 3 ensimmäistä artiklaa. Vielä on 27 artiklaa jäljellä.

**Timo Kangasmaa
SFT**

Yrjö Maunu Sprengtporten Suomen autonomian ja itsenäisyyden arkkitehtina (osa 2)

Pekka Tiainen

Tämän Pekka Tiaisen artikkelin 1. osa on julkaistu lehtemme numerossa 4/08 ja löytyy PDF-versiona osoitteesta <http://www.euvkr.com/Kns4-08html>.

Maaliskuussa tulee kuluneeksi 200 vuotta Porvoon valtiopäivistä. Silloin Porvoossa tehtiin historiaa. Suomi liitettiin Venäjään autonomisena suurruhtinaskuntana, josta alkoi Suomen yli satavuotinen kehitys itsenäiseksi tasavallaksi.

Suomen sodan loputtua Porvoon valtiopäivien virallisissa avajaisissa 28.3.1809 puhui keisari Aleksanteri I ranskaksi. Puheen tulkitsi ruotsiksi Yrjö Maunu Sprengtporten. Aleksanteri oli nimitänyt tämän Suomen kenraalikuvernööriksi. Hän oli ainoa suomalainen tässä tehtävässä koko Venäjän vallan aikana. Aleksanterin puhe kuten koko autonomia perustuivat Sprengtportenin kirjoituksiin ja ajatuksiin. Tämän ajatuksissa autonomia oli kuitenkin vain väliaikainen Suomen täyteen itsenäisyyteen.

Kustaa III:n teatterisota vastoin valtiosääntöä

Vuonna 1789 Anjalan liitto ja sen 113 allekirjoittajaa esittivät Sprengtportenin ajatusten mukaisen neuvotteluehdotuksen suoraan Katariina Suurelle ohi teatterisodan aloittaneen Kustaa III:n. Teatterisodasta voidaan puhua, koska Kustaa III aloitti hyökkäyksen pukamalla henkilöitä Tukholman teatterin venäläis-asuihin ja järjesti nämä tekemään valehyökkäyksen Suomen puolelle ja oikeutti tällä hyökkäyksen. Sota aiheutti 20 000 kuollutta ja haavoittunutta Suomessa.

Kun Katariina ei kuitenkaan tällöinkään sitoumuksia antanut, häneen ei Suomessa luotettu ja epäilyksiä herättivät myöskin lahjoitusmaat, joissa talonpojat olivat menettäneet vapautta Katariinan annettua Koisanlahden hovin suosikkinsa käyttöön ja talonpojat joutuivat kapinoimaan

alistamistaan vastaan.

Kustaa III puolestaan ei ollut rahoittanut Sprengtportenin esityksiä puolustuksen järjestämisestä. Ei hän myöskään voittanut Ruotsinsalmen meritaistelua eikä se ollut Ruotsin merihistorian suurin voitto. Ruotsin laivasto jäi mottiin ja paikalla ollut Kustaa III sai tekosyn poistua paikalta Tanskan hyökkäyksen takia. Meritaistelu päättyi ratkaisemattomaan ja Venäjän laivasto poistui eikä Ruotsin laivastoa tuhattu. Tästä kuuluu ansio laivastoa johtaneelle Cronstedtille, jonka vuoro oli saada maanpetturin leima, kun hän luovutti Suomenlinnan toukokuussa 1808 venäläisille. Tilanne oli kumminkin se, että Ruotsin armeija oli perääntynyt Oulun korkeudelle ja ainoa todellinen vastarinta olivat Olli Tiaisen johtamat Pohjois-Karjalan talonpojat näiden puolustuksessaan kotejaan. Häinkin oli saanut koulutuksensa Yrjö Maunun perustamassa upseerikoulutuksessa. Kun hän sitten joutui pakoon, Aleksanteri lupasi armahtaa muut antautujat, muttei talonpoikaisjohtajaa.

Luhistuneesta suurvalta-Ruotsista ei puolustajaksi

Cronstedt oli pitkään ollut lojaali Kustaa III:lle, mutta tiesi myöskin, että Ruotsista ei ole Suomen puolustajaksi. Ruotsin armeijan pakoretki oli tästä näyttöä. Asiaa on kaunisteltu siten, että tarkoitus oli pelastaa armeija, mutta siitä on puhuttu häveliäämmin, että paon myötä korkearvoiset henkilöt saattoivat paeta Ruotsin puolelle.

Kansa maksoi tässä laskua siitä, että Sprengtportenin ehdotuksia ei ollut noudatettu.

Cronstedtin pariin otteeseen omistaman Herttoniemen kartanon puistossa oli vielä 1990-luvulla kyltti, jonka mukaan anjalanliittolaiset olisivat istuttaneet sinne 12 puuta rannan tuntumaan. Taus-talla oli perustelu, että he pitivät siellä kokouksia rannan tuntumassa suojassa ja tekivät valan, jonka muistoksi istutettiin rinkiin kyseiset puut. Tämän olisi perustunut siihen, että Cronstedt suhtautui heihin myönteisesti ja tämä olisi myös eräs syy Suomenlinnan luovuttamiseen. Paikalla on vielä isoja lehmuksia. Kyltti ei paikalla enää ole vaan se on kaupungin museossa. Tämän hetkisen version mukaan kaupungin museo tutki asiaa noin 10 vuotta sitten eikä yhteydestä Anjalan liittoon löydetty mitään tietoa. On sanottu, että väittämä perustuisi kartanon aiemman ja nyt edesmenneen intendentin Åke Lahtisen kertomuksiin ja ne olisivat hänen päättelmään ja kyltti oli hänen asentamansa. Olennaista kuitenkin on, että ei Cronstedkaan ollut tietämätön Sprengtportenista, tämän tukijasta ja ikätoveristaan Jan (Johan) Anders Jägerhornista, Anjalan liitosta ja muista tällaisista asioista. Luottamuksen menettämisellä Ruotsiin oli vaikutuksensa Suomen linnan luovutukseen. Tällä myös vältettiin suuri määrä kärsimyksiä, joita muutoin olisi tullut. Ei ole poissuljettua myöskään, etteikö Cronstedtillä olisi ollut yhteyksiä Jan Anders Jägerhornin vetämään Valhalla-salaseu-

raan, joka edisti Suomen itsenäisyyttä ja kokoontui silloisessa Sveaborgissa, nykyisessä Suomenlinnassa vuosina 1781-1786. Cronstedt oli myös äitinsä puolelta sukua Jan Andersille ja syntyi Puotilan kartanossa, joka kuului äidin suvulle. Eivätkä kokoon-tumiset Herttoniemiessäkään ole poissuljettuja, sillä olisiko Lahtinen tätä keksinyt aivan itse edes asiasta kertomuksia kuulematta.

Ei myöskään Armfeldt välttynyt kuolemantuomioilta vallan vaihtuessa eikä sellaiselta ollut välttynyt von Döbelnkään, jonka musta otsanauha oli peräisin samasta Porrassalmen taistelusta, jossa Yrjö Maunu haavoittui jouduttuaan vaikeaan tilanteeseen, kun ei saanut Katariina-keisarinna-tuomionsa tukea itsenäisyydelle. Kun käyttökelpoisuus oli mennyt, Katariina sysäsi hänet syrjään ja hän oli Pohjois-Böhmässä kolmisen vuotta kylpyläpaikassa lähellä paikkaa, jossa Casanova oli elämänsä viime vuodet kirjastonhoitajana ja tuli Yrjö Maunun pitkäaikaiseksi keskustelukumpaniksi. Katariina-keisarinna kuoltua Yrjö Maunua tarvittiin taas ja tuloksena oli Suomen autonomia askeleena itsenäisyyteen ja monien tärkeiden laitosten perustaminen, kuten Suomen Pankin, Korkeimman oikeuden jne. Ne, jotka kirjoittavat 200-vuotishistorioitaan i mahtanevatko muistaa taustan.

Kustaa III:n Suomen laiminlyöminen

On sanottu, että kyse olisi koko ajan ollut aateliston yrityksistä puolustaa oikeuksiaan, kun kuningas tuki talonpoikia ja porvaristoa. Kuninkaan ja aateliston välisessä taistelussa kuningas tietenkin haki tukea muilta, mutta Suomen osalta se ei ole kuin osatuuks, koska kyse oli siitä, että Suomi oli vallattu ja alistettu maa. Eikä Kustaa III:n kohdalla kyse ollut kansan puolustamisesta, vaan kuten Yrjö Maunun isovelji kirjoitti, Suomen laiminlyönnistä ja kuninkaan henkiloit. Vanha kenraali moitti kuningasta rehelliisyyden puutteesta, taipumuksesta kaksinaamaisuuteen, liehittelijöiden ja lemmikkien suosimiseen ja kovuudesta niitä kohtaan, jotka eivät häntä miellyttäneet. Kenraali pani merkille nähen intohimonsa ilveilyyn, riikkaan ja monenmoisiiin huvituksiin ja hänen ämiltei kiistämättömän halutomuutensa käsitellä vakavia asioita ja hän antoi etuisjan mieluummin äsukkelalle kevytmielisel-le, hupaisalle ja loistokkaalle kuin kypsän totiselle, vakavalle ja hyödylliselle. Kyse oli rappeutuneesta suurvallasta, joka ei kyennyt siihen, että olisi huolehtinut edesauttanut älvähtien menestystä ja hyvinvointia ja saattanut älväht-

kunnan puolustuksen sellaiseen tilaan, ettei sillä ole mahtavien naapureidensa suhteen mitään pelättävää.

Vuoden 1776 oppositiota on myös kutsuttu aatelioppositioksi. Sprengtporten piti valtiopäivien viimeisenä istuntopäivänä puheenvuoron, jossa hän ensin toi esiin anteliaan vilja-avun, jonka keisarinna Katariina oli lähettänyt Suomen nälkäänäkeville väestölle, kuten hän sanoi. Hän ei arvostellut isoa jakoa, mistä oppositiota syytettiin. Sen sijaan hän perusteli, että elintarvikepuola voidaan jättää isonjaon muotoiluun, joka oli mm. Hämeessä kohdellut kaltoin maanomistajia kruunun eduksi ja esitti näin Seestassa tapaamiensa maanomistajien käsityksen. Hän vaati palaamista alkuperäisiin isonjaon tulkintoihin. Siinä missä Kustaa III vieritti oppositiosta niskoille syyn nälänhädästä, Sprengtportenin paljasti nyt, että kyse olikin Kustaa III:n yrityksestä hyödyttää asemaansa muuttamalla isojakoa.

Kustaata on esitetty aateli-tomien edun puolustajana, mutta hän pönkitti omaa valtaansa. Se näkyi siinä, kun hän opposition nujerrettuaan kumosi vuoden 1789 valtiopäivillä edellisen vuoden 1772 valtiosäännön ne kohdat, jotka rajoittivat kuninkaan valtaa.

Samaan aikaan Norjan itsenäisyyttä Tanskasta ajavat olivat yhteydessä Ruotsiin. Heitä ei leimattu maanpettureiksi kuten Sprengtportenia. Kuitenkaan ei Ruotsi antanut myöskään tukeaan Norjan itsenäisyyspyrkimyksille, vaan halusi liittää Ruotsiin. Näin Napoleonin sotien jälkeen lopulta tapahtui. Oli siis tapahtunut jo Sprengtportenin ja anjalanliittolaisten epäily siitä, että Ruotsi ei ole kiinnostunut puolustamaan Suomea, vaan on valmis vaihtamaan Suomen Norjaan. Kuitenkin Sprengtportenin ansiosta Suomelle saatiin autonomia ja vastaavankaltaisen aseman sai myös Norja. Siihen vaikutti Suomen autonomian tarjoama esikuva. Ruotsi joutui hyväksymään tosiasiat. Sitten oli vielä edessä Suomen ja Norjan vapautuminen uusista isäntämaistaan, mutta oli otettu tarkeat askeleet vapauduttaessa vanhoista samalla autonomia hankkien.

Sprengtportenin tölvimiseen löytyy erilaisia mahdollisuuksia. Sen harrastajat eivät kuitenkaan ole halunneet nähdä työn arvoa ja kaukonäköisyyttä ja monet ansaitsevat itse paljon kovemman arvostelun toimistaan. Kipein kohta on, olisiko Sprengtportenin siis ollut taisteltava Ruotsin puolella Ruotsin suurvalta-aseman jatkamiseksi vuosien 1789-1790-sodassa tätä

kaikkea taustaa vasten eikä Porras-salmella olla toisella puolella kuin vaikkapa von Döbeln tai pysyä erossa sodasta? Osa Suomea kuului jo silloin Venäjään. Yksi autonomian alkuun liittyvä onnistuminen oli Suomen eri osien yhdistäminen.

Omantunnon kysymys

Se ei tee Sprengtportenista maanpetturia, että hän asettui vastustamaan Kustaa III:ta. Sekään ei tee, että hän pakeni Venäjälle 1786. Sekään ei tee hänestä maanpetturia, että hän ehdotti Suomea itsenäiseksi ja kun se ei sellaisenaan tuntunut mahdolliselta, hän ehdotti irtautumista Ruotsista ja valtioliittoa Venäjän kanssa. Sekään ei tee maanpetturia, että kun tämä ei saanut tarpeellista vastakaikua, **hän ehdotti Suomelle autonomista asemaa ja esitti Suomelle vapaata asemaa osana Venäjää, mutta ensisijaisesti osana Ruotsia.**

Tekikö hänestä sitten maanpetturin johtopäätökset seurauksena siitä, että Anjalan liitto hajosi loppuvuodesta 1788? Keskeinen syy oli, että keisarinna Katariina ei tarjottu tilaisuuteen Suomen irrottamiseksi Ruotsista ja vapaan aseman hyväksymiseksi Suomelle tai edes tehnyt rauhaa siten, että Anjalan liitto olisi ollut neuvoteluosapuoli, mikä olisi merkinnyt Suomen aseman vahvistamista osana Ruotsia. Sprengtportenin johtopäätös tilanteesta oli saada aikaan kansannousu. Hän järjesti Savonlinnan takaisinvaltausta Kustaa III:ta ja yrittänyt murtaa Porras-salmella Kustaa III:n rintama ajatuksena, että Ruotsin puolen savolaiset antaisivat hänelle tuken. Näin ei tapahtunut. Katariina jätti hänet alipäällikön asemaan. Ramel sanoo, että Porras-salmella 700 suomalaista voitti 7000 venäläistä ja Sprengtporten kärsi elämänsä suuren tappion.

Tapahtuman jälkeen Turun hovioikeus tuomitsi Sprengtportenin menettämään ihengen, kunnian ja omantunnon, koska hän nöli kantanut nurjaa kilpeä kuningastaan ja isänmaataan vastaan. Tuomion perustelut olivat kuitenkin väärät ja tuomio virheellinen. Tukholmassa tuomittiin anjalanliittolaiset ja yksi heistä teloitettiin. Miksei Tukholmassa ollut tuomittu Kustaa III:ta sodan aloittamisesta vastoin valtiösääntöä, kun tuomittiin anjalanliittolaiset ja miksi Turun hovioikeus tuomitsi Sprengtportenin toimimisesta kuningasta vastaan? Eikö tuomiolla ollut kyse Kustaa III:n kasvojen peusta ja yrityksestä antaa varoittava esimerkki itsenäisyyttä ja Ruotsista irtautumista suunnitteleville? Eikö sen olisi tullut käsitellä asia siltä pohjalta, toimiko Yrjö Maunu isänmaataan vastaan? Sitä ei kuitenkaan tehty, koska se olisi herättänyt liian monia kysymyksiä. Tällöinkin on tarpeen todeta, että Sprengtportenin elämäntyö oli Suomen hyväksi, ja Porras-salmee on tarpeen tarkastella yksittäisenä asiana, joka ei tätä mitätöi. Tämän yksittäisen asian osalta ratkaiseva asia tältä osin on, miten Savon ja Karjalan kanssa silloisen rajan Venäjän ja toisaalta Ruotsin puolelta asiaan suhtautuu. Mitä itse kukin tekisi samanlaisessa tilanteessa? Riippumatta siitä, Sprengtportenin elämäntyötä isänmaansa hyväksi on täysi syy kunnioittaa eikä hän Porras-salmella taistellut kansaa vastaan ja häntä haluttiin käyttää hyväksi.

Yrjö Maunu parani Porras-salmen

haavoista, mutta henkiset haavat eivät parantuneet. Jägershorn yritti vielä saada aikaan vapaaehtoisoukkoja pukeutuen venäläisuniformun sijaan karjalaisrakuunan univormuunsa. Tarpeellista vastakaikua hän ei saanut kaiken tapahtuneen seurauksena ja koska myöskään Katariina ei luotettu.

Porras-salmi ei silti tee Sprengtportenin maanpetturia. Sprengtporten itse oli henkensä menettämisen uhalla ollut valmis edistämään asiaansa ja savolaisten ja suomalaisten asiaa. Tästä syystä hän ansaitsee maanpetturileiman sijasta syvän kunnioituksen. Ei ollut hänen virheensä, että aika ei ollut vielä kypsä itsenäisyydelle ja että Keisarinna Katariina ja Kustaa III, serkukset, eivät suomalaisten toiveita ymmärtäneet eivätkä ottaneet huomioon.

Ei hän myöskään ollut Porras-salmella taistellakseen kotejaan puolustavia vastaan, vaan yhdistääkseen voimat Suomen nostamiseksi kansakuntien joukkoon.

Enti jos hän olisi vetäytynyt eikä olisi ollut Porras-salmella, joka antoi Kustaa III:lle tilaisuuden lyödä häneen maanpetturin leimaa, joka aiempien tapahtumien perusteella ei vielä onnistunut? Vetäytyminen kokonaan ei voinut tulla kysymykseen eikä häntä siitä arvostettaisi. Toinen mahdollisuus on, että hän olisi toiminut jollain toisella tavalla, mutta mikä se olisi ollut siinä tilanteessa ilman, että asia olisi haudattu? Katariinaan hän vetosi siinä, ettei väestölle aiheutettaisi tuhoa. Historiallinen tosiasia myös oli, että Ruotsin suurvalta-aikana oli hävitystä kohdistettu karjalaiskyliin ja tämä oli ajanut karjalaisia liittoon venäläisten kanssa, mutta itsenäisen asemansa menettäen. Nyt Venäjän puolella rajaa oli myös Kaakkois-Suomen väestö. Kyse ei siten ollut ruotsalaisten ja venäläisten välisestä sodasta, vaan suomalaisten kannalta paljon monimutkaisemmasta asiasta.

Olennainen asia Porras-salmella oli, että hän ei ollut vihollisen puolella Suomea vastaan, vaan Suomen asian puolella ja se erottaa hänet maanpetturista. Aleksanteri I ymmärsi tämän sekä sen, että tämä ei ollut Venäjää vastaan. Keisari siksi hyväksyi hänen ehdottamansa Suomen autonomian ja nimitti hänet Suomen ensimmäiseksi kenraalikuvernööriksi ainoana suomalaisena tässä tehtävässä. Hän edusti tässä tehtävässä Suomea eikä Venäjää Suomessa.

Suomen sodan aikana Sprengtportenin tavoite oli saada sodalle nopea loppu saamalla väestö kannattamaan sellaista ratkaisua, joka antoi Suomelle oman valtio-oikeudellisen aseman Venäjän puitteissa, mutta Suomi tulee voittaa Tukholmassa ja suomalaisten sydämissä. Lokakuussa 1808 Suomesta lähti Pietariin yhdentoista hengen lähetyskunta, joka edusti säätyjä, aatelia, papistoa, porvareita ja talonpoikia. 30.11. lähetyskunta esitti keisarin otettua sen vastaan toivomuksensa, että vaaleilla valittavat maapäivät kutsutaisiin koolle. Anjalan liiton aikaiset tapahtumat nyt toistuivat mutta mentiin pidemmälle. Ehdotus sai vastakaikua, mikä näkyi siitä, että Aleksanteri nimitti kaksi päivää myöhemmin 1.12. Sprengtportenin Suomen kenraalikuvernööriksi. Yrjö Maunun suunnitelman tämä

vaihe toteutui, mutta suunnitelmat 1780-luvun puolivälin ajalta olivat pidemmällä: tämä olisi välivaihe täyteen itsenäisyyteen.

Autonomia oli välivaihe itsenäisyyteen ja auttoi vapautumaan Ruotsin vallasta

Autonomia avasi mahdollisuuden Suomen kehitykseen, kansalliseen heräämiseen ja teollistumiseen sekä pitkään rauhan aikaan. Tätä edesauttoi se, että Venäjä ei omaksunut Suomea kohtaan vuosikymmeniin sortopoliittikkaa kiitos Sprengtportenin linjan. Tilanne alkoi kuitenkin muuttua ja kiristyi Nikolain II:n antamassa sortomanifestissa 1899, jolla kumottiin autonomia vastoin sitä, mikä oli hyväksytty. 1900-luvulla suhteet itäiseen naapuriin kärjistyivät sodiksi, mutta jälleen voitti suuntaus, jota Sprengtporten oli pohjussanut eli vastakkaisuuden sijasta yhteistyö. Sprengtportenin merkityksen ymmärtämisellä on myös se vaikutus, että tämä on oikea tapa järjestää kahden itsenäisen maan, Suomen ja Venäjän väliset suhteet. Se on myös kestävä malli Venäjän ja muun Euroopan välisten suhteiden hoitamiseen vastakkaisuuden sijaan kunnioittaen samalla Suomen oikeuksia kansankuntana kuten muidenkin kansojen. Siksi Sprengtportenilla on merkitystä, kun rakennetaan tulevaisuuden yhteistyön Eurooppaa. Unohtamatta irokeesiheimojen liittoa, jonka Benjamin Franklin otti esikuvaksi 13 osavaltion liitosta muodostettavalle Yhdysvalloille, jonka Sprengtporten otti malliksi maakuntien liitolle, jolle itsenäinen Suomirakentuisi, ja jolle ajatukselle ovat pohjautuneet myös Kansain liitto ja Yhdistyneet Kansakunnat YK. Ajatus siitä eteenpäin on ollut säätyjen sijasta työpaikkojen ja asuma-alueiden neuvostojen liitto, jonka pohjalle muodostettiin neuvostotasavallat ja Neuvostoliitto. Kaikessa on kuitenkin aina ollut ongelmana myös vallan keskittäminen. Se on ongelma myöskin tämän päivän Euroopan Unionissa, jossa valtaa on yritetty siirtää liittovaltiolle ja korvamaan sillä kansojen itsemääräämisoikeutta, kun sen sijaan tulevaisuus olisi rakennettava yhteistyölle, joka ei tunne blokkirajoja.

Sprengtporten on haudattu Pietarin edustalle Vasilin saarella. Hautakiven teksti on kunnioittava, mutta hänet mainitaan Venäjän armeijan jalkaväen kenraaliksi. Hän ei varmasti itse olisi tyytyväinen asian esittämiseen näin, vaan siihen, että hänen elämäntyönsä nostettaisiin arvoon Suomessa, eikä mitätöitäisi niiden loun heitolla, joiden oma omatunto ei ole puhdas ja hännestytti sinne päin mistä tulee toimii oman edun tavoittelun välineenä. Tilaisuus elämäntyön arvoon nostamiseen Suomessa tulee, kun 28.3.2009 juhlitetaan sitä, kun Suomi nousi kansakuntien joukkoon kun Suomen autonomia vahvistettiin Porvoon valtiopäivillä Sprengtportenin ehdotuksen mukaisesti 108 vuotta ennen kuin Suomi päätti itsenäisyydestä, joka oli Yrjö Maunun ja suomalaisten ajatuksissa paljon aikaisemmin. 16.8.2009 tulee kuluneeksi 268 vuotta Sprengtportenin syntymästä ja 19.9.2009 190 vuotta hänen kuolemastaan. Merkitään nämä päivä kalentereihimme muistopäiviksi.

Grönlantia ja sukellusveneitä

Grönlannissa ilmaston lämpeneminen näkyy mannerjäätikön nopeana vetäytymisenä.

Grönlannin löysi viikinki Erik Punainen vuonna 982. Ensimmäiset asukkaat olivat tosin saapuneet jo yli 3 000 vuotta aiemmin Aasiasta. Vuonna 1721 saari siirtyi Tanskan haltuun pastori Hans Egeden saapumisen myötä. Hän arveli löytävänsä saarella vielä elinvoimaisen norjalaisen siirtokunnan. Norjalaiset olivat kuitenkin tuhoutuneet jo 1400-luvulla sukupuuttoon. Eivät osanneet pyydystää rasvaisia hylkeitä eikä oikein kalastaaakaan, vaan elivät lampaita kasvattamalla, kunnes kuolivat. Nyky-arkeologit tutkivat viikinkien tunkioita ja ihmettelivät, ettei löytynyt lainkaan kalanruotoja, vain lampaan ja lehmiä luita. Pastori ei häkeltynyt, vaan aloitti inuittien luterilaistamisen.

Inuitti tarkoittaa ihmistä. Intiaanien käyttämä halventava nimitys neskimoö tarkoittaa nraa'an lihan syöjää ja loukkaa nykyisiä grönlantilaisia. Kun Risto Isomäki (Sarvasvatin hiekkaa, mainio, ajatuksia herättävä kirja, jolle olisi suonut Finlandia- palkinnon) matkallaan Grönlannissa vahingossa käytti sanaa neskimokoirao, paikallinen kalastaja tuikkasi häntä haarukalla kämmeneen.

Vuonna 1953 Grönlannista tuli hallinnollisesti Tanskan merentakainen alue, ja vuonna 1979 se sai puoliautonomisen aseman. 1982 Grönlanti erosi Euroopan unionista.

Tarkkaan sanoen 1982 enemmistö kansanäänestyksessä halusi eroon ja 1985 Grönlanti sitten erosi EEC:stä. Noinko helposti ja nopeasti silloin pääsi EEC:stä eroon? Onko Suomen nyt yhtä yksinkertaista kansanäänestyksen avulla irtautua EU:sta?

Saarella löytyy ilmeisesti öljyä, kultaa, sinkkiä, rautaa ja molybdeenä. Myös Grönlannin mannerjalusta ja laajat napa- ja valtamerialueet sisältävät todennäköisesti kaasua, öljyä ja muita vaikeasti hyödynnettäviä rikkauksia. Tuoreessa syksyn 2008 äänestyksessä inuittien enemmistö halusi täyttää itsenäisyyttä emämaa Tanskasta. Miten niin vähälukuinen väestö aikoi tulla toimeen? Toiveet edelle mainittujen rikkauksien hyödyntämisestä varmaankin vaikuttivat rohkaisevasti enemmistön itsenäistymishaaveisiin.

Myös Suomi liittyy erikoisella tavalla Grönlannin alueen luonnonvarojen tutkimiseen ja suurvaltapolitiikkaan.

Lainaus: nEnää en sekaannu mihinkään missä voi mennä vettä korviin, sanoo Rauma-Repolan entinen pääjohtaja, vuorineuvos Tauno Matomäki happamasti.

Kovien kokemusten syy on Rauma-Repolan Neuvostoliittoon vuonna 1987 toimittamat syvämeren sukelluslukset. Kaksi kuuteen kilometriin sukeltavaa tutkimusvedenalaista käsittänyt toimitus sai aikaan painostavan diplomaattisen tilanteen Suomen, Yhdysvaltojen ja Neuvostoliiton välille. Kriisin seurauksena Yhdysvaltain keskustiedustelupalvelu CIA tuhosi Rauma-Repolalta erittäin lupaavan bisnesalueen, josta oli määrä kehittää yksi yhtiön päätoimialoista.

Konepajakonserni Rauma-Rekola oli tuohon aikaan Suomen kuudenneksi suurin yritys, joka työllisti lähes 18 000 henkeä. Osa yhtiön toiminnoista jatkaa nykyinen Metso Oyj. Jos Rauma-Rekola olisi saanut rakentaa meriteollisuuttaan, yhtiö olisi Matomäen arvion mukaan saattanut valita sen päätoimialakseen ja myydä puunjalostuskoneisiin liittyvät toimintonsa. Rauma-Rekola olisi tässä tapauksessa edelleen menestyvä yhtiö ja Metso olisi jäänyt syntymättä.

Asiasta kertoi sunnuntaina 7.12.2008 Ylen Ykkösdokumentti kello 21:15.

Sukelluslukset olivat Yhdysvalloille kuuma peruna, koska sillä itsellään ei ollut - eikä ilmeisesti ole edelleenkaan - yhtä syvälle sukeltavia ja yhtä toimintakykyisiä aluksia kuin venäläiset Mir I ja Mir II. Ne ovat tänäkin päivänä ylivoimaisesti parhaat tähän tarkoitukseen tehdyt alukset. Mirit esiintyvät näyttävästi esimerkiksi Steven Spielbergin Titanic-elokuvassa. Niillä tehtiin myös ensimmäiset tutkimukset uponneeseen Kursk-sukellusveneseen. Syvämeren sukelluslukset työskentelevät turvallisuussyistä pareittain samalta tukialukselta.lainaus loppu.

Nämä Mirit ovat siis suomalaista huippuosaamista, joiden avulla valtameren pohjaa napa-alueilla on tutkittu ja tutkitaan edelleen. Kun rikkauksille on ilmeisesti otattja, onkin mielenkiintoista seurata, miten itsenäistyneet inuittit (57 000 as.) aikovat luonnonvarojaan puolustaa ja päästä niistä itse hyötymään? Kuuluuko Grönlanti edelleen Tanskasta erottuaan NATOon? USA:lla on Thulesse ollut tukikohta jo 50-luvun alkupuolelta asti. Hukkasivat sinne jonkin jäätikölle kerran atomipommejakin. Jos Risto Isomäen nSarvasvatin hiekkao-kirjan tapahtumat edes osittain toteutuivat, mitä merkitystä kaikella em. enää on?

Antero Nummiranta

Korean demokraattinen kansantasavalta 60 v.

Juha Kieksi

Vierailin Korean demokraattisessa kansantasavallassa syyskuussa, jolloin juhlittiin valtion perustamisen 60-vuotisjuhlaa. Edellisestä vierailusta oli kulunut jo kahdeksan vuotta ja kahdeksassa vuodessa oli tapahtunut paljon. Vuonna 2000 elettiin vielä aikaa, jolloin 1990-luvun ongelmat olivat tuoreessa muistissa ja näkyvissäkin.

Näitä olivat sosialististen markkinoiden romahtaminen 1990-luvun alussa Neuvostoliiton hajoamisen myötä ja presidentti Kim Il Sungin kuolema 1994, mikä oli kova isku korealaisille. Kolmas merkittävä asia on 1990-luvun loppupuolen suuret luonnonkatastrofit, tulvat ja hyökyaallot, joka tuhosivat paljon viljelysmaata ja infrastruktuuria.

Talouselämä oli kahdeksassa vuodessa selvästi kehittynyt, mikä näkyi tietysti tilastoistakin. Tehtaat, jotka vuonna 2000 näyttivät autoilta, olivat toiminnassa, autoja oli aikaisempaa huomattavasti enemmän (mikä ei tietenkään ole pelkästään positiivinen seikka). Myös pieni yksityisyritteliäisyys näkyi katukuvasta. Nykyään on mahdollista vuokrata esimerkiksi myyntipaikkoja katujen varsilta. Tällaisia kojuja olikin melko paljon. Myynissä oli yleensä virvokkeita, jäätelöä yms. Myös turisteja oli aikaisempaa enemmän lentojen määräästä päätellen, vaikka en turisteihin sitten viikon aikana lentokenttää lukuun ottamatta törmännytäkään.

Vaikka matka oli hyvin pitkälle työvierailu, jäi aikaa kuitenkin tutustua myös Pjongjangin keskeisiin nähtävyyksiin. Saapumispäivänä 6. syyskuuta ajoimme lentokentältä suoraan Koryo hotelliin, eikä sinä iltana ollutkaan muuta ohjelmaa yhteiskuntatieteellisen seuran osastopäällikön tarjoamaa päivällistä lukuun ottamatta.

Seuraava päivä oli sunnuntai, jolloin vierailimme presidentti Kim Il Sungin mausoleumissa, Kumsusanissa. Kumsusan rakennettiin alun perin presidentti Kim Il Sungin hallintorakennukseksi ja presidentti työskentelikin siellä vuosia Korean

kansaa johtaessaan. Kim Il Sungin kuoleman jälkeen rakennus muutettiin Kim Il Sungin muistopalatsiksi. Muutos valmistui vajaa vuosi Kim Il Sungin kuoleman jälkeen vuonna 1995. Palatsin lisäksi kokonaisuuteen kuuluu mm. 100 hehtaarin suuruinen arboretum (puulajipuisto).

Tämän jälkeen kävimme vielä vallankumouksen marttyyrien hautausmaalla Taesongkukkulalla. Vallankumouksen marttyyrien hautausmaa koostuu vallankumouksellisten kuvapatsaista sekä suuresta punaisesta graniitista tehdystä lipusta. Vallankumouksen marttyyrien hautausmaa perustettiin 1975 ja se uudistettiin ja laajennettiin lokakuussa 1985. Alueen koko on 30 hehtaaria ja ulottuu huomattavan paljon ympäristöään korkeammalle. Alueelle nouseaan 530 graniittiportaan kautta. Vallankumouksen marttyyrien patsaat on sijoitettu siten, että heistä jokaisella on esteetön näköyhteys pääkaupunkiin Pjongjangiin ja Korean vallankumouksellisiin saavutuksiin.

Illalla tapasin vielä yhteiskuntatieteellisen seuran edustajia, jolloin keskustelimme Juche-aatteen tutkimuksen nykytilanteesta Koreassa ja muualla. Kutsuin yhteiskuntatieteellisen seuran delegaation vieraaksemme Suomeen, mihin he mielihvin suostuivatkin.

Maanantain 8. syyskuuta alkoivat varsinaisesti 60-vuotisjuhallisuudet. Kaupunki oli koristeltu kukin, lipuin, julistein ja kirjoituksin. Kaikki kynnelle kykenevät pjongjangilaiset osallistuivat kaupungin koristeluun. Aamupäivällä osallistuimme viralliseen juhlatilaisuuteen, jossa oli läsnä koko korkeimman kansankokouksen pysyvä komitea. Juhlapuheen piti pysyvän komitean puheenjohtaja Kim Jong Nam. Kokouksen jälkeen siirryimme valtion vierastaloon, jossa pidettiin Juche-aatteen instituutin johtokunnan kokous.

Illalla osallistuimme 60-vuotispäivän kunniaksi järjestettyyn joukkovoimisteluesitykseen vapun päivän stadionilla. Stadion sijaitsee Taedong joen Rugnan saarella. Stadion valmistui 1989 maailman nuorison ja opis-

kelijoiden 13. maailmanlaajuisten festivaalien kunniaksi. Vapun päivän stadion on kooltaan yhteensä 207 275 neliometriä ja siellä on 150 000 istumapaikkaa sekä 1300 huonetta. Kahdeksan kerroksisella stadionilla on 60 uloskäyntiä, joten ihmiset pääsevät kätevästi ulos stadionilta 15 minuutissa. Stadionin teräsrakennetarkaisu voitti valmistuttuaan kansainvälisen palkinnon. Joukkovoimisteluesitykset ovat huikaisevia. Esiintyjä harjoittelevat omia osuutensa aluksi pienryhmissä edeten koko ajan suurempiin ryhmiin lopputuloksena 100 000 hengen saataman yhteistyö.

Tiistai olikin varsinainen juhlapäivä, jolloin KDKT täytti 60 vuotta. Aamupäivällä oli vapaata ja kävin sen verran ostoksilla, että tilasin kaksi korealaisytyypistä mittatilauspukua, jotka luvattiin valmistaa torstaiksi. Edullista ja nopeaa. Iltapäivällä tapasimme pysyvän komitean puheenjohtajan toveri Namin, jolloin pääsimme kyselemään ja keskustelemaan tarkemmin Korean ja maailman tilanteesta. Kysyimme mm. odotavatko korealaiset muutosta USA:n presidentin vaaleista. Nam totesi, että sillä tuskin on kovin paljon merkitystä onko presidentinä demokraatti vai republikaani. Korea haluaa ystävällisiä ja rauhanomaisia suhteita Yhdysvaltoihin ja pallo on ollut jo kaun USA:lla. Analyysi on varmasti oikea.

Pysyvän komitean puheenjohtajan tapaamisesta siirryimme seuraamaan työläis- ja talonpoikaisprikaatien paraattia. Kim Il Sung aukiolle, joka on Pjongjangin keskusaukio. Se valmistui elokuussa 1954 ja se on suuruudeltaan 36 000 neliometriä. Työläis- ja talonpoikaisprikaatit ovat osa armeijaa. Prikaatit ovat työskentelevät normaalisti maataloudessa tai rakennusprojekteissa. Kun sanotaan, että KDKT:lla on asukaslukuun suhteutettuna maailman suurin armeija, miljoona henkilöä, ei se kerro aivan koko totuutta. Muodollisesti armeijaan kuuluvia on toki paljon, mutta suuri osa siitä tekee koko ajan siviilitöitä, rakentaa sosialismia. Paraatin jälkeen, illan pimettyä, aukiolla järjestettiin kynttiläkulkue, jossa tuhannet ja taas tuhannet nuoret muodostivat kynttilöiden ja valojen avulla mitä ihmeellisimpiä kuvioita.

Juhlapäivän jälkeinen keskiviikko oli korealaisille vapaa-päivä. Edellisenä päivänä tuhannet ja taas tuhannet kaupunkilaiset olivat osallistuneet erilaisiin juhlatilaisuuksiin kuka missäkin roolissa ja keskiviikko oli pyhitetty perheen kanssa yhdessä ololle. Kauniin sään myötä pjongjangilaiset lähtivätkin sankoin joukoin nauttimaan yhdessäolosta ulkoilmassa.

Meidän ensimmäinen kohteemme oli Juche-aatteen torni, joka on yksi kaupunkikuvaa hallitsevista monumenteista. Juche-aatteen torni paljastettiin 15.4.1982 Presidentti Kim Il Sungin 70-vuotissyntymäpäivän kunniaksi. Se on rakennettu Taedong-joen rannalle, Pjongjangin sydämeen. Torni muistuttaa Korean kansan vallankumouksellisista saavutuksista ja sankariteoista. Torni koostuu sen päässä olevasta, 20 metriä korkeasta soihdusta, tor-nin 50 metriä korkeasta varresta, puolueen vaakunaa pitelevistä, 30 metriä korkeista ja 33 tonnia painavista ihmishahmoista sekä kuudesta muusta veistoksesta. Tornin alaosassa olevassa seinässä on nähtävillä eri maiden Juche yhdistysten lähettämiä tervehdyksiä. Niitä on yhteensä yli 80 maasta esimerkiksi Suomesta. Tornin kyljessä on graniittisia veistoksia. Ne kuvaavat ni Juche teol-lisuutta, äisuurta sadonkorjuuta, äisvistyksen maata, ni Juche tai-dettao, äpitkääkäisyyden maatao ja äjärkymätöntä linnakettao.

Juche-aatteen tornin jälkeen piipahdimme puolueen perustamisen muistomerkillä, mikä on valmistunut Korean työväenpuolueen 50-vuotisjuhlallisuuksiin kymmenkunta vuotta sitten. Muistomerkiltä on esteetön näköala toisella puolella kaupunkia ja jokena olevalle presidentti Kim Il Sungin patsaalle, joka seisoo korkeimman kansankokouksen talon edessä. Samalla tavoin esteetön näköala Juche-aatteen tornilta Kim Il Sung aukiolle ja vallankumouksen marttyyrien hautausmaalta Kumsusan muistopalatsiin. Pjongjang onkin arkkitehtonisesti erittäin mielenkiintoinen, josta havaitsee joka käyntikerralla jotain uutta.

Iltapäivällä kävimme vielä kukkanäyttelyssä, jossa oli eri laitojen ja virastojen tekemiä hyvin näyttäviä kukka-asetelmia juhlan kunniaksi. Näyttelyn pääosissa olivat kukat kimilsungia

(orkidea) ja kimjongilia (begonia). Kukkanäyttelystä siirryimme Pjongjangin sirkukseen, joka oli myös hyvin vaikuttava. Olin juuri käynyt ennen lähtöni Suomessa sirkus Finlandiassa ja siihen verrattuna korealaisen esitys oli kyllä hyvin paljon vaativampi. Esi-merkkinä mainittakoon trapeksilla pyöriäly niin, että pyöriälyllä oli olkapäillään kolme muuta henkilöä.

Illalla oli ohjelmassa Arirang esitys vapun päivän stadionilla. Huikaiseva esitys oli teknisesti samanlaisen kuin 60-vuotisjuhla-joukkovoimistelutkin, ohjelma vain oli erilainen. Käsitämmätöntä, miten kahta vaativaa joukkovoimisteluesitystä voidaan tehdä samaan aikaan. Korealaiset ovat muuten tuotteistaneet joukkovoimisteluesitysten laatimisen ja he myyvät palveluksiaan moniin maihin erityisesti Afrikassa.

Seuraavana päivänä vierailimme vielä Myohyang-vuoristossa ystävyiden näyttelyssä ja budhalaisluostarissa. Kansainvälinen Ystävyiden näyttely on avattu vuonna 1975. Näyttely rakennus on 6-kerroksinen, pinta-alaltaan 28 000 neliometriä. Rakennuksen perinteinen korealainen katto on päällystetty sinisin katotilillä ja sen pilarit ja parrut ovat koristettu kirkkaan värisin kukkamaalauksin. Rakennuksessa ei ole käytetty puuta materiaalina eikä siinä ole ikkunoita, vaikka ensi näkemältä saattaisi luulla toisin. Räystäiden tuulikellot soivat tuulessa karkottaen tarun mukaan paholaiset. Näyttelyssä on esillä kymmeniä tuhansia lahjoja, joita presidentti Kim Il Sung ja johtaja Kim Jong Il ovat saaneet lahjaksi eri valtioiden päämiehiltä sekä poliitikan ja julkisuuden merkikhenkilöiltä että Korean ystävilä yli 180 maasta ympäri maailmaa.

Pohyongin Bodhisattvan mukaan nimetty temppeli taas on rakennettu ensimmäisen kerran 1042 ja myöhemmin uudelleen rakennettu useampaan kertaan. Temppeli alueelta löytyy toimintaa, sillä siellä asuu edelleen muutamia buddhalaisia munkkeja.

Matka Korean demokraattiseen kansantasavaltaan oli erittäin miellyttävä, niin kuin aina. Toivottavasti seuraavaan kertaan ei kulu kahdeksaa vuotta.

Juha Kieksi/KÄ

Länsimedia yrittää väittää, ettei Pohjois-Koreassa lapsilla voi "kaiken kurjuuden keskellä" olla hauskaa. Tämä kuva kyllä kertoo jotain aivan muuta.

Kiina kehittää sosiaaliturvaansa

Kuva Pekingistä vuodelta 2000. Pienryttäjäys pelaa. Tässä nuoret pesemässä autoja.

Kiinan UNPD:lle v. 2005 laati-
man inhimillisen kehityksen
maaraportin mukaan maan
suurimpana ongelmana on
yhteiskunnallinen epäoikeu-
denmukaisuus, josta kärsivät
eniten maaseudun ja kaupun-
kien köyhät. Kaupunkien köy-
hyys on lisääntynyt valtionyhtiöiden ja kollektiivisesti omistettujen yhtiöiden rakennejärjestelyiden jälkeen. Maalta kaupunkiin muuttaneet ihmiset eivät kuulu sosiaalietuuksien piiriin syrjivän kohtelun vuoksi. Kaupungistuminen ja teollistuminen ovat vieneet monilta maanviljelijöiltä heidän maansa, jotkut eivät ole saaneet asianmukaista korvausta maastaan, ja jotkut ovat jääneet työttömiksi ja elävät vaikeissa olosuhteissa.

Maaraportin suosittu- set epäoikeuden- mukaisuuksien poistamiseksi Kiinasta

- * Julkisten varojen siirtäminen inhimilliseen kehitykseen
- * Työmarkkinoiden yhtenäistäminen ja vapaan sektorin kehityksen edistäminen
- * Maaseudun infrastruktuurin ja elinolosuhteiden kehittäminen
- * Julkiseen koulutukseen sijoittaminen ja kansalaisten kehitysmahdollisuuksien edistäminen
- * Kansanterveyden ja julkisen terveydenhuollon vahvistaminen
- * Sosiaaliturvajärjestelmän kehittäminen
- * Syrjintää ylläpitävien esteitten poistaminen sekä yhteiskunnan sopusoinnun ja keskinäisen avunannon edistäminen
- * Laillisuusperiaatteen ja läpinäkyvyyden parantaminen
- * Verotusjärjestelmän ja julkisten varojen käytön uudistaminen oikeudenmukaisuuden saavuttamiseksi
- * Hallintouudistuksen edistäminen ja hallintokapasiteetin lisääminen

Jotkut Kiinan suurimmista ongelmista ovat syntyneet uudistusten ja kehityksen myötä. Ne tulisi myös ratkaista uudistamisen ja kehityksen jatkamisella.

Kiinan terveyshuolto ja sosiaaliturva ennen ja

jälkeen talousuudistuksen

Kiinan valtioneuvoston kehitystutkimuskeskuksen projektityöryhmän tekemän selvityksen mukaan suunnitelmatalouden aikana Kiinan terveydenhoitojärjestelmä tuotti merkittäviä saavutuksia kokemuksia.

ñInvestoinnit terveydenhuoltoon, jotka olivat n. 3 % bruttokansantuotteesta, vastasivat lähes kaikkien yhteiskunnan jäsenten perusterveydenhuollon tarpeisiin suunnitelmatalouden aikana, huolimatta taloudellisen kehityksen yleisestä tasosta. Tämä saavutettiin tehokkailla institutionaalisilla järjestelyillä, ja kansanterveyden tulokset olivat hyvät. Monet kattavat kansanterveyden mittarit saavuttivat keskituloisten maiden tason. Kiina oli saavuttanut tällä alalla erinomaisia tuloksia ja jotkut kansainväliset järjestöt pitivät Kiinaa esimerkkinä kehitysmaiden terveydenhuollon ongelmien ratkaisemisessä

Suunnitelmatalouden aikana eri terveydenhuoltopalvelulint tehtävät oli asetettu selkeästi ja edistää yleistä hyvinvointia ja parantaa kansanterveyttä. Voittoa tavoittelevia palveluita ei sallittu

Tehokas tulonsiirto terveydenhuollon sosiaaliturvajärjestelmän kautta takasi, että suurimmalla osalla väestöstä, erityisesti köyhillä väestöryhmillä, oli varaa käydä lääkärin vastaanotolla. Tämä lisäsi suuresti terveydenhuoltojärjestelmän tasapuolisuutta.

Kiinan kansantasavallan perustamisen jälkeen perustuslaissa säädettiin, että naisten tasa-arvon pitäisi ilmetä politiikassa, taloudessa, kulttuurissa ja perhe-elämässä. Lain toteutumista käytännössä on estänyt Kiinassa yhä vallitseva perinteinen perheyhteisön ikä- ja sukupuoliroolien hierarkkinen järjestelmä.

Kulttuurivallankumouksen aikana perhe-elämälle suotiin enemmän rauhaa. Tuolloin sosiaalipolitiikassa painotettiin julkisia palveluita, sosiaaliturvaa, tasapuolista kasvatusta ja naisten osallistumista tuotantoelämään.

kansankommuunit pystyivät tarjoamaan jäsenilleen terveyden- ja lastenhoitoa vaikkakin palvelusten taso saattoi olla vaatimatonta.

Talousuudistusten vaikutus terveyspolitiikkaan ja sosiaaliturvaan

Samana selvityksen mukaan uudistusten ja avautumisen politiikan aikana maan terveyspolitiikassa on tapahtunut suuria muutoksia ja epäonnistumisia. Palvelutavoitteet ovat vaihtuneet kansanterveydestä taloudellisten tulosten saavuttamiseksi. Tämä koskee koko terveydenhuoltoa.

Osuuskunnallinen terveydenhuoltojärjestelmä romahti 1980-luvun alussa kansankommuunien purkamisen yhteydessä.

Kaikista sairaanhoidon yksiköistä on tehty keskenään kilpailevia laskennallisia tulostyöskitojä. Niiden organisaatio ja hallinto on muutettu yrityshallinnon mallin mukaisiksi.

Terveyspalveluiden hinnoittelu on muutettu markkinapohjaiseksi. Terveydenhuollon tasapuolisuuden ja tehokkuuden matala taso aiheuttavat vakavia taloudellisia ja yhteiskunnallisia seuraamuksia.

Projektityöryhmän mukaan yleisestä kulutuksesta poiketen monet terveyspalvelut ovat luonteeltaan julkishyödykkeitä tai puolijulkishyödykkeitä, joiden tuottamisessa voittoa perustuvat markkinat eivät voi toimia tai toimivat huonosti. Kaupallisuuteen ja markkinavoimiin perustuva terveydenhoito ei voi taata terveyspalveluiden saatavuutta niin monelle Kiinan kansalaiselle kuin mahdollista. Markkinasysteemissä ei pystytä luomaan järjestelmää, jossa terveyspalveluimet ja niiden lääkintähenkilökunta valitsisivat matalien kustannusten ja suurempien terveydellisten tulosten periaatteen. Lisäksi mikäli terveyspalveluimet ja niiden henkilökunta pyrkivät saavuttamaan vain henkilökohtaista etua, ne erkaantuvat terveydenhoidon kehitykselle asetetuista tavoitteista.

Lopuksi valtioneuvoston kokooma projektityöryhmä toteaa selkeästi, että non tosiasia, ettei

kaupallisuuteen ja markkinavoimiin perustuva lähestymistapa vastaa terveydenhoitojärjestelmän kehityksen vaatimuksia ja lainalaisuuksia; tämä on sekä teoreettisesti että käytännöllisesti tullut todistetuksi kautta maailman. Ne ongelmat, jotka ovat nousseet esiin uudistusten ja avoimuuden politiikan kaudella terveydenhoitojärjestelmän uudistuksessa, osoittavat Kiinan valinnan väärän tien ja tämä suuntaus on korjattava.

1990-luvulla kaupungeissa sekä miehet että naiset kävivät ansiotyössä. Tällä oli myönteinen vaikutus perheiden sisäiseen tasa-arvoon. Sukulaisten merkitys väheni. Yhden lapsen politiikka toteutui paremmin taajamissa. Naispuoliset sukulaissuhteet saivat hyväksyntää ja tyttölapsiin perheisiin alettiin myös tottua. Maaseudun avioliitoista oli tuolloin vielä 85 % järjestettyjä.

Maaseudulla perheviljelmien siirtyminen ja yksityistäminen heikensivät heikoimmassa osassa olevien kansalaisten sosiaaliturvaa. Kaupunkien yksityisten ja osuuskuntien omistamien teollisuuslaitosten työvoimasta koostui 80 % naisista. Niiden tarjoamat sosiaali-etuudet olivat selvästi huonompia kuin valtion omistamissa yrityksissä.

Tavoitteena sosialistisen hyvinvointivaltio

Kiinalaisten asiantuntijoiden mukaan Kiinasta kehkeytyy hyvinvointivaltio terveydenhuoltoineen ja vanhuuseläkejärjestelmineen vuoteen 2049 mennessä. Kiinan inhimillisten resurssien, sosiaaliturvan ja siviiliasian ministeriön toimesta laaditun raportin mukaan tavoite toteutetaan kolmessa vaiheessa.

Ensimmäisessä vaiheessa v. 2008- 2012 luodaan turvaverkosto, joka sisältää minimi toimeentulon, sairaskuutuksen ja eläkkeen kaikille kaupunkien ja maaseudun asukkailla. Toisessa vaiheessa v. 2013-2020 valtio kehittää hyvinvointipolitiikkaa ja panostaa sosia-

laturverkon vakauteen ja kestävytyteen. Kolmannessa vaiheessa maasta rakennetaan sosialistinen hyvinvointivaltio, jolla on kiinalaiset ominaispiirteet.

Kiinan sosiaaliturvajärjestelmä käsittää jo sosiaalivakuutuksen, vanhuus-, orpous ja vammaisavustuksen, erityishuolenpidon varusmiehille, asumispalvelut ja sosiaalivun. Sen ydin i sosiaalivakuutus i sisältää vanhuus- ja työttömyysturvan, sairausvakuutuksen, työtaturmavakuutuksen ja äitiysrahan.

Suurin osa sosiaalipolitiikasta on kohdennettu kaupunkilaisille. 737 miljoonaa maalaista on jätetty vaille asianmukaista eläkettä ja sairausvakuutusta. Vuonna 2003 hallitus käynnisti osuuskunnille suunnatun terveydenhuolto-ohjelman tarjoten näin perusterveydenhoitoa maaseudulle. Ohjelma kattaa jo 91 % maanviljelijöistä ja 98 % maaseudusta. Raportin mukaan maaseudun osuuskuntien terveydenhuolto liitetään taajamien sairausvakuutukseen. Lisäksi vanhuuseläke ulotetaan koskemaan myös maaseutua.

Kaventaakseen elintasokuilua valtiovalta on kehittännyt vähimmäistoimeentulojärjestelmää maaseudulle 1990-luvulta lähtien. Vuonna 2007 sellainen perustettiin 31 provinssiin, itsehallintoalueeseen ja kuntaan manner-Kiinassa. Elokuussa 2008 uudesta järjestelmästä hyötyi jo yli 38 miljoonaa ihmistä.

Matti Laitinen

Lähteet: Suomi-Kiina-seuran verkkosivut: Kiinan taloudellisesta kehityksestä (Tauno Huotari), Oikeudenmukaisuus kehityksen päämääränä (Kiinan inhimillisen kehityksen maaraportti v. 2005) ja Kiinan terveydenhoitojärjestelmän uudistusten arviointia ja toimeenpanosuositukset; www.chinadaily.com.cn ja Kiinan kulttuuri, Tauno-Olavi Huotari ja Pertti Seppälä, Otava 1990.

Jaakko ñJaskað Huhtalan muistolle

Syyskesällä poistui keskuudestamme Jaakko Huhtala Taalin-
tehtaalta. Jaska syntyi 10.10.1939
Köyliössä. Viimeisiin elinpäiviinsä saakka hän työskenteli erilaisissa rakennustöissä rakentaen omakotitaloja, rakennusten perustuksia yms. Viimeisenä työhään hän vähän ennen poismenoaan 2.8.2008 sai valmiiksi Dragsfjärden kirkon saneeraukseen liittyvät puutytöt. Jaska oli kova työmiehen ja hän ymmärsi työväenliikkeessä yhteistyön merkityksen. Aiemmin hän oli työskennellyt SKDL:n järjestötyössä. Kuullessaan ensimmäisen kerran Kansan äänestä hän tuli

välttömästi mukaan Kansan äänen järjestöjen toimintaan. Hän oli mukana kaikissa kampanjoissamme mm. vuoden takaisessa STP:n kannattajakorttien keräyksessä. Edellisissä eduskuntavaaleissa hän oli ehdokkaana STP:n listalla Varsinais-Suomen vaalipiirissä. Jaska oli niitä miehiä, joiden varassa todellinen työväenliike kykenee toimimaan ja saavuttamaan tuloksia. Vähän liian aikaisin Jaskan poismoeno tuli, koska meillä oli yhteiskunnallisen toiminnan osalta erilaisia suunnitelmia, jotka nyt jäivät toteutumatta. Jaska oli hyvä toveri, jolla oli paljon tuttavja ja josta kaikki pitivät.

Jaskan muistoa kunnioittaen:

Suomen Työväenpuolue STP
Kansanääni
Anne Luukkonen
Esko Luukkonen
Matti Järvinen
Heikki Männikkö
Tarja Männikkö
Juhani Tanski

Obamalla on edessään Rubikin kuutio

Barack Obaman mukaan muutos ei lähde Washingtonista, vaan muutos on vietävä Washinhntoniin. Katsotaan, onnistuuko Obama tässä. Kuvassa USA:n hallintorakennus Capitol-kukkulalla.

Reijo Katajaranta

Barack Obama voitti USA:n presidentinvaalit marraskuussa. Vaalit olivat tällä kertaa normaalista poikkeavat. Yleensä USA:n vaaleja moititaan äänestäjien laiskuudesta ja passiivisuudesta. Äänestysprosentti on yleensä ollut reilusti alle 40%. Tarkkaa prosenttimäärää emme marsekseen vaaleistakaan tiedä, koska äänioikeus ei tule USA:ssa suoraan iän mukana kuten meillä, vaan äänestäjäksi tulee ensin rekisteröityä. Kuitenkin vaalit saivat väen liikkeelle aivan poikkeavalla tavalla.

Ihmiset jonottivat äänestyspaikoille pitkissä jonoissa ja aikaa saattoi tuhrautua toimittamiseen jopa 4 tuntia. Kysyä sopii, minkälainen äänestysprosentti olisi ollut meillä kunnallisvaaleissa, jos äänestystä olisi pitänyt jonottaa yhtä kauan. Useimmat olisivat meillä kirolleet, kääntyneet ympäri, ja menneet takaisin koteihinsa.

USA:n presidentinvaaleissa oli ilman muuta jotain poikkeuksellista. Kansa halusi vaihtoehtoa Bushin harjoittamalle politiikalle. USA:n talous ja koko politiikka on valtavassa kriisissä. On asuntolainakriisi, finanssikriisi, sodat Irakissa ja Afganistanissa. Samoin kuin meillä, USA:ssa teollisuuden työpaikat valuvat halpatuotantomaihin.

Voidaan väittää, että eihän vaaleissa ollut mitään vallankumouksen häiväkään. Siellä ei ollut mitään vallankumouksellista tilannetta, siellä ei syntynyt tilannetta työväenluokkaa vastaan kapitalistiluokkaa. Kuitenkin siellä syntyi tilanne suurpääomien politiikan seurausten ja tavallisen pieni- ja keskituloisen työläisen aseman ja etujen välille. USA:n vaaleissa ei ollut esillä voimakkaita työväenjärjestöjä, mutta yksittäisten ihmisten uhrautuvaa talkootyötä sen sijaan runsain mitoin.

Vaalien tulokseen on mahdollista suhtautua kahdella eri tavalla. Voidaan suhtautua ylioptimistisesti ja sanoa, että nyt USA:ssa tapahtuu perinpohjainen demokraattinen käänne i ainakin paluu keynesiläiseen talouspolitiikkaan. Toisaalta voidaan asiaan suhtautua yliskeptisesti ja sanoa, että taas isolla rahalla tehtiin presidentti, eikä mitään muutosta ole luvassakaan. Kansan äänen lukijoista useat ovat tutustuneet marxilaiseen teoriaan historiallisesta materialismista. Siellä puhutaan paljon yhteiskunnallisesta vallankumouksesta. Obaman voitossa ei ole mitään aineksia tällaiseen. Ei voida puhua mistään 8-9 Richterin asteikolla olevasta vallankumouksesta. Meidän tulee kuitenkin kyetä käsittelemään historiallisen materialismin pohjalta myös pienempiä poliittisia järjestyksiä esim. 12-14 Richterin asteikolla, jollainen Obaman voitto epäilemättä oli.

Barack Obamasta emme tiedenneet vielä yhtään mitään noin vuosi sitten. Edelleenkin hän on melko tuntematon tekojensa ja puheidensa puolesta. Hänellä on oma internet-sivustonsa, josta löytyvät hänen puheensa vaalikampanjan aikana. Itse olen väivautunut kääntämään niistä kaksi, toinen 28.8. pidetty, jossa USA:n Demokraattinen puolue vahvisti hänen ehdokkuutensa, toinen hänen puheensa heti vaalien jälkeen voiton varmistuttua. Kyllä hänen puheensa poikkeavat merkittävästi tavanomaisista USA:n presidenttiehdokkaiden puheista. Obaman puheissa käsitellään paljon tavallisten työtätekevien ihmisten arkipäivän huolia kuten työllisyyttä, koulutusta, terveydenhoitoa, sosiaaliturvaa. Yleensä USA:n presidenttiehdokkaat ovat olleet kiinnostuneita vain pääomien voitoista.

Kyynikot ovat esittäneet lukuisia perusteettomia väitteitä Obamasta. Esim. väite, että hän edustaisi suurpääomaa kuin kaikki aikaisemmatkin presidentit ei pidä paikkaansa. Obama on lähtöisin

köyhistä oloista. Hän ei ole mikään kultaalusikka suussa syntynyt poliittinen broileri. Hänen isovanhempansa takasivat hänelle hyvän koulutuksen. Hänestä tuli juristi Harvardin yliopistosta. Hän myös teki oikeaa palkkatyötä toimiessaan opettajana yliopistossa ja tiedekuntansa lehden Harvard Law Review päätoimittajana. Poliittikkaan hän lähti v. 1996 toimittuaan Chicagossa jonkin aikaa köyhien asiaa puolustavissa kirkollisissa järjestöissä.

Hänen ennätysmäinen vaalibudjettinsa ei myöskään ollut suurpääomalta saatua rahaa, vaan rahat koottiin suoraan tavallisilta kansalaisilta internet-sivuita tapah-

Obaman hallituskaavailut eivät suurta muutosta tarjoa- vielä ei ole suuren muutoksen aika

Heti presidentinvaalien jälkeen Obama alkoi koota uutta hallintoaan. Nimityksistä päätellen mitään suurempaa muutosta USA:n politiikkaan ei ole luvassa. Kapitalistit pysyvät tiukasti vallassa aiheuttamastaan sorkusta huolimatta. Tietenkin Obamalla on apunaan liuta talousteoreetikkoja nykyistä taloussorkusta selvittämään. Mitä se kuitenkaan auttaa. On muistettava, että taloustieteiden Nobel-palkinto, joka ei varsinaisesti ole Nobelin peruja, vaan Ruotsin keskuspankin v. 1969 alulle panema palkinto, on jaettu USA:n 12 taloustieteilijälle pitkälti yli 30 kertaa. USA on siis taloustieteiden nobelisteja täynnä! Kuitenkin USA:n talous kyntää nyt yli 50.000 miljardin dollarin veloissa ja kaiken huippuna on USA:n subprime-luottoista alkunsa saanut maailmanlaajuinen talouslääntymä. Eli se näistä 12 taloustieteilijästä, jotka eivät ole halunneet tunnustaa, että Marxin löytämä työn arvokki on kaiken oikean taloustieteen perusta.

Globaalin kriisin puhjettua monet vasemmistolaisetkin arvelivat kapitalismin tulleen tiensä päähän. Muistakamme kuitenkin Leninin ajatus, että muutos syntyy

tuneiden lahjoitusten kautta. Yleinen totuus on, että poliitikot kumartavat niitä tahoja, jotka ovat heille rahaa lahjoittaneet. Yleensä se on yritysmaailma ja suuryritykset. Suomessa se oli viime eduskuntavaaleissa iSuomen-Toivo. Nyt kuntavaaleissa Kokoomus ei saanut rahaa Suomen Toivolta, mutta jostakin sitä rahaa Kokoomuksen sakkiiin kuitenkin tuli kaatamalla. Sen näki Kokoomuksen massiivisesta mainonnasta. Obamalla rahoittajina oli tavallinen kansa ja se on aivan olennainen ero näihin iSuomen Toivoihin nähden.

Voidaan myös väittää, että Obama on aivan samanlainen värillinen hallitsevan luokan lakeija kuin Bushin hallinnossa entinen ulkoministeri Colin Powell tai nykyinen ulkoministeri Condoleezza Rice. Bushin hallituksessa nämä värilliset ministerit olivatkin jonkinlaisia Bushin puudeleita takaamassa, että värillinen väestö tukisi Bushin sotia ja muuta politiikkaa. Obaman asema on aivan toinen. Nyt hän on presidentti eikä tarvitse mitään muita puudeleita kuin korkeintaan muutaman mallittaisen republikaanin omaan hallintoonsa.

Obaman heikkous on, että hän edelleenkin näkee ratkaisuksi teuteutumisen iUSA:n periteisiin arvoihin, demokratiaan, ihmisoikeuksiin ja vapauteen. Nämä ovat tyhjää sanoja, jos niiden takana ei ole mitään konkreettista. Obama on luvannut elvyttää taloutta verohelpotuksilla, jotka suunnataan pienituloisille ja keskiluokalle. Valtion kassaan tulevan loven Obama täyrtäisi kiristämällä suurituloisten verotusta ja etenkin niiden yritysten verotusta, jotka vievät tuotantoaan maasta pois. Jos hän näin tekee, se merkitsisi astumista pääoman varpaille ja olisi todellinen poliittinen muutos USA:ssa. Yksi

asia Obaman puheissa pitää kyseenalaistaa - Obama lupaa palauttaa USA:lle sen hegemonian ja hallitsevan aseman maailmassa. Mihin hittoon me tarvitsemme minkäänlaisia yhden valtion hegemonioita varsinkaan, jos sen arvot pysyvät samoina kuin mitä George W. Bush on meille viimeisen 8-vuoden aikana esitellyt.

Nyt Obama kokoaa uutta hallintonsa ja välttääkseen liikoa vastakkainasetteluja vanhoillisten kanssa hän valitsee henkilökontansa puoluerajoista riippumatta. Se voi olla ainoa mahdollinen vaihtoehto tässä tilanteessa, jossa Obamalle varmasti löytyy ankaria vastustajia etenkin, jos Obama vähänkään onnistuu tavoitteissaan. Uskonolliset äärikonservatiivit ja USA:n kivääriryhdistykset kyllä saavat vettä myllynsä, jos esim. asemäärärahoja aletaan kaventaa tai ottaamaan ihmisiltä pyssyjä pois. USA:ssa on myös pitkät perinteet presidenttien murhaamisesta. Obamalla pitää olla erittäin hyvät turvamiehet, jos hän aikoo esim. muuttaa USA:n politiikkaa Kuuban suhteen paremmaksi.

Todella suuria ongelmia Obamalla on siis edessään. Se on kuin Rubikin kuutio, jonka selvittäminen kokemattomalta tuskien onnistuu ollenkaan, mutta jonka taitava ja kokenut selvittää puolessa minuutissa. Obaman kohdalla jää nähtäväksi saako hän yhdellä tai mahdollisesti kahdella presidenttikaudellaan mitään aikaiseksi, vai jääkö häneltäkin USA:n massiivisten ongelmien Rubikin kuutio ratkaisematta.

tamiseksi. Mutta kyllä nykyinen romahdus osaltaan muokkaa tietoisuutta globaali tasolla.

Ulkoministeriksi Obama nimitti Hillary Clintonin, vaalikampanjan aikaisen vastustajansa. Valtamediat haluavat antaa Hillarystä hyvinkin myönteisen kuvan, hänellä on suhteita ja verkostoja ympäri maailmaa. Kuitenkin hän voi olla ongelma. Hänet tunnetaan mm. hyvin aktiivisena USA:n nykyisen Israel-politiikan kannattajana. Lisäksi hänen möllytyksensä vasiliikampanjan aikana Putinista ei anna kovinkaan hyvää ponnahduslataa USA:n ja Venäjän natalouden kaikkivoipaisuutta. Varmasti Amerikan vaalit olivat muistutus kaikille kapitalisteille kuolevaisuudesta, mutta tuskin Amerikan kansa Obamaa valitessaan ajatteli, että tulee mennä todella syvälle kapitalismin tyimeen. Enemmänkin tässä vaiheessa haettiin paluuta iturvalliseen amerikkalaiseen elämäntapaan. Kapitalismin rakentee kyllä tässä liikahtavat kuten mannerlaatat maanjäristyksessä, mutta edessä on vielä aika, jolloin vastaavassa tilanteessa työansalla on oma organisaatio ja selvä suunnitelma kaiken muut-

USA:n politiikka on siis aivan alkutekijöissään. Nuorella presidentillä on valtava urakka edessään. Jos ja kun ensimmäiset pommit alkavat putoilla syyttömien siviilien niskaan Irakissa tai missä päin tahansa maailmaa Obamankin kortit alkavat olla käytetty.

Yleismaailmallinen kriisi: näkemys Moskovasta

Kuvassa vieraamme Venäjältä viime lokakuussa. He halusivat tutustua Suomen vaaleihin. Vasemmalta Jelenä Skvortsova, Heikki Männikkö, Sergey Skvortsov ja Sergey Pashanin Pietarista.

Jo melkein vuoden päivät maailmalla on riehunut rahaja talouskriisi: pörssissä myllertää, suurimmat korporaatit ilmoittavat joutuneensa konkurssiin, tuotanto supistuu, työttömyys lisääntyy jne. Ja vaikka eräät analytikit ja mm. tämän artikkelin tekijä ovat jo melko pitkään puhuneet sen lähestymisestä, suurimpien länsimaiden hallituksille, kuten tavallisesti, kriisi oli täydellinen yllätys.

Ja muuten se ei voinutkaan olla, koska uusliberaalisen talouden luojat, surullisen kuuluisat Nobel-palkintojen saajat eivät mitään sellaista ennustaneet. Nytkin he mutisevat jotakin diskontokoroista, kertoimista yms., mutta jo nyt on selvää, että kaikki nämä loitsut eivät toimi i tapahtumat kehittyvät aivan toisenlaisen kaavan mukaan.

Jos ennemmin suurpääomalle oli maailmalla olemassa vastapaino Neuvostoliiton ja muiden sosialististen maiden muodossa, niin 1980-luvun lopulla tämä vastapaino valitettavasti hävisi. Mm. vastavallankumous Neuvostoliitossa ja muissa Euroopan

sosialistisissa maissa ja sosialistisen maailmanjärjestelmän tuhoutuminen poistivat viimeisetkin rajoitukset suurimpien kapitalististen maiden deindustrialisoinnissa. Kylmän sodan vuosina esimerkiksi välteltiin strategisia tuotteita tuottavien yritysten siirtämistä pois USA:sta, mutta saavutetun nivoiton jälkeen kävi mahdolliseksi siirtää sellaista tuotantoa johonkin Kiinaan tai Kaakkois-Aasiaan i nyt ei tarvinnut enää pelätä mitään. Tuotantoa siirtyi ikkolumannen maailman maitiin, missä palkat olivat monta kertaa pienemmät, ei ollut ammattiliittoja jne. Tästä huolimatta siellä tuotetut tuotteet olivat tarkoitettuja ivenahoille markkinoille, jotka niihin aikoihin alkoivat supistua.

Tuollon sosialistisen järjestelmän tuhoutumisen jälkeen alkoi pääoman hyökkäys kehittyneiden kapitalististen maiden työtekevien sosiaalisia saavutuksia vastaan. Kansalaisten valtaosan palkkoja ei korotettu, vaan jopa leikattiin. Väestön ostokyky laski ja sen velkaantuneisuus pankeille kasvoi, mikä ennemmin tai myöhemmin piti käydä ilmi.

Talouden realisectorista

rahaa siirrettiin pörssi- ja finanssikeinottelun alalle, yritysten osakkeiden myynti muuttui edullisemmaksi kuin kyseisten yritysten tuottamien tuotteiden myynti. Syntyi täysin absurdi tilanne, kun voiton hankkimiseen ei tarvittu yleensä minkäänlaisia ponnisteluja i niiden, joilla oli rahaa (oletettavasti paljon rahaa), se oli vain sijoitettava johonkin ja sen jälkeen vain yksinkertaisesti eletävä koroilla. Syntyi todellisia kuplia; niin sanottuja derivatiiveja, kun pörssissä myytiin oikeuksia öljyntonin lunastamiseen joskus vuonna 2009. Sellaisilla keinoilla tauti naamioitiin heikentämällä sen oireita ja jopa luomalla taloudellisen kasvun vaikutelmaa. Toinen sellainen kupla syntyi kiinteistön alalla, jolla yleisesti ottaen ei ole muutenkaan mitään erityistä tekemistä talouden realisectorin kanssa.

Mutta miksi pankit käyttäytyivät niin leväperäisesti, kun leväperäisyys ei ole koskaan ollut niille luonteenaomaista? Näin tapahtui siksi, että kiinteistöhinnat kasvoivat vakaasti eikä kenellekään pätkähtänyt päähän, että ne saatavat joskus romahtaa. Tästä huolimatta kaikki finanssipyramidit

joskus romahtavat ja tämäkään tapaus ei muodostunut poikkeukselliseksi. Eräänä kauniina päivänä koitti tilanne, kun osa lainanottajista ei pystynyt enää maksamaan edes ottamiensa lainojen korkoja, kiinteistöjen hinnat alkoivat laskea (valellisilta pois otettuja asuntoja kukaan ei ostanut) ja silloin alkoi ilmestyä vaikeuksia finanssikorporaatioille ja pankeille. Vaikeudet kasvoivat lumivyöryn tavoin, koska kaikki kyseiset laitokset olivat ottaneet lainoja toisiltaan. Kohta vaikeudet siirtyivät myös talouden realisectorin puolelle i yritykset pyytivät kilpaa apua valtiolta. Esimerkiksi hiljattain ilmoitettiin amerikkalaisen autokennusteollisuuden valtiollisesta pelastusohjelmasta.

Muutama sana dollarin kurssista. Eräät ihmiset eivät voi mitenkään tajuta, miksi USA:n vakavien talousongelmien oloissa dollarin kurssi jatkaa kasvuaan ja eräät ihmiset jopa näkevät tässä pohjois-amerikkalaisten magnaatin eräänlaisen paholaisen suunnitelman. Todellisuudessa USA:n poliitikasta vastaavat ihmiset tuskinpa kykenevät tänään toteuttamaan jotain määrätietoista strategiaa ja näin ollen kehitys jatkuu omalla painolla. Taloutta on yleensä hyvin vaikeata junailla ja erityisesti kriisien aikana, talouden objektiiviset lainmukaisuudet rai-vaavat itselleen tietä vastoin erilaisten keinottelijoiden toimia ja vastoin hallinnollista painostusta. Aivan sama tilanne pätee myös dollarin kurssin suhteen. Yleisesti ottaen kansallisen valuutan kurssin vaikuttavat erinäiset tekijät, mm. keinottelu ja hallinnollinen painostus (kuten nykyään Venäjällä), mutta määräävä osuus kuuluu kuitenkin eri valuuttojen ostovoiman keskinäisyydelle. Se on laskelmien lähtöpiste, jolle pohjautuvat konkreettiset luvut. Jos esimerkiksi dollarin kurssin suhde euroon on enemmän tai vähemmän realistinen, niin silloin sillä määrällä dollareita, joita me saamme valuutanvaihtopisteessä tietyistä määrästä euroja, me voimme ostaa yhtä paljon tavaroita kuin vastaavilla euroilla. Niinpä öljykauppaa mail-

man markkinoilla käydään perinteellisesti dollareilla, ja jos öljyn hinta nousee, niin silloin dollarin ostovoima heikkenee, mikä johtaa vastaavasti sen kurssin laskuun. Jos öljyn hinta laskee, niin silloin dollarin kurssi kasvaa, kuten se on myös tapahtunut viime kuukausien aikana. Jos viime kesänä öljyä öljybarreli maksoi 150 US-dollaria, niin nykyään tällä rahalla voi ostaa jo kolme barrellia öljyä i dollarista on tullut arvokkaampi, mikä heijastuu luonnollisesti myös sen kurssissa.

Mitä tulee taas rahallisiin avustuksiin, niin ne tuottavat vain lyhytaikaista tulosta, koska itse kriisi on syntynyt katteettoman rahan liiallisesta määrästä ja näin ollen rahan määrän yksinkertainen lisääminen ei tilannetta muuta. Ulospääsy kriisistä muodostuu pitkäaikaiseksi ja vaikeaksi. Tuollon on ymmärrettävä, että kriisi ei tärkötä pelkästään sosiaalista jännitystä, poliittista epävakaisuutta ja joukkomittaista tyytymättömyyttä. Se on samalla myös kapitalistisen talouden rakennemuutoksen mekanismi.

Historian uudessa vaiheessa se tulee tarkoittamaan yhteiskunnallisessa tulonjaossa mm. työväenluokan osuuden kasvua, josta on tulossa vuoroastentist ämmättäitoisempi. Myös luokkataistelu voimistuu, koska työväenluokka joutuu taistelemaan paljon sosiaalisten takeiden puolesta. Kaikki tämä yhdistettynä kasvavaan kiinnostukseen Marxia ja hänen oppiaan kohtaan tulee avaamaan uusia mahdollisuuksia vasemmistovirtoille sekä lähitulevaisuudessa että suoraan nyt, kun kriisi pakottaa ihmisiä miettimään uudella tavalla useita asioita. Maailma muuttuu ja me, kommunistit, emme saa jäädä jälkeen elämän kehityksestä.

Artikkeli julkaistu lyhennettynä. Kokonaisuudessaan se löytyy osoitteesta: <http://www.euvkr.com/erityis.html>.

**Sergei Skvortsov,
NKP:n KK:n ensimmäinen
sihteeri**

Kädet irti Venezuelasta

PEN (Kansainvälinen kirjailijoiden sananvapausjärjestö) julistaa puolustavansa ajatusten esteettöntä kulkua kansalaisten sekä eri kansakuntien kesken. Sen jäsenet sitoutuvat vastustamaan kaikkea ilmaisun vapauden tukahduttamista omassa maassaan ja yhteiskunnassaan.

Käsittääksemme PENin tehtävänä on toimia sananvapauden vaalijana eikä sen tukahduttajana kuten järjestön puheenjohtaja Jukka Mallinen näyttää toimivan.

Suomessa asuvan maahanmuuttajaruonilija Roxana Crisologon esittämisen esteäminen Itsenäisyyspäivänä 2008 Kilan, Suomen PENin ja Sadankomitean tilaisuudessa osoittaa eriskummallisia piirteitä Jukka Mallisen ilmaisunvapauskäsityksestä.

PENin puheenjohtaja ja yhden miehen totuuskomissio Jukka

Mallinen julistaa tällä syrjivällä toimenpiteellään Jukka Mallisen asiantuntemuksen Latinalaisesta Amerikasta paremmaksi ja syvemmäksi kuin perulaisen maahanmuuttajaruonilijan, joka on elänyt suurimman osan elämästään Etelä-Amerikan mantereella.

Jukka Mallisen käsitykset asettavat kansainvälisen Hands off Venezuela liikkeeseen outoon valoon, joka sokaisee ällikällä jopa Hands off Venezuela i Finland ry:n hallituksen jäsenet. Mihin sananvapautta loukkaavaan tekoon Venezuelan bolivaarinen tasavalta on syyllistynyt kansallistaessaan maansa öljyvarat ja ohjatesaan niistä kertyvät varat venezuelalaisten sosiaali- ja terveydenhuoltoon sekä valtaväestön koulutukseen?

PENin johtokunnan jäsen Jukka Koskelainen vastaa PENin kotisivuilla Hands off Venezuelaa koskien seuraavasti: äKoska kyseessä

on hallitus, joka on rajoittanut voimakkaasti sananvapautta ja antanut erityistukensa maille, joissa sitä erityisen brutaalisti on tukahduttettu (Valko-Venäjä, Iran, Libya, Kuuba, Venäjä), ei suhde tähän järjestöön voi olla vaikuttamatta siihen, miten itse arvioin tällaiseen toimintaan osallistuvaa henkilöä PENin jäsenenä ja edustajana.

Jukka Koskelainen ei mahda tietää, että valtaosa Venezuelan tiedotusvälineistä on edelleen yksityisessä omistuksessa. Ne eivät suhtaudu suinkaan myönteisesti Chávezin jo vuodesta 1998 jatkuneeseen kansanvaltaiseen hallintoon. Ilmeisesti Koskelainen ei myöskään tiedä, että Venezuelassa kansalaiset ovat valinneet presidentti Chávezin tehtävänsä jo useamman kerran vapaisissa vaaleissa ylivoimaisella äänen enemmistöllä. Chávez on voittanut näin kerta toisensa jälkeen maan opposition asettamat ehdokkaat.

Roxana Crisologon mahdolliset jäsenyydet laillissa ihmisoikeuksia kunnioittavissa järjestöissä kuuluvat hänen ihmisoikeuksiansa Onko Mallisen tavoitteena rajoittaa Roxana Crisologon ja muiden PENilaisten mielipiteenvapautta? Milloin Kansainvälisen kirjailijoiden sananvapausjärjestön PENin Suomen osasto irtisanoos suhteensa Suomen valtion kanssa veljeileviin kirjailijoihin? Suomihän osallistuu sotilasliitto NATO:n johtamiin, verisiin kriisinhallintatehtäviin Afganistanissa?

Hands off Venezuela i Finland ry. on Venezuelan bolivaarista vallankumousta ja Latinalaisen Amerikan yhteiskunnallista oikeudenmukaisuuden edistymistä tukevien yksityisten henkilöiden ja järjestöjen muodostama solidaarisuusjärjestö. Sen tarkoituksena on edistää oikean tiedon levittämistä Hugo Chávezin johtamasta bolivaarisesta vallankumouksesta ja

Venezuelan yhteiskunnallisesta kehityksestä sekä osoittaa solidarisuutta Venezuelan kansalle ja puolustaa aatteellisesti sen suorittaman vallankumouksen saavutuksia. Kannatamme Venezuelan itsenäisyyttä, emmekä hyväksy ulkopuolisten valtioiden sekaantumista itsenäisen demokraattisen valtion asioihin. Sananvapaus koskee myös meitä ilman suodattavia totuuskomissioita. Meillä on oikeus esittää sekä yksityisesti että julkisesti mielipiteitämme.

Hand off Venezuela i Finland tuomitsee PENin puheenjohtajan Jukka Mallisen sananvapautta häpäisevät toimet ruonilija Roxana Crisologoa kohtaan.

**Hands off Venezuela i
Finland ry.
18.11.2008**

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Näin murskataan ammattiyhdistysliike

Näin otsikoi Ruotsin Kunnan-työntekijäin liiton lehti *ÄKommu-nalarbetaren* numerossaan 20. marraskuuta 2008. Silloin oli jo tiedossa, että SDP:n oikeistojohto tulisi valtiopäivillä tukemaan Lissabonin sopimusta. Kunnan-työntekijäin lehti antoi tilaa mm. professori Sören Wibelle, joka vaati Lissabonin sopimuksen jäädyttämistä kunnes ammattijärjestöjen yleissopimukset on turvattu.

Yleensä uutiset kertovat niukasti taustoista. Tässäkin tapauksessa liettualainen reppufirma meni konkurssiin Rakennusliiton saarron ansiosta. Kuitenkin Ruotsin työnantajain keskusliitto rahoitti oikeudenkäynnin EY- tuomioistuimessa Luxemburgissa.

Kunnantyöntekijäin liiton lehti haastatteli yllämainitussa numerossa ruotsalaista EY-tuomioistuimen tuomaria Pernilla Lindhiä. Lindh kertoo haastattelussa, että hän on istunut tuomioistuimessa 13 vuotta.

Hän kertoo, että EY-tuomioistuimen 27 tuomarin, suomalainen Virpi Tilli mukaan lukien, päätökset ovat poliittisia, eikä kuten mm. Ruotsin ammattiliis keskusjärjestön puheenjohtaja Wanja Lundin-Wedin väittää, että kyseessä olisi ilkeiden tuomareiden päähänpisto. Lissabonin-sopimus ei tule siis vahvistamaan ammattiyhdistys

liikkeen asemaa työmarkkinoilla. Lissabonin sopimus ajaa yli Ruotsin hallituksen ja valtiopäivät. EY-tuomioistuimessa katsotaan työvoiman vapaan liikkuvuuden yli rajojen tärkeämmäksi kuin kansalliset yleissopimukset.

Lindh kertoo lukuista ennakkotapauksista. SDP Ruotsissa lähtee EU-vaaleihin tunnuksin, että he turvaavat sopimusoikeudet, joka on siis tuomari Lindhin mukaan mahdottomuus. Varmemmaksi vakuudeksi puolue nimesi jo ehdokkaitaan EU-vaaleihin. Siellä ykköspaikalla komeilee takinkääntäjä Marita Ulvskog, joka vanhana maalaisena haki vihreää oksaa SDP:stä. Hän vastusti EU:ta, mutta kun se ei johtanut eteenpäin, hän erikoistui kommunistien solvaukseen ja nimettiin SDP:n puoluesihteeriksi. Kun homma ei hoitunut, niin nyt hänelle kaavailaan suojatöyppäpaikkaa EU:ssa.

Ruotsin ammatillinen keskusjärjestö piti 18. marraskuuta, siis pari päivää ennen valtiopäivien päätöstä Lissabonin sopimuksesta valtiopäivätalon edessä Myntorgetilla mielenosoituksen. Sitä ei juuri mainostettu, eikä käsitelty työpaikoilla. Paikalle saapui myös muutamia Lissabonin-sopimuksen vastustajia banderolleineen, mutta kukaan tunnettu, totuuden puhujille ei anneta yösijää. Paikalle saapui

vain noin 500 ihmistä ja ainoana puhujana esiintyi Wanja Lundin-Wedin, joka nalkutti Ruotsin porvarillista äityväenhallitusta vastaan, vastoin parempaa tietoa, sillä EU:ssa ei voi ajaa työväen poliittikkaa.

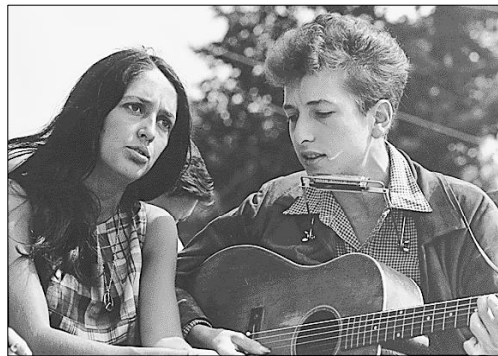
Valtiopäiväkäsitellessä, joka oli 20. marraskuuta, päätettiin hyväksyä sopimus äänin 243 vastaan 39 ja tyhjää äänesti 13. Ilmeisesti asia olisi voitu lain mukaan jättää lepäämään, jos 48 edustajaa olisi vaatinut sitä määrävähemmistöllä. Siis tyhjää äänestäneet hyväksyivät kansa pettämisen.

Asia sai aika vähän julkisuutta. Aftonbladetin kolumnisti Olle Svennin totesi, että asia valtiopäivillä meni läpihuutojuttuna ja merkittiin vain kuultuna. Hän, samoin kuin Lindh totesivat, että päätös oli murskaus ruotsalaiselle ammattiyhdistysliikkeelle.

Dagens Nyheter haastatteli Ruotsin EU-ministeriä Cecilia Malmströmiä. Ministerillä ei ollut käsitystä Lissabonin sopimuksen toteutuksesta. Siis jos Ruotsin kansa saisi vallan joskus, niin ministeriä ei voitaisi syyttää valtiopetoksesta, koska hän ei tekoa tehdessä ymmärtänyt seuraamuksia.

Wäinö Pietikäinen

Working class' Hero

Joan Baez ja Bob Dylan lauloivat 1960-luvun poliittisessa lauluilikkeessä myös Joe Hillistä.

Joe Hill syntyi suomalaisen siirtolaisperheen poikana Gävlessä 1879 nimellä Joel Hägglund. Värmlandin kautta hän muutti Yhdysvaltoihin 1902, jossa hänet teloitettiin 1915 apumalla kiistanalaisen oikeudenkäynnin jälkeen.

Hillistä ja tämän vaikutuksesta omaan laulutekijän uraansa 1960-luvun alussa kirjoittaa Bob Dylan muistelmissaan 2004: *ÄNäin kuullut mm. Joan Baezin esittämänä kappaleen ÄI Dreamed I Saw Joe Hill last night alive as You or ÄI. Tämä oli maahanmuuttaja, joka taisteli Meksikon sodassa. Vietti niukkaa ja karua elämää, organisoi Lännessä ay-liikkeen vuoden 1910 paikkeilla ja oli messiaaninen hahmo, joka halusi hävittää kapitalistisen palkkajärjestelmän - mekaanikko, muusikko ja runoilija... En itse säveltänyt laulua Joe Hillille, mutta jos kukaan pystyi toimimaan laulun innoittajana, niin hän, Joen silmissä loisti valo. ÄI They killed a man, but I never died, said heö laulaa Joan Baez.*

Omassa laulussaan *ÄPie in the Sky* Hill teki tunnetuksi käsitteen *Äpiirakka taivaassa*, joka viittaa poliittista konservatismia edustavien kehoitukseen tähdittää tuonpuoleisen elämän palkkioihin sen sijaan, että pyritäisiin kohen-tamaan elinoloja jo maan päällä. *ÄHän oli oman idolini Woody Guthrien edelläkävijä*, sanoo Dylan.

Hillin elämäntarinana on raskas ja väkevä. Hän organisoi Kansainväistä teollisuustyöläisten liittoa

(Industrial Workers of the World), Yhdysvaltain työväenluokan taistelevaa siipeä. Hänet tunsivat työläiset kautta maan San Diegosta Maineeseen - mainarit, lihanleikkaajat, kylttimeaalarit, sepät, rapparit ja putkimiehet ja terästyöläiset - keitä hyvänsä he olivatkaan. Joe yhdisti heidät ja taisteli heidän oikeuksiansa puolesta.

Joe Hilliä vihaaville poliitikoille ja teollisuusjohtajille hän oli kuitenkin parantumaton heidän hallitsemansa yhteiskuntajärjestyksen vihollinen. He olivat odottaneet vuosikausia tilaisuutta päästä hänestä eroon. Tekaista syy saatiin aikaiseksi Utahin osavaltiossa.

Hillin puolesta järjestettiin mielenosoitusmarssoja ja kokouksia, jotka täyttivät maan kaikkien suurkaupunkien kadut - Clevelandissa, Indianapolissa, St. Louisissa, Brooklynissa, Detroitissa ja niin edelleen - kaikkialla missä oli työläisiä ja ammattiliittoja. Se osoittaa miten tunnettu ja rakastettu hän oli. Jopa presidentti Woodrow Wilson yritti saada viranomaiset käsittelemään tapauksa uudestaan, mutta turhaan.

ÄScatter my Ashes anplace but Utahö (Sirotelkaa tuhkanni minne tahansa muualle mutta ei Utahin) ajatteli Dylan laulussa nimeksi. Lopulta jäi ÄLong Black Veilö (Pitkä musta huntu), joka hänen mielestään vaikutti Joe Hillin itsensä kirjoittamalta.

Ari Kukkonen

Kansojen välinen ystävyys

Nykyisinä levottomina maailman-aiokina luulisi kaikilla olevan suuri tarve edistääkansojen välistä ystävyvyyttä ja toisten ymmärtämistä. Suomen televisio uutis-lähetyksissään osallistuu ymmärtämisen hämärtämiseen ahkerasti, miltei uutis-lähetyksestä toiseen. Yhtenä esimerkkinä monista pidän kolmosen iltauutis-lähetystä 7.10. Uutisten lukijan mukaan ulkoministeri Subb menee tapaamaan Valko-Venäjän hirmuhallitsijaa ja diktaattoria. Haa on sulkeutunut ja siellä on jopa kuolemantuomio käytössä.

Onkohan kolmosen uutistoimitajilla tiedossa Yhdysvalloissakin

olevan kuolemantuomio ahkerassa käytössä. Siellä on lisäksi kuolemantuomio eräänlainen kidutusmalli, ensin kuolemansellissä 15 - 20 vuotta, hiljakkoin teloitettu vietti jopa 22 vuotta kuolemansellissä. Myös väitteet Venäjän ja Valko-Venäjän tulehtuneista suhteista voidaan laittaa kolmosen uutistoimitajien mielikuvituspiikkiin. Mailla on keskenään valtioliitto ja kaupankäynti lisääntynyt jatkuvasti.

Ulkoministeri Stubbin vierailusta oli sentään jotain hyötyäkin. Presidentti Lukashenko yllättyi, kun heillä on kuulema ongelma ETY-järjestön kanssa. Valko-Venäjän vaalit kun eivät sittenkään olleet

vapaat, tulos kun oli väärä. Se on ongelma Suomenkin vaaleissa, kansa saattaa äänestää väärin.

Valko-Venäjän ja Venäjän ystävyys sementoitui jo toisen maailmansodan aikana taistelussa Natsi-Saksaa vastaan. Valko-Venäjällä ei natsi-Saksan apureista tehdä sanka-reita kuten Ukrainassa ja Virossa. Siinä lieene yksi syy Suomen television toimittajien Valko-Venäjä vihaan. Tosin tuosta vihasta saavat osansa myös Kuuba, Iran, Syyria ja Pohjois-Korea. Se on suomalaista sananvapautta.

Reino Welling
Jämsänkoski

Joulun tuoksua

Ajellessani pientä, kapeaa kylätietä syksyisessä hämäläis-satakuntalaisessa maisemassa, täytyy äkkiä väistää kovalla vauhdilla lähestyvää sianlantaliettä kuljettavaa traktoria. Urakka ei saa kusta. Maatilat vuokraavat nykyään pelloja isolta alueelta ja sikatilan omistajalla riittää kilometrejä, kun hän tyhjentää pelloilleen valtavat lietelantasaailionsa.

Döfis eli sianpaskan haju on tyrmäävä eikä sitä pääsee pakoon mihinkään.

Päästyäni perille ystäni pientilalle, kuulenkin elävää kansanperinnettä sikataloudesta.

Naapurinmies oli levittänyt sianpaskan pelloilleensa joulun aartuvikoilla ja todennut, että haju on tervuttava sortia. Hän oli pelloin laidalta hakenut jouluksi, jossa lietteen haju oli pinttynyt. Huomasivat asian vasta, kun sulanut kuusi lemusi koko joulun pyhät sisällä tuvassa. Hajun puolesta oli

sama, oltpa pirtissä, lätiässä tai pellen reunalla.

No senhän vielä maatalousyritystä sieti, kun oli kysymys elannosta. Haiseehan se sellu-tehdaskin mutta Valkeakoskellakin sanottiin vaan, että *Ähara se on kun haiseeö.*

Nyt on kuulemma maalla pienellä muutunut taas entistä kovemmat ajat. Lihanostajat eivät enää viitsi hakea pientiloilta muutamia harvoja sikoja, joita on pakko kasvattaa ylisuuriksi. Naudanlihan hinta on niin pieni, ettei kasvatus kannata.

Irlannista ja muista EU-maista tuodaan halvalla jäteöljyllä ja gemo-rehulla syötettyä lihaa.

ÄRaha ei haiseö on siis muutunut niin, että rahaa ei enää pientilalliselä tule mutta muistoksi entisestä joulukuuset haisevat sianpaskalle edelleen, kiitos jättiläis-sikaloiden.

AN

Onni on asua
metsän reunassa.

Metsä on tuuhea
ystävä.

Ajattele miten
valo osuu puiden
lomitse

sammalmattoon.
Sammal on metsän
varpaat.

Muutama
askel
ja olet

tiaisten kokouksessa.

Tauno Pirttilä
Venäjänkangas

Tukea Kansan äänelle

Kalevi Wahrman 20,00, Hannu Kautto 60,00 e, Juha Kieksi 30,00 e, Lamo Lehtola 10,00 e, Heikki Männikkö 52,00 e, Reijo Katajaranta 40,00 e, Eira Kärki 20,00 e, Esko Auervuolle 15,00 e, Paavo Heikkinen 12,00 e, Tarja Männikkö 10,00 e, Paavo Junttila 50,00 e, Seppo Sipilä 5,00 e, Jouko Nevalainen 100,00 e, Esko Koivisto 5,00 e, Vuokko Kangas 48,00 e, Jaakko Muilu 1,00 e, Janne Rahikainen 3e ja Haagan flikka 14,00 e.

OKO 554114-227966

Johan Bäckman ja pronssisoturi

Valtiotieteiden tohtori Johan Bäckman (s.1971) on uskaltautunut sohausmaahan ampiaispesää kirjoittamalla kirjan Eestin venäläisiin kohdistuvasta vainosta. Kun Eestistä saa Suomessa kirjoittaa vain yhdellä tavalla, on ymmärrettävää etteivät oikeistopiritt esim. PEN-järjestössä pompi ilosta. Lukuelämyksenä kirja on positiivinen siitä puolesta Eestin politiikkaa, josta Suomessa ei mielellään puhuta.

Eestillä on ongelma. Eikä se ongelma ole itse venäläiset, vaan se että venäläiset kieltäytyvät luopumasta venäläisyydestään eivätkä suostu jättämään maata jota he ovat asuttaneet lapsuudestaan tai syntymästään lähtien.

Eesti oli tehnyt sopimuksen Venäjän kanssa siitä että Eestin venäläiset voivat itse valita kansalaisuutensa. Mutta kuinka ollakaan, sen sijaan että Eesti olisi täyttänyt lupauksensa, päätti se alistaa venäläiset nk kansalaisuustesteihin joissa pyritään vain nöyryyttämään heitä. Erityisesti sotilaseläkeläisiä pyritään painostamaan Eestistä poistumiseen telkeämällä heidät Kansallisuusviraston ylläpitämiin keskitysleireihin. Kiellopoliisin tarkoitus ei ole tarkistaa osaavatko venäläiset (varsinkin ne joilla on työpaikka) riittävästi eestiä, vaan tarkistaa etteivät venäläiset puhu venäjää. Kansalaisuuden puuttuminen varmistaa, ettei puolella miljoonalla ihmisellä ole mitään mahdollisuutta vaikuttaa poliittisiin asioihin ja luonnollisesti nämä ihmiset ovat huonommassa asemassa palkkauksenkin suhteen. Sodan jälkeen Eestin ortodoksinen kirkko oli luikerrellut Ruotsiin, jossa se säilyi pöytälaatikkokirkkona aina NL:n hajoamiseen asti. Tuolloin se rekisteröityi ja Eestin varsinainen ortodoksinen kirkon omaisuus siirrettiin pöytälaatikkokirkolle. Arkkipiispa Johannes julistettiin Eestin metropolitaksi ja sisäministeriön kirkkopoliisi Heljas yritti ostaa venäläisten sielut pöytälaatikkokirkolle. Eestin harmiksi venäläiset kuitenkin kieltäytyivät vaihtamasta kirkkoa. Venäläisten vaino Eestissä on siis institutionalisoitunut, mutta Eestin hakiessa EU:n jäsenyyttä olisi EU voinut vaikuttaa Eestin hallituksen harrastamaan venäläisten vainoamiseen. Valitettavasti Bäckman ei lähde edes spekuloida, miksi EU ei vaatinut vainon lopettamista jäsenyyden ehtona.

Koska aikuiset ja eläkeläiset

omasivat jotain menetettävää, on ymmärrettävää, että kansannousun suorittivat nuoret, joilla ei ollut mitään menetettävää. Mutta jo edellä sanottua näkee myös sen, ettei kansannousua tarvinnut provosoida Venäjältä.

Valitettavasti Bäckman ei käy lävitse sitä lyhyttä episodista ennen armeijan äärioologisia kaivauksia, jolloin presidentti Ilves joutui jäädyttämään päätöksen patsaan poistamisesta. Kansannousun aikana alkoi nuorten venäläisten koululaisten itsetunto kohota Eestin hallitukselle hälyttäviin suhteisiin. Eestin hallituksen vastaus oli julma ja bruttaali: koululaisen Mark Sirykin pidättäminen ja venäjänkielillä kouluilla Eestin virallisen propagandan äänestämisen miehityksestä luottaminen opettajilla. Loppuputolus oli kuitenkin venäläisten koululaisten vieraantuminen eestiläisistä opettajistaan.

Eestin hallituksen aloitettua sotansa kansaansa vastaan, päättivät venäläiset Venäjällä siihen vastata.

Putin nuorten järjestön Nashin mellastaminen Eestin lähetystön edustalla, EU:n komission edustalla Sirykin vapauttamisvaatimukset, Eestin tietoverkkojen tukkiminen ja vartiosotilaan haamujen lähettäminen saattoi saada apua Venäjältä, mutta se että miljoonat venäläiset nuoret halusivat osoittaa mieltään Eestin mielivaltaisuuksia vastaan alkaa puhua siitä niin lännen peräänkuuluttamasta kansalaisaktiivisuuden esiintulosta (länsi tuskin kuitenkaan toivoi sen ilmestymistä tuossa muodossa). Myös Venäjä puuttui tilanteeseen katkaisemalla läpikulukuliikenteen Eestin läpi normaaleiden mielenilmaustensa lisäksi. Eesti oli käyttänyt 250 000 euroa patsaan siirtämiseen, mutta kärsi sen lisäksi 72 miljoonan dollarin tappiot läpikulukuliikenteen katkaisemisesta.

Kirjan toinen puoli käsittelee Eestin fasismien esiintymistä sodan aikana, missä käsitellään ennen kaikkea juutalaisten kansanmurhaa. Ongelma tulee siinä vastaan, että jos korostetaan vain juutalaisten kansanmurhaa, unohtetaan se, että natsien tarkoituksena oli tuhota myös bolševismi. On arvioitu että saksalaiset tuhosivat 27-30 miljoonaa neuvostokansalaista ja jos siitä vähennetään 8 miljoonaa kaatunutta puna-armeijalaista niin natsit ja heidän kätyrinsä murhasivat vähintään 20 miljoonaa naista, lasta ja vanhusta, eikä samanlaista yhteiskunnan tietoista hävittämistä, juutalaisten ohella, tiedetä saksalaisten suorittaneen muualla Euroopassa.

Bäckman tekee kirjassaan voimakkaan rinnastuksen suomalaisen fasismiin. Samankaltaisuus Itä-Karjalan ja sotavankien kansanmurhaan on kieltämättä suuri, mutta sillä ei varsinaisesti ole samanlaista vaikutusta eestiläiseen kansanmurhaan kuin suomalaisten valheellisella radiopropagandalla.

Ville Rahikainen

SFT toimii

SFT:n perinteinen kukkien lasku Punaisten muistomerkille, sekä Viime sodassa teloitettujen muistomerkille Malmilla. Kokoonnumme hautausmaahan pääportilla la 24.01.2009 klo 11.00. Puhuu Juhon Haavisto. Järjestöliput mukaan.

SFT laskee kukat Punaisten valtakunnalliselle muistomerkille Eläintarhassa ti 27.01.09 klo 17.30. Puhuu SFT:n puheenjohtaja Timo Kangasmaa. Järjestöliput mukaan.

□ □ □

Helsingin Työväen Vappumarssiyhdistyksen kokous tiistaina 13.1.09 klo 18.00 Timpurien kerholla, Mäkeläntie 8.

Tervetuloa.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman toimikunnan laajennettu kokous pidetään keskiviikkona 28.1.2009 Hermannin kerholla os. Hämeentie 67 alk. klo 18.00 Kokouksessa käsitellään mm. seuraavia asioita: Alkuvuoden toiminta, valmistautuminen yhdistyksemme osalta STP:n kevätseminaariin, EU-vaaleihin sekä Vappujuhlaan. Arvioimme myös seuraavaa Kansan ääni-lehteä.

Tervetuloa

Suosittellemme kotisivuja...

<http://personal.inet.fi/koti/matti.laitinen/matti.html>
<http://www.kolumbus.fi/r.katajaranta/>
<http://www.vunet.org/>
<http://www.punavihrea.info/>

...ja blogveja

<http://masanlaari.blogspot.com/>
<http://korpikommari.blogspot.com/>

Suomen Työväenpuolue STP

Os. PL 780, 00101 Helsinki
www.tyovaenpuolue.org/
sähköposti: tyovaenpuolue@suomi24.fi
Sampo 800017-70626472

Vapaa Sana

STP:n verkkojulkaisu
<http://suomentyovaenpuolue.blogspot.com/>

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
<http://kommunistienliitto.tk/>
S-pankki 393900-30975809

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Lomaa, fax (02) 762 2444
<http://juche.vunet.org/>
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielistä aineistoa korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM
lkuna todelliseen maailmaan
www.kominf.pp.fi

Maksuton internet-uutispalvelu. Liity maksuttomille postityöstöille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.

PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

Tapahtumia

Kansan äänen järjestöjen, STP:n ja Hermannin naisten puurojuhla

Perinteinen työkansan puurojuhla järjestetään Hermannin kerholla, Hämeentie 67. maanantaina 29.12.08 alk. klo 18.00.

Tilaisuudessa tervehdyssanat esittää **Juhani Valo**. Puuronäytöksen, kahvin sekä glögiuoman lomassa puoropuheen pitää **Timo Kangasmaa**. Muusta ohjelmasta vastaavat **Berta ja Konnakööri**, sekä **Heikki Männikkö** ja **Juhani Tanski** yllätysohjelmillaan.

Mukana STP:n asettamia EU:n parlamenttivaaliehdokkaita. **Kahvitarjoilu. Tervetuloa kaikki paikalle.**

VALTTERILLE

Kirpputori pidetään keuhällä 2009. Tarkempi ajankohta ei ole vielä tiedossa. Toivomme kirpputorille tavaralahjoituksia Kansan äänen ystävilta ja järjestötovereilta. Tarvitsemme uutta hyväkuntoista tavaraa. Tavarat tulee olla puhdasta ja ehjää Talouden pienkoneet, astiat, radiot, kamerat, kahvinkoneet yms. menevät hyvin kaupaksi. Jos sinulla on liikaa käyttökelpoista tavaraa, lahjoita se kirpputorillemme lahjoituksista pyydämme ottamaan etukäteen yhteyttä joko Tarja Männikköön p. 050 432 0777 tai Esko Auervuolteen p. 040-707 3576 tai tavarat voi tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta Olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30 ja sunnuntaina klo 8.30.

Ystävät ja toverit toivomme teidän kaikkien tukea tavaralahjoituksina kirpputorillemme. Tulot käytämme Kansan äänen julkaisemiseen.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin tukeneet toimintaamme.

terveisin Riitta ja Tarja

Kansan ääni

Helsingin Lahiradiossa 100,3 MHz

Keskiviikkona
- 07.01.2009
- 04.02.2009
klo 19.00-19.30

SFT Lahiradiossa 100,3 MHz

jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona
klo 20.00 -20.30.

JULKAISIJAT:

Suomen Työväenpuolue STP
 EU:n Vastainen Kansanrintama ry, Kommunistien Liitto ry ja Sodan- ja Fasisminvastainen Työ ry

POSTIOSOITE:

PL 780, 00101 Helsinki

PUHELIN:

040-5643205 ja
 050-5884159

PÄÄTOIMITTAJA:

Reijo Katajaranta

ILMOITUSHINNAT:

Järjestöt: 050 e/pmm
 Muut 1e/pmm

Tili:

OKO 554114-227966

PAINOPAIKKA:

Karprint Oy

Nato:n jäsenenä syylistymme kansanmurhiin

Kuva Kiasman aukion tilaisuudesta 6.12.08, puhumassa Pekka Tiainen

I t s e n ä i s y s p ä i v ä n ä 6.12.2008 järjesti STP Kiasman aukiolla Helsingissä Hyde park- luonteisen maamme Nato- jäsenyyteen liittyvän keskustelutilaisuuden. Viesti oli hyvin selkeä: lähivuosien tärkein tehtävä on torjua lopullisesti maamme Nato- jäsenyys.

Avauspuheenvuorossaan Heikki Männikkö totesi, että talouskriisin ohella meillä on turvallisuuspoliittinen kriisi. **ñKansan enemmistö vastustaa Nato- jäsenyyttä.** Jostain on käynyt käsky, kun eliitti tästä piittaamatta tekee töitä Naton puolesta. Suomea pidetään Naton piirissä isona ñkantonan kassessa, koska meillä on Venäjän kanssa yhteinen pitkä maaraja ja vuosisatojen yhteistyö. Tästä syystä haettiin Ahtisaari tekemään omaa Nato-vyörytystään. Tästähän Nobel-palkinnossa oli kyse. Nato-jäsenyys merkitsi sitä, että Naton joukkoja ja tukikohtia sijoitettaisiin Suomeen ja konfliktin sattuessa ne olisivat sotilaallisten iskujen kohteina. Kyse on suuresta asiasta. Sotilaiden ja eliitin Nato-jäsenyyttä koskevat suunnitelmat liittyvät todellisiin sotilaspoliittisiin laskelmiin, jossa varaudutaan konfliktiin Naton ja Venäjän välillä. Naton torjuminen on lähivuosien tärkeimpiä tavoitteitamme

Suomen tulee pysyä mahdollisimman kaukana Natosta, totesi Reijo Katajaranta. **ñAhtisaaren Nobel palkinto on yritys kammata Suomea Natoon.** Väitetään Naton muuttuneen, että se olisiikin enemmän rauhanturvaja kuin sotilasliitto. Nato palvelee edelleenkin imperialistisia, etenkin USA:n etujen mukaisia tavoitteita. Miksi Nato haluaa jäsenikseen Georgian ja Ukrainan. Siksi, että kysymyksessä ovat öljyn ja maakaasun saatavuuden kannalta tärkeät alueet. Eli ristiriidan ainekset on jo valmiiksi kylvetty. Venäjä ja Nato ovat toisilleen luontaisia vihollisia.

Toinen perustelumalli Natolle on terrorismin vastainen sota, mutta siihen ei tarvita 200.000 sotilasta eikä tuhatta pommikonetta. Jos Suomi liittyisi Natoon, siitä tulisi mahdollisen Venäjän ja Naton sodan tärkeimpiä taistelualueita. Meillä on yhteistä rajaa Venäjän kanssa 1300 km, enemmän kuin millään nykyisellä Nato-maalla.

Minulle Uncle-Sam, viralliselta nimeltään NATO ei ole minkään maailmanmehdin symboli vaan kaiken saastan haiseva limainen symboli totesi Juhani Valo. **ñAasian ja Lähi-idän valtiot ovat yhä, näiden sotaroistojen pääkohteina ja tukevat suoraan ja välillisesti näiden imperialistien omistamien tehtaiden voimanlähteitä.** USA oli NATOn johdolla jo vuonna 2003 valmis hyökkäämään maailman neljänneksi suurimpaan öljyntuottajamaahan, Iraniin. Syy on selvä: Öljy. Öljyä pitää riistävän sotapäpukarivaltionkin saada. Mitä enemmän sitä voi maksutta saada, sen maukkaamalta tämä maistuu tuon rosvovaltion kurkussa ja panssareiden tankeissa. Hyvin on onnistuttu näissä NATO-tavoitteissa myös Suomessa, sillä maamme NATO-myönteisyys kohti USA:n yksinaista maailmanherruutta on saavuttanut maamme NATO-lakeijoiden sieluissa melkoista hyväksyntää Jos annamme oman elämäme, valtiomme elämän NATO:n ja sen liittolaisten hyväksi, olemme itse syylistymässä kansanmurhiin eri puolilla maailmaa

Maanpetoksesta muistutti Itsenäisyyspuolueen edustaja Mikko Lahtiluoma: **ñSuuri osa kansasta ja nuorisosta ei tiedä mitä itsenäisyys tarkoittaa.** Perustuslakimme 1. pykälässä sanotaan: **ñSuomi on täysivaltainen tasavalta.** Tämä merkitsee, että muuta valtaa ei saa olla tämän yläpuolella. 2. pykälässä sanotaan: **ñValtiovalta Suomessa kuuluu kansalle, jota edustaa valtiopäiville kokoontunut eduskunta.** Siis kansanedustajat eivät voi kansan heille antamaa valtaa luovuttaa maan rajojen ulkopuolelle. EU:n perustuslaillisen sopimuksen ns. Lissabonin asiakirjan kohdissa 1-6 sanotaan: **ñTämä perustuslaki ja lainsäädäntö, jota Unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa ovat ensisijaisia jäsenvaltioiden lainsäädäntöön nähden.** Sen mukaan EU:n perustuslaki on aina jäsenvaltioiden perustuslain yläpuolella. Suomen perustuslain pykälässä 94 sanotaan: **ñMikään kansainvälinen sopimus tai velvoite ei saa vaarantaa kansanvaltaisia periaatteita.** Näin ollen Suomen eduskunta ja hallitus ovat syylistyneet rangaistavaan maanpetokseen.

Pekka Tiainen näki synkkiä pilviä on taivaanrannalla, kun meitä viedään Natoon ja itse-

näinen päätösvalta sekä talouskriisin myötä hyvinvointiyhteiskunta ovat muremassa. Maaliskuussa tulee 200 vuotta, kun Suomesta tuli autonominen osa Venäjää. Tämä vaihe oli tärkeä askel maamme itsenäisyyden tiellä. Silloin myös vuosisatainen vastakkaisuus Suomen ja Venäjän välillä voitiin poistaa. Tänään Nato- uhkan myötä Suomen ja Venäjän vastakkaisuus on uudelleen ajankohtainen. Tänään autonoman alkamisen 200- vuotispäivänä olisi syytä järjestää seminaari, jolloin voimme nostaa esille kysymyksen itsenäisyydestä, sotilaallisesta liittoutumattomuudesta ja siitä, että Suomea ei ajeta tilanteeseen, jossa joudumme vastakkain Venäjän kanssa, mitä Nato-politiikka tarkoittaa. Se on tapa torjua Nato- jäsenyyttä, mikä olisi meille erittäin vahingollinen hanke. Tällä tavoin keskustelemalla voisimme koota yhteen työväen demo tarvitsemme rakentaessamme yhteistoimintaa Suomen kansan eduksi.

Näyttää siltä, että Suomen kansa ei ole oppinut historiansa mitään sanoi Esko Koivisto. Naton on muuttunut kansojen alistajaksi. Ne jotka eivät maailmanpoliisin tahtoon suostu alistetaan siihen sotilaallisella voimalla. Kulttuuripiirit on valjastettu tälle asialle. Viime sotien uhreista on tehty rikollisia ja hyökkääjien kasvat pestään. Sotaratsuiksi Natolle asettuneet taiteilijat saavat kunniapalkintoja ja nostetaan julkisuuden etusivulle. Meidät liitettiin laittomasti EU:iin ja hiljaa huvittamalla meidät yritetään liittää Natoon. Viimeinen porras tässä näyttää olevan riistää armeijan ylipäällikkyyksi pois presidentiltä, josta oikeistopuolueille on viime päivinä elämätyö Ylipäällikkyyssi siirrettäisiin Nato- kenraalille, joka alistaisi Suomen armeijan Nato:n sota-ratsuksi. Puolueettomuuspolitiikka on laitettu romukoppaan.

Juhani Tanski kertoi, että Kuopiossa v. -94 valtiosuhteeri Jaakko Blomberg sanoi, että EU-jäsenyys ei muuta maamme perinteistä puolueettomuuspolitiikkaa. Samassa tilaisuudessa eversti Herman Kanninen selitti miten Suomi osallistuu Naton sotaharjoituksiin ja miten armeijamme aseistuksensa ja komento-kielensä osalta saatetaan Nato-yhteensopivaksi. Kysyin silloin, että mitä järkeä on viitteessä, että Suomi säilyttäisi puolueettomuutensa vielä EU-loissakin ja toimisi samanaikaisesti Naton kiinteänä osana? Tähän Blomberg vastasi, että ei sinä mitään järkeä olekaan, mutta Esko Aho on käkenyt sanoa niin, että Suomi säilyy puolueettomana. Tämä osoittaa millaiseen valeh- telijoiden valtakuntaan olemme onnistuneet joutumaan.

Se mitä Herman Kanninen sanoi v. -94 on toteutettu 100 prosenttisesti. Aseistusta Suomi on hankkinut Nato:n koordinoituihin tarpeisiin ja Hornetteja muutetaan hyökkäystarkoituksiin. Viimeisenä ministeritekonaan Erkki Tuomioja sopi Ruotsin kanssa, että yhdessä menemme Naton nopean toiminnan joukkoihin. Tästä Ruotsi myöhemmin kieltäytyi. Osoittaa millaiseen valeh- telijoiden klubiin kuulomme.

Kominformin uutisia

data suomalaista sotilasta lisää Afganistaniin

ñSata suomalaista sotilasta lähetetään Afganistaniin suojaamaan presidentinvaaleja, kertoo media. Mitä järkeä? Toki Afganistanin tilanne on sillä tavoin sekasortoinen, että oikeille rauhanturvajille siellä olisi töitä. Kyse on kuitenkin ratkaisevasti aivan muusta.

Ensinnäkin maan sisäisten väkivaltaisuuksien erityisenä aiheuttajana on Yhdysvaltain johtaman sotakoalition aloittama, laitton hyökkäys maahan vuonna 2001. Ei Afganistan valtiona ollut millään tavoin vastuussa 11.9.2001 tapahtumista. Eikä hyökkäyksellä ollut minkäänlaista kansainvälistä mandaattia, vaikka monet yksittäiset valtiot tuolloin antoivatkin sille hyväksyntänsä.

Vaan mikäli maan sisäistä ñrauhanturvamista toteutetaan Yhdysvaltain ja NATOn ehdoilla, niin silloin on kyllä pukki kaalimaan vartijana. Sotakoalition edelleen kasvavat tappiot ja huono sotamenestys ennakoiivat, että sinkkiarkuissa sieltä suomalaisiakin takaisin tulee. Mikäli USA/NATOn tarkoituksena olisi vain vilpittömät, heille olisi kelvannut Venäjän, itäisen puolustusliiton CSTOn ja euraasialaisen yhteistyöjärjestö SCO:n useaan otteeseen tarjoama apu. Vaan ei kelpaa. Afganistan kun on länsivaltajien ikeima temmelyskenttä.

Afganistanissa on selvästi ensi sijassa kyse Län- nen itsekkästä geopoliittisesta eduntavoittelusta ja vasta sen jälkeen sisäisestä turvallisuudesta. Tässä tilanteessa Suomenkin hallituksen pitäisi tuntea vastuunsa ja olla astumatta Yhdysvaltain ja talebanien viritämään miinaan.

Epäonnistunut ETY-kokous

Ulkoministeri Alexander Stubb sanoi Helsingissä pidetyn Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestön laajan kokouksen jälkeen, että ETY-järjestö on ñtäydessä iskussa. Hiukan outo ilmaus. Kokouksen päätarkoituksena oli toimivien turvallisuusjärjestelyiden luominen Eurooppaan, kuten Venäjän taholta on useaan otteeseen korostettu.

Venäjä ei tarkoittanut sitä, että tässä kokouksessa lyötäisiin lukkoon varsinaisesti uutta turvallisuusjärjestelmää, vaan että siitä keskusteltaisiin asiallisesti. Keskusteluhalukkuus lännen taholla on kuitenkin ollut käytännöllisesti katsoen olematonta. Yhdysvaltain taholta on jopa esitetty avoimesti vihamielisiä ja aggressiivisia lausumia Venäjän varsin vilpittömiksi katsottavia tarkoituksia kohtaan.

Nykyinen ETYJ, joka perustuu lähes täysin läntiselle eduntavoittelulle, eikä ota huomioon Venäjän ja sen liittolaisten älyllisiä ja rehellisiä pyrkimyksiä rauhan ja vakauden takaamiselle Euroopassa tuskin osoittaa ETY-järjestön olevan ñtäydessä iskussa. Päinvastoin, ETYJ on nyt kuin nelijalkainen pöytä, josta toisen puolen jalat puuttuvat. Muistettakoon, että Euroopan tärkeimmät luonnovarat ovat idässä N, kelpaa se Venäjän öljy vallan mainiosti Kiinalle ja Intiallekin.

Venäjän vastuullinen rauhantahoisuus tulkitaan Län- nessä usein jotenkin tarkoituksellisesti eri yhteyksissä ñmyönnötykseksi. Ei se näin mene. Ei nykyisen Venäjän tarvitse ketään kumarrella. ETY-keskusteluita kuitenkin jatketaan. Hyvä niin, mutta ennen Län- nen perusteellista itsetutkiskelua tuloksia lienee joksenteen turha odottaa.

Viron johto vääristelee toisen maailmansodan historiaa

Moskova, 23.9. (Radioyhtiö Venäjän Ääni) **ñ Viron johto pitää edelleen kiinni Toisen maailmansodan historian vääristelemisen yrityksistä ja fasismin valkaisuamisesta.** Nimenomaan näin voidaan tulkita Viron pääministeri Andrus Ansipin ehdotusta viettää syyskuun 22. päivää vastarinnan päivänä.

Syyskuun 22. päivää on tähän asti vietetty Virossa päivänä, jolloin Puna-armeija vapautti Tallinnan fasisteista. Tässä tapauksessa voidaan puhua ideologisesta tiheydestä, johon Viron pääministeri on ryhtynyt ja jonka taustalla on kynnisiä taka-ajatuksia. Kysymys on mm. virolaisten, fasisti-Saksan puolella taistelleiden maineen palauttamisesta sekä heidän esittämisestään kansallisina vapaustaistelijoina.

Politiikantutkija Vjatsheslav Nikonov totesi asiasta, että tätä politiikkaa Viron johto on harjoittanut jo useamman vuoden ajan. Niitä voimia, jotka taistelivat Puna-armeijan puolella, pidetään pettureina. Puna-armeijaa ja neuvostoarmeijaa pidetään miehittäjinä.

Tämän asenteen pohjalta siirrettiin pois myös Pronssisoturi -patsas Tallinnan keskustasta. Se on myös johtanut entisten SS-veteraanien marsseihin Virossa. Tämän politiikan pohjalta on kielletty Neuvostoliiton symboliikka ja esitetään kehotuksia viettää Tallinnan vapauttamisen päivää neuvostoarmeijalle osoitetun vastarinnan päivänä.

Kaikkia näitä toimia voidaan pitää yrityksenä arvioida uudelleen toisen maailmansodan tuloksia, mikä vahvistettiin Nürnbergin oikeudenkäynnissä. Kirjoittamalla historiaa uudelleen omien poliittisten päämäärien saavuttamiseksi, Viron johto samalla luo edellytykset natsismin palaamiselle. EU:n pitäisi jälleen kiinnittää huomiota tähän, koska Viro on sen jäsenmaa.